

Kariūnas

GENEROLO JONO ŽEMAIČIO LIETUVOS KARO AKADEMIJOS ŽURNALAS

ISSN 2029-6045

2013 m. Nr. 4 (119)

MŪSŲ GINKLAS, MŪSŲ MOKSLAS – LIETUVAI TĖVYNEI

ĮVARDYTOS MINTYS

Prabėgo 21-eri mano darbo Lietuvos karo akademijos bibliotekoje metai – du dešimtmečiai tarp žmonių ir knygų. Bibliotekininko kelio pasirinkimą lėmė nuo vaikystės juntamas didžiulis noras skaityti, pažinti paslaptingą pasaulį. Biblioteka man visada buvo šventovė.

Svajonė išsipildė. Baigiau Vilniaus universitetą, įgijau mokslinio bibliotekininko-bibliografo specialybę. 1992 m. pavasarį buvau priimta dirbti į Krašto apsaugos mokyklos biblioteką, kurią reikėjo kurti „nuo nulio“, neturint jokių lėšų. Tai mano gyvenime buvo pats įdomiausias laikotarpis. Prie bibliotekos fondo kūrimo prisidėjo, daug pastangų dėjo visa negausi (tuo metu) Krašto apsaugos mokyklos bendruomenė: dėstytojai rašė mokomąsias knygas, karininkai, kariūnai, pavieniai asmenys dovanojo knygų iš savo asmeninių bibliotekų, ieškojome būdų, kaip nemokamai gauti knygų iš Nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos, aukštųjų mokyklų bibliotekų, muziejų, įvairių organizacijų, ambasadų, prašėme išveivijos lietuvių, Atviros Lietuvos fondo paramos. Visiems, padėjusiems kurti bibliotekos fondą, nuoširdžiai tariau ačiū!

Tuo metu Krašto apsaugos mokyklos (nuo 1994 m. Karo akademijos) bendruomenė buvo labai vieninga, draugiška, nuoširdi, visada pasirengusi ateiti į pagalbą. Į darbą eidavau kaip į šventę.

Dirbdama Karo akademijos bibliotekoje radau daug nuostabių draugų, bibliotekos bičiulių, rėmėjų, bendraminčių ir kolegų, su kuriais buvo gera dirbti, kurie prireikus padėdavo, kurie rūpinosi biblioteka, jos knygų gausinimu, dalyvaudavo įvairiuose bibliotekos renginiuose. Širdingai dėkoju visiems!

Per mano darbo laikotarpį Karo akademijos biblioteka labai pasikeitė. Manau, kad pamatai bibliotekos tolesnei plėtrai padėti, sudarytos sąlygos didesniems pokyčiams. Prasideda antrasis jos gyvenimo etapas. Tikiu, kad netolimoje ateityje biblioteka įsikurs naujame šiuolaikiškame pastate, bendromis jos darbuotojų ir Akademijos bendruomenės pastangomis taps moderni, solidi, turtinga vertingų knygų ir skaitytojų, patraukli lankytojams. Tai bus vieta, kurioje smagu dirbti tiek skaitytojams, kurie nori žinoti daugiau, tiek kolegėms, kurios trokšta didžiuotis savo profesija, jausti, kad yra reikalingos visuomenei.

Artėja pačios gražiausios, išpūdingiausios šv. Kalėdų ir Naujųjų metų šventės. Šia proga norėčiau palinkėti kolegėms, karininkams, kariūnams, dėstytojams, visai Karo akademijos bendruomenei, bibliotekos bičiuliams ilgų, sėkmingų, prasmingų metų dirbant, kuriant ir įgyvendinant savo sumanymus.

Gerbkite, mielieji, vieni kitus, išlaikykite pagarbų abipusį ryšį, kurkite vizijas ir jas įgyvendinkite, vertinkite savo valstybę, mylėkite knygą ir savo Alma Mater militarį.

Akademijos bendruomenę norėčiau matyti kaip didelę šeimą, kurioje yra svarbus kiekvienas ir visi susitelkę bendram darbui – puoselėti Karo akademiją.

Linksmų ir laimingų 2014 metų!

Janina Tupėnienė

IEŠKOKITE
KARIŪNO

pagrindinėse miestų ir rajonų, aukštųjų ir kitų mokyklų, gimnazijų bibliotekose ir skaityklose arba kariuomenės vienetuose. Jeigu nerasite – rašykite, skambinkite arba užėikite į svečius – į Lietuvos karo akademiją Vilniuje, Šilo g. 5A.

4 EUROPOS SAJUNGOS KARO AKADEMIJŲ VIRŠININKŲ SEMINARAS
Plk. E. VOSYLIUS, plk. lt. V. ŠERELIS
European Military Academy Commandants Seminar

9 KARIŪNŲ MOKSLINIAI TYRIMAI
Cadets' Researches

14 KODĖL AŠ MYLIU SAVO TĖVYNE?
Why Do I Love My Motherland?

Viršelio nuotraukoje
Krn. Andrius KUBILIUS – Pasaulio svarsčių kilnojimo čempionato prizinininkas (III vieta) Jolitos VITKAUSKAITĖS nuotrauka
On the cover:
Cadet Andrius KUBILIUS, 3rd Place Prizewinner of the World Kettlebell Lifting Championship 2013
Photo by Jolita VITKAUSKAITĖ

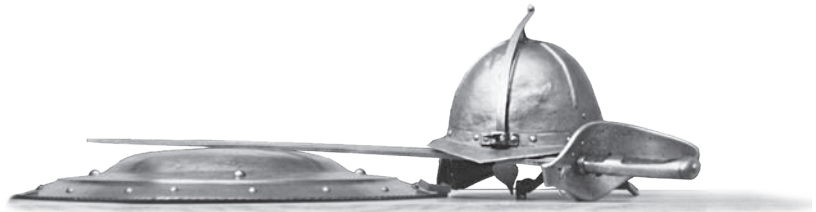
2013 m. Nr. 4 (119)

Leidžiamas nuo 1932 m. spalio 25 d.

KARIŪNAS (Cadet)

The magazine of The General Jonas Žemaitis Military Academy of Lithuania. Published since October 25, 1932

ISSN 2029-6045

BE REIKALO NEPAKELK, BE GARBĖS NENULEISK!
YOU SHALL NOT DRAW THE SWORD WITHOUT A CAUSE NOR SHALL YOU SHEATHE IT WITHOUT HONOUR!

ŠIAME NUMERYJE / Contents

16 KARIŪNŲ GARBĖS TEISMAS – SENA RETORIKA AR KAŽKAS NAUJA?

Cadets' Court of Honour: Old Rhetoric or Something New?

18 IŠLIKIMO ŽAIDIMAS 2013

Survival Game 2013

23 KO REIKIA, KAD LAIMĖTUM BATALIONO VADO TAURĖ?

What Does It Take to Win the Battalion Commander Cup?

29 GĖRIO PĖDOMIS: GYVENIMO NUOTYKIS PO ATVIRU DANGUMI

Akvilė MILKEVIČIŪTĖ

Following the Footsteps of Goodness: Adventure in the Open Air

34 RYŠIAI SU VISUOMENE

Ignas JURČIUKONIS, Doc. dr. Nijolė JANULAITIENĖ
Public Relations

41 RAŠYTOJAS IR KARININKAS

Albinas VAIČIŪNAS
Writer and Officer

2 MŪSŲ KŪRYBA OUR WORKS

6 / 20 / 32 / 44

IŠ PIRMŲ LŪPŲ

Krn. Marius DZENCEVIČIUS

Mjr. Vidas GRUNDA

Krn. Evaldas ČIPLYŠ

Krn. Mindaugas JASAITIS

At First Hand

17 KNYGOS Books

22 / 46 SPORTAS Sport

25 FOTOREPORTAŽAS Photo Reportage

36 / 40 / 47 AKADEMIJOS PULSAS Academy Pulse

37 KOMANDIRUOTĖ Doc. dr. Dileta JATAUTAITĖ Business Trip

39 TARPTAUTINĖ PATIRTIS Marcin KAMINSKI International Experience

43 ZARINAS: KAS TAI? Kpt. Valdas VALAUSKAS Sarin: What Is It?

48 KLAUSIMAI – ATSAKYMAI Odeta BLOŽIENĖ Questions-Answers

50 STOJANČIAJAM Į LKA To the Academy Applicant

53 ALBUMAS Album

Redakcinė kolegija

Arūnas ALONDERIS
Vyriausiasis redaktorius

IV k. krn. Marius Dzencevičius
mjr. Vidas GRUNDA
I k. krn. Greta KANCEVIČIŪTĖ
IV k. krn. Kęstutis KILIKEVIČIUS
mjr. Birutė KRASAVINIENĖ

III k. krn. Andrius KUBILIUS
II k. krn. Justina SAVICKAITĖ
III k. krn. Matas RADVILAVIČIUS
dr. Manvydas VITKŪNAS

Žurnalą rengia

Nijolė ANDRIUŠIENĖ
Kalbos redaktorė
Laima ADLYTĖ
Dizainerė
Kęstutis DIJOKAS
Fotografas

Spausdino Lietuvos kariuomenės
Karo kartografijos centras
Muitinės g. 4, Domeikava,
LT-54359 Kauno r.
Tiražas 1000 egz.
Užsakymas GL-471
Žurnalas platinamas nemokamai.
Leidžiamas kas trys mėnesiai.
Dėl žurnalo platinimo prašome
kreiptis: (8 5) 210 3526,
(8 5) 210 3523
KATT 24 526, 24 523

GENEROLO JONO ŽEMAIČIO
LIETUVOS KARO AKADEMIJA
Šilo g. 5 A, LT-10322 Vilnius

arunas.alonderis@mil.lt

www.lka.lt

Mjr. Gintautas JAKŠTYS

Skiriu visiems Lietuvos kariams, garbingai atlikusiems savo pareigą

Išlikti savimi

*Galia matyti būvio esmę
Aplinkui veikiančių daiktų
Tiktai romantiniam herojui
Suteiks pasigėrėjimą kitų.*

*Minties galia praskverbt
Vaizduojamą būties tuštybę,
Kančia, pagieža kasdieninė
Išvirsta prakeiksmu žiauriu.*

*Gyvenimas gražus tik tiek,
Kiek papuoši jį savo buvimu.
Išdrįski tapt geresnis,
Jei tai pakelt gali.*

2007 m., PAG-6, Čaghčaranas

Čia ir namie

*O Lietuvoj gražu, brolyti!
Kur tik žiūri – toli matyti.
Matyti miškas, kelias, upė,
Po pievas išsidraikęs rūkas.*

*Čia nematyti nieko kito –
Kalnai ir uolos, lyg Mėnuly būtum.
Į mus vaikai nuo kalno žiūri,
Keistai atrodo mūsų būvis.*

*Aplinkui keista, pilka ir nyku,
Danguj vien saulė, jokių debesų.
Tarp dulkių drėbtos molio trobos,
Prie kelio bulvės, o toliau aguonos.*

*Nei Harirudo upė, nei kalnai Bajanų
Neteikia atgaivos ir džiaugsmui peno.
Kad ir kur žiūrėtum, nieko nematyti.
Nykynė, kad ir ką sakytum...*

Krn. Kristina PUTNAITĖ

Rudens esybė

*Kai ruduo pažers vėl ašaras sūrias,
Spalvingai sudarkytą saulės rimą.
Kai išvysi pro veržlias šakas
Vaivorykštės spalvų numargintą arimą.*

*Kai pajusi pėdomis gležnom
Rasos lašelių šaltį, vėsą
Ir širdis suspurs tau nejučiom,
Supratus šalčio siautulingą kėsą.*

*Kai painiom voratinklių verpstėm
Apsigobs ir šakos, ir laukymės,
Net miškai suskambs graudžiom natom
Dėl apmirusios rudens esybės.*

2013 m.

Europos Sąjungos karo akademijų viršininkų seminaras

Lietuvos karo akademijoje spalio viduryje vyko Europos Sąjungos karo akademijų viršininkų seminaras (*European Military Academy Commandants Seminar – EMACS*). Šiame Europos karo akademijų vadovai susirinko Lietuvoje aptarti aktualių karininkų rengimo klausimų, pasidalyti patirtimi ir ieškoti išylančių problemų sprendimų.

Į Lietuvos karo akademiją atvyko karo akademijų vadovai iš septyniolikos ES šalių: Austrijos, Belgijos, Bulgarijos, Čekijos, Kroatijos, Danijos, Estijos, Prancūzijos, Graikijos, Airijos, Latvijos, Olandijos, Portugalijos, Lenkijos, Slovėnijos, Švedijos, Italijos. Per visą EMACS istoriją šių metų renginys sulaukė didžiausio susidomėjimo, nes susitikimo tema – karininkų rengimas ateities konfliktams – šiuo metu labai aktuali. Ypatingas dėmesys skirtas ateities konfliktams, nes specialistai pabrėžė, kad, siekiant laimėti, neužtenka remtis tik istorija ir analizuoti pastaruosius, neseniai įvykusius, konfliktus. Karo akademijos, atsakingos už karininkų rengimą, turi kalbėti apie tendencijas ir faktus, kurie gali turėti įtakos ateities konfliktams.

Seminare buvo skaitomi pranešimai apie ateities karus, karo technologijų naudojimą jų metu, karininkų rengimą ir mokymą keičiantis socialinei aplinkai. Dalyviai turėjo galimybę susipažinti su kitų dalyvaujančių šalių – Austrijos ir Kroatijos – požiūriu, kuria kryptimi – specializacijos ar universalizmo – reikėtų eiti rengiant karininkus ateities konfliktams. Danijos karališkojo gynybos koledžo (*Royal Danish Defence College*) atstovas pristatė Danijos kariuomenėje pradėtą vykdyti karininkų rengimo reformą. Dalyviai, išklausę pranešimus, diskutavo ir ieškojo atsakymų į plk. E. Vosyliaus ir kitų iškeltus klausimus, patys siūlė karininkų rengimo modelius.

KARIŪNE pateikiamas Akademijos viršininko plk. Eugenijaus Vosyliaus pranešimas, skaitytas Europos Sąjungos karo akademijų viršininkų seminare, ir viršininko pavaduotojo kariniam rengimui plk. ltn. Valerijaus Šerelio įžvalgos jame svarstyta tematika.

Plk. Eugenijus VOSYLIUS

Austrijos atstovai gen. mjr. N. Sinnas ir plk. G. Pauschenweinas įteikia plk. E. Vosyliui seminaro plaktuką, kurio kaukštelėjimu baigiamas renginys

Mes, karo akademijos, turime užtikrinti šiuolaikinių karininkų rengimą būsimam, ne esamam, pasauliui, kuriame jie gyvens, tarnaus ir dirbs. Kalbėdami apie ateitį, mes numatome aplinką, kurioje dirbsime, operacijų rūšis, sritis, priešininkus, technologijų naujoves, ateities karo techniką ir t. t. Visi žinome, kad karininkui parengti reikia laiko. Ši profesija (specialybė) nepašai į kitas. Juk negalime pasamdyti bataliono vado darbo centre ar biržoje. Kiekvienoje valstybėje karininkų rengimas prasideda nuo atrankos į karo akademijas, kurios turi žinoti, kaip rengti karininką ateities iššūkiams. Todėl mes, karo akademijos, turime įvertinti regiono ir pasaulio politinę situaciją, dalyvauti ES ir NATO konferencijose ir se-

Sveiki atvykę į kasmetį Europos Sąjungos karo akademijų viršininkų seminarą! Pirmą kartą seminaras buvo surengtas Prancūzijoje 2008-aisiais, o vėliau organizuojamas kasmet vis kitoje valstybėje. Šiomet seminaras vyksta Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijoje. Didžiuojamės galėję sukviesti daugiau nei 30 dalyvių iš 18 Europos Sąjungos valstybių. Man, Lietuvos karo akademijos viršininkui, didelė garbė pasveikinti karo akademijų viršininkus ir jų atstovus iš Austrijos, Belgijos, Bulgarijos, Čekijos, Kroatijos, Danijos, Estijos, Prancūzijos, Graikijos, Airijos, Italijos, Latvijos, Olandijos, Portugalijos, Lenkijos, Slovėnijos, Švedijos ir, žinoma, Lietuvos.

Prieš renginį ilgai svarstėme, kokią seminaro temą pasirinkti. Kilo daugybė minčių, kol pasirinkome vieną temą – „Karininkų rengimas ateities konfliktams“ – ir išskaidėme ją į smulkesnes potemes:

- ➔ Galimos bendradarbiavimo sritys rengiant karininkus ateities konfliktams
- ➔ Karininkų rengimas ateities konfliktams – įvairiapusiškumas ir specializacija
- ➔ Galimų ateities konfliktų tendencijų įtaka karininkų rengimui

Kodėl manome, kad šios temos aktualios?

Lenkijos atstovai plk. K. Klupa ir plk. P. Pertekas bendrauja su prof. V. Rakučiu seminaro pertraukos metu

Antrakursis J. A. Šutas susidomėjęs klausosi plk. G. Pauschenweino

minaruose ir ieškoti teisingų atsakymų. Kitaip sakant, mes renkame informaciją ir analizuojame ją, siekdami išsiaiškinti daugybę klausimų dėl ateities, analizuojame doktrinas, kad pritaikytume akademines studijas ir karines programas vienam tikslui – kad galėtume parengti karininkus ateities konfliktams.

Taigi, kokia situacija dabar? Ar tikrai žinome, kur link eisime artimiausioje ateityje?

Mes gyvename XXI amžiuje, kuriam vyrauja neapibrėžtumas. Šiandien strateginę geografinę Europos padėtį veikia didėjantis pasaulio nepastovumas, kylantys iššūkiai saugumui ir JAV sprendimas atkurti pusiausvyrą Azijos ir Ramiojo vandenyno regione. Prieš 20 metų Rytų Europa buvo politiškai jautrus regionas, o šiandien tokie regionai yra Vidurio Rytai ir Šiaurės Afrika, keliantys didžiausią grėsmę Europos kaimynių stabilumui. Todėl kyla su tuo susijusių klausimų: kokie Europos strateginiai siekliai, kokia bendrosios saugumo ir gynybos politikos ilgalaikė vizija? Aiškių atsakymų nėra. Be to, besikeičiančiame strateginiame kontekste Europa susiduria su iššūkiais saugumui, o saugumą ir

gynybą vis labiau veikia finansų krizė.

Nors Šaltasis karas baigėsi daugiau nei prieš 20 metų, o Europa gyvena postmodernistiniais laikais, pasaulyje vis dar yra konflikto zonų, kuriose daug darbo atsiranda mums, kariams. Panašu, kad situacija nesikeis ir ateityje.

Dar vienas XXI amžiaus požymis – spartesnė globalizacija. Labiausiai mums, karininkams, kelia nerimą dėl globalizacijos procesų atsirandantys nauji nenusipėjami priešai (užsienio), kurių motyvus sunku suprasti. Taigi, galbūt galime pasikliauti technologijomis? Kalbėdami apie naujas technologijas, darome prielaidą, kad jos padės mums įgyti pranašumą ir pranokti priešininką, bet kai susiduriame su tais, kurių motyvus vargiai suprantame, technologijos gali būti tik anestetikas, bet ne panacėja. Aš manau, kad kalbų mokėjimas, kultūrinis sąmoningumas ir komunikabilumas gali būti galingesnės priemonės už pažangiausias ginklas ir naujausias technologijas, vertinant galimą priešininko žingsnį ar siekiant laimėti krizės ištikty žmonių palankumą. Vienas iš mokslininkų, Robertas Cooperis, yra pasakęs, kad „jėgos naudojimas XXI amžiuje yra

nesėkmė, o ne priemonė politikai įgyvendinti“. Tiek sutinkantys, tiek nesutinkantys su šiuo teiginiu suvokia, kad kinetinių priemonių poreikis valdant XXI amžiaus konfliktus sumažėjo, o tinkamas kreipimasis į visuomenę per CNN kameras ir bendravimas su paprastais žmonėmis operacijoms gali atnešti daugiau naudos nei naujausi ginklai.

Kalbėdami apie ateities konfliktus suvokiame, kad karybos samprata taip greitai nepasikeis. Nepaisant to, konfliktų valdymas ir atsako į krizes operacijos iš kariuomenės pareikalaus kompleksinio, t. y. visapusio, požiūrio į kylančius naujus iššūkius. Todėl manau, kad, be pagrindinių, karininkui ateityje reikės daug naujų žinių. Kokių? Kokios akademinės studijos patenkins naujų žinių poreikį? Kultūrinis sąmoningumas, kompiuterinis raštingumas, energetinis saugumas ar išsamesnės užsienio kalbų studijos? Ar turime stengtis rengti siauros specialybės karininką, o gal tokį, kuris turės įvairių įgūdžių? Manau, kad seminaro metu apsvaistysime šiuos ir daugybę kitų klausimų ir bandysime į juos atsakyti.

Mes, Europos kariai, suprantame, kad mūsų profesija yra atviriausia tarp-

IŠ PIRMŲ LŪPŲ

Krn. **Marius DZENCEVIČIUS**

➔ Jūsų credo

Jų turiu ne vieną, bet galėčiau išskirti 3 labiausiai patinkančius: 1) „Niekada, niekada, niekada nepasiduok“; 2) „Gyvenk kiekvieną dieną taip, lyg ji būtų paskutinė“; 3) „Galima daug filosofuoti ir „postringauti“, tačiau reikia veikti čia ir dabar“

➔ Kas Jums padarė pačią didžiausią įtaką?

Manau, Mama. Ji visada man buvo geriausias žmogaus lyderio pavyzdys

➔ Jeigu galėtumėte keliauti *laiko mašina*, kokią mūsų / karinę operaciją norėtumėte pamatyti?

1991 m. sausio įvykius Vilniuje

➔ Ką pasikviestumėte į negyvenamą salą?

10 gražiausių Lietuvos merginų ir krn. Joną Averką. Merginas – aišku kam, o Joną – kad „suplėštumėm“ po vieną kitą dainą ir būtų linksniau gyvent

➔ Jeigu nebūtumėte tapęs kariūnu...

Būčiau patriotiškas civilis, politikas arba kitos statutinės organizacijos tarnautojas

➔ Mėgstamiausias tarptautinis žodis

„Idiotas“

➔ Jei rašytumėte žmogaus garbės kodeksą, kokie reikalavimai būtų esminiai?

Ištikimybė (savo šaliai, vertybėms, įsitikinimams, žmogui), valia, drąsa, sąžiningumas, patriotizmas ir – vienas svarbiausių – žmoniškumas

➔ Kada supratote, kad norite būti karininkas?

10 klasėje

➔ Ką įdomaus gilindamasis į save pastaruoju metu pastebėjote?

Žinojau, o per praktiką įsitikinau, kad sunkiausia – kovoti su savimi: prisiversti nueiti į mankštą, rašyti bakaluro darbą, kai niekas neverčia, ir t. t.

➔ Ko niekada nesutiktumėte padaryti?

Išduoti savo valstybės

➔ Lietuvių rašytojas (poetas), kuris Jums patinka

Poetas Jonas Aistis. Ypač patinka jo eilėraštis „Peizažas“. Paskutinės šio eilėraščio eilutės iš esmės išreiškia mano požiūrį: „Gera čia gyventi ir mirti, / Gera vargti čia, Lietuvoj!“

➔ Mėgstamiausias metų laikas

Kad ir kaip būtų keista – žiema

➔ Kokios muzikos klausotės?

Stengiuosi klausyti tokios muzikos, kad pats sugebėčiau pagroti, bet šiaip mano muzikinis spektras labai platus – nuo Sadūnų kaimo kapelos iki plk. ltn. Valerijaus Šerelio kūrybos :)

➔ Mėgstamiausias skanėstas, kuriam negalite atsisipirti

„Superkebabų“ vidutinis kompleksas

➔ Trys juokingiausi žmonės Lietuvoje

Konkrečiai ko nors neišskirsiu, bet juokingiausi, arba žmonės, tikrai mokantys prajuokinti, yra Vilniaus Mažojo teatro aktoriai ir jų pasirodymai „Kitas kampas“, „Dar pažiūrėsim“

➔ Kaip pagražintumėte Lietuvą?

Planuoju kada nors turėti 3–5 vaikus. Juos išauklėsiu patriotiškais, dorais žmonėmis – taip ir pagražinsiu savo Tėvynę

➔ Neseniai matytas filmas, kurį rekomenduotumėte pažiūrėti

„Majoras Peinas“ – didžiulė juoko dozė

tautinėms realijoms ir kad valstybių narių vidaus ir išorės saugumas turi būti užtikrintas bendromis jėgomis ir gerokai toliau už jų sienų. Nė viena Europos Sąjungos valstybė neketina imtis karinių veiksmy savarankiškai. Net ir teritorinės gynybos, kuri vis dar aktuali trims Baltijos valstybėms, neplanuoja vykdyti

atskirai. Mes pasitikime NATO ir Europos sąjungininkėmis. Todėl, tikiuosi, kad šis seminaras nebus skirtas tik diskusijoms, dalytis patirtimi ir žiniomis – jis taip pat padės geriau suprasti vieniems kitus, Europos karo akademijos ir tautos užmegs artimesnius ryšius ir tai pasitarnaus didinant mūsų Europos saugumą.

Plk. Itn. Valerijus ŠERELIS

Seminaro metu mačiau, kaip keičiasi dalyvių laikysena ir požiūris, kaip mandagumas užleidžia vietą tikram susidomėjimui, nes klausimai, kurie buvo iškelti ir nagrinėjami, šiandien aktualūs visoms jame dalyvavusioms karo akademijoms.

Prieš suskirstant diskutuoti į tris darbo grupes buvo pateikti atitinkamos tematikos pristatymai: „Mišrus kariavimas ir ateities konfliktai“ (Deividas Šlekys), „Karo technologijos ir ateities konfliktai“ (prof. habil. dr. Algimantas Federavičius) ir „Karininko rengimas socialinių permainų amžiuje (metu)“ (prof. dr. Jūratė Novagrockienė). Panašiomis temomis pranešimus skaitė ir Austrijos, Kroatijos, Danijos atstovai.

Tęsinys 8 puslapyje

➔ Kas svarbiausia – gerai atrodyti ar patogiai jaustis?

Man – patogiai jaustis. Jeigu darau ką nors, tai ne tam, kad pakilčiau kieno nors akyse, prieš ką nors pasirodyčiau, bet tam, kad mano sąžinė būtų rami ir morališkai jausčiausi gerai

➔ Ką dabar skaitote?

Pradėjau skaityti knygą „The Only Thing Worth Dying For: How Eleven Green Berets Fought for a New Afghanistan“. Tačiau kol kas ji padėta į šalį, nes skaitau daug literatūros, reikalingos baigiamajam bakalaurui darui rengti

➔ Kokios, Jūsų akimis, yra mūsų visuomenės stipriji ir silpnoji pusės

Stipriji – sugebame būti vieningi, pavyzdžiui, per krepšinio rungtynes (jei mūsų komanda laimi); visuomenė tampa pažangesnė, šiuolaikiškesnių pažiūrų, labiau apsišvietusi. Silpnoji – didelė dalis mūsų visuomenės – patiklūs žmonės, tiki įvairiais demagogais ir nesugeba atskirti grūdų nuo pelų; daugelis žmonių nusivylę absoliučiai viskuo Lietuvoje ir renkasi lengviausią kelią – emigraciją; vis dar gyvas požiūris, kad jais turi pasirūpinti valstybė; lietuviai – pavyžiausia tauta (tuo įsitikinau praktikos Specialiųjų tyrimų tarnyboje metu)

➔ Kas yra meilė?

Būsena, kai žmogus elgiasi vadovaudamasis jausmais, o ne racionali protu

➔ Įdomiausias vaikystės prisiminimas

Pirmasis bučiny su darželyje:

➔ Užbaikite sakinį: „Mane išveda iš pusiausvyros, kai...“

- 1) žmogus meluoja tiesiai į akis; 2) dedasi ne tu, kas iš tikrųjų yra; 3) nepripažįsta, nors akivaizdu, kad klydo; 4) stengiasi dirbtinai įtikti vadui

➔ Šventė, kurios labiausiai laukiate

Laukiu gruodžio mėnesio. Visas gruodis man – kaip šventė, nes būna mano gimtadienis, atostogos, Kalėdos, Naujųjų sutikimas, o ir šiaip – tai paskutinis metų mėnuo, kai galima pabūti su šeima, pamąstyti apie praėjusius ir ateinančius metus

➔ Kai ko nors nežinote...

Tada ir sakau, kad nežinau. Bet taip būna retai, nes aš, kaip ketvirtosios kurso „saugumietis“ (taip mane vadina bendrakursiai), viską žinau :)

➔ Kada paskutinį kartą verkėte iš juoko?

Prisijuokiu kasdien dėl įvairiausių dalykų

➔ Neįsivaizduojate dienos be...

Žiupsnelio humoro ir, nors anksčiau pašiepdavau bendrakursj krn. Dzeminšką dėl „kofemaniškumo“, be puodelio kavos

➔ Ko Jums trūksta Akademijoje?

Realistiškų žmonių (kurie „nusileistų iš padėbesių“), atsidavimo savo darbui ir tarnybai. Akademijoje kai

kas labai susireikšminęs ir dėl to negali peržengti per savo ego, gerai atlikti pareigų

➔ Daugelis galvoja, kad Jūs

Susiraukęs, piktas „baudėjas“. O iš tikrųjų esu rimtas, o ne piktas. Paklauskite pirmakursių, gal jie netgi pasakys, kad aš mielas?...)

➔ Lietuvos vieta, kurią patartumėte aplankyti

Žinoma, Aukštadvario miestelis. Nesuprantu, kodėl daugelis ten dar neapsilankėte? Arba, jei apsilankėte, kodėl neužsukote pas mane į svečius!)

➔ Mėgstamiausia vieta Akademijoje

Il kuopa. Tai vieta, kur jaučiuosi kaip namie

➔ Trimis žodžiais apibūdinkite karininką

Lyderis, patriotas, eruditas

➔ Knyga, kurią patartumėte perskaityti

Siūlyčiau dvi: E. M. Remarko „Vakarų fronte nieko naujo“ ir A. Ramanausko-Vanago „Daugel krito sūnų...“

➔ Įsivaizduokite, kad Jūs – Karo akademijos viršininkas. Jūsų pirmasis įsakymas

Atleisčiau, rotuočiau (perkelčiau) asmenis, kurie nuolat susiraukę, susireikšminę, nepaslaugūs, imituoja darbą, savanaudžiai, besistengiantys „nubausti“ kariūnus. Tokie žmonės stabdo pažangą ir apskritai formuoja neigiamą įvaizdį

← Pradžia 4 puslapyje

Man labiausiai įsiminė humoro nestokojantis Austrijos karo akademijos komendantas generolas majoras Norbertas Sinnas.

Kalbėdamas apie ateities karininką, apie jam keliamus sąveikumo ir kultūrinės kompetencijos reikalavimus, jis pacitavo patarlę: „Kas moka dvi kalbas, yra dukart vyras“ ir austrų filosofo Ludwigo Wittgensteino mintį: „Mano kalbos ribos atitinka mano pasaulio ribas“, taip pabrėždamas kalbos (patikslinsiu – anglų kalbos antro lygio) reikalingumą. Dalydamasis įžvalgomis apie karinį karininko rengimą, gen. mjr. N. Sinnas pasakė, kad visapusiškas ateities karininkas labai daug mokosi, kol pagaliau paaiškėja, kad jis, mokydamasis „apie viską“, beveik nežino „nieko“ (*nothing about everything*), o ateities karininkas specialistas, taip pat labai daug mokydamasis, galų gale sužino „viską“, tik neaišku „apie ką“ (*everything about nothing*).

Aišku, čia akivaizdus spalvų sutirštėjimas, bet tai darydamas gen. mjr. N. Sinnas pademonstravo pavojų, kurio neišvengsime, jei „pulsime į kraštutinius“.

Net ir po šio įspėjimo jis visgi pažymėjo, kad abu karininkų tipai turi savo pranašumų, tik viskas turi vykti tinkamu metu. Ir karininko bazinio rengimo laikas nėra geriausias specializacijai įgyti. Kildamas karjeros laiptais, karininkas turės galimybę specializuotis, bet prieš tai jam reikia visapusio išsilavinimo, kad suprastų – KODĖL? Ir tik paskui – specializacijos, kad sužinotų – KAIP?

Savo kalbos pabaigoje jis pasakė: „Europa turi pasirūpinti savo ateities karininku taip, kad jis pasirūpintų Europa ateityje“, ir padovanojo plk. E. Vosyliui ceremonijų plaktuką, kurio kaukštelėjimu oficialiai atidaromi ir užbaigiami visi Europos Sąjungos karo akademijų viršininkų seminarai.

Vėliau seminaro dalyviai buvo suskirstyti į tris darbo grupes ir diskutavo trimis tarpusavyje glaudžiai susijusio-

mis temomis: a) „Bendradarbiavimo sritys, remiančios karininko rengimą ateities konfliktams“, b) „Karininko rengimas ateities konfliktui. Visapusiškumas prieš specializaciją“ ir c) „Galimų ateities konfliktų įtaka karininko rengimo tendencijoms“.

Darbo grupių pasiūlymai užfiksuoti jų pristatymuose ir seminaro rezultatus apibendrinančiuose dokumentuose. Manau, galėtų atsirasti Europos karo akademijų kariūnų bendrų akademinų projektų ar karinio rengimo modulių, kad sukurtą bendravimo ir bendradarbiavimo kultūra duotų vaisių ateityje.

Žiūrėdamas į ateitį, galiu pasakyti tik viena – tie laikai tikrai ateis, ir mūsų, Lietuvos, karininkas tam tikrai rengiasi, nes turės spręsti problemas, kurias šiandien sunkiai įstengiame numatyti. Spręsti „laiku, tiksliai ir kūrybingai“¹.

¹ Lietuvos Respublikos karinė strategija, patvirtinta Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministro 2012 m. lapkričio 21 d. įsakymu Nr. V-1305

LIETUVOS ŠAULIŲ SĄJUNGOS VILNIAUS APSKRITIES KARALIAUS MINDAUGO ŠAULIŲ 10-OSIOS RINKTINĖS

„GELEŽINIO VILKO“ KUOPA

Esi aktyvus jaunuolis ir nori realizuoti save?

Nori ugdyti patriotiškumą ir gyventi kupiną išbandymų gyvenimą?

Stok į mūsų kuopą !!!

Priimamos merginos ir vaikinai.

Amžiaus grupės:
11–16 m.,
16 m. ir daugiau

Užsiėmimai vyksta
Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijoje

Informacija apie stojimo sąlygas, galimybes ir kt. teikiama:
Tel.: 8 6 849 3304, 8 624 44 4083
El. p. gelezinis.vilkas@inbox.lt

www.lss.clan.eu

Archeologinė ekspedicija Dusetose

Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos Karo istorijos centras kartu su kariūnų karo istorijos būreliu lapkričio 8–10 dienomis surengė archeologinę mokslinę ekspediciją Dusetose (Zarasų r.). Vyresniojo mokslo darbuotojo dr. Manvydo Vitkūno vadovaujama tyrėjų grupė (Karo istorijos centro viršininkas mjr. Gintautas Jakštys, trečio kurso kariūnės Viktorija Lazauskaitė, Monika Šinkūnaitė, pirmo kurso kariūnai Domantas Gliebus, Rolandas Katkauskas ir Paulius Lizdenis) atliko archeologinius tyrimus – ieškojo čia galimai užkastų Lietuvos laisvės kovotojų, „Audros“ būrio partizanų palaikų.

Krn. Aurimas MORKŪNAS

Pasikalbėję su Kariūnų bataliono kariūnais ir iniciatyvine grupe, įkūrėme karo istorijos būrelį. Jo veikla gana plati – nuo karo istorijos teorinių paskaitų iki archeologinių ekspedicijų, muziejų fondų lankymo. Idėjos patiko dr. M. Vitkūnui. Šis dėstytojas prie būrelio įkūrimo prisidėjo daugiausiai – tiek iniciatyva, tiek pasiūlymais dėl jo veiklos. Užuominų ir gandų apie tokio būrelio steigimą LKA sklandė jau seniau, tačiau trūko kariūnų noro ir suinteresuotumo. Bet šiemet pagaliau pasiekėme savo tikslą – būrelis įkurtas, jo veikla patvirtinta ir jau įvyko pirmoji ekspedicija Zarasų rajone, Dusetose, kur kariūnai susipažino su partizanu, savo gyvenimą paskyrusiu kovai dėl Lietuvos laisvės, kuris paprašė surasti sušaudyto brolio palaikus.

Karo istorija – labai plati sąvoka. Mums ypač aktuali Lietuvos istorija ir galimybė daugiau sužinoti apie Laisvės kovų laikotarpį ne tik iš pasakojimų ar vadovėlių, bet tiesiogiai, patiems ieškant išlikusių įrodymų. Tai – darbas archeologo, kuris gali savo rankomis paliesti kovotojų palaikus, jų naudotus daiktus. Labai keistai jautiesi, atsidūręs šalia žuvusiojo, – lyg bendrautum su juo. Pabandęs įsijausti į jo patirtus išgyvenimus, geriau supranti jo auką ir susimąstai: šie žmonės žuvo, kad mes gyventume. Ir ne bet kur, o laisvoje Lietuvoje.

Dr. Manvydas VITKŪNAS

Ekspedicija surengta buvusio „Audros“ būrio partizano, politinio kalinio, tremtinio, dimisijos vyresniojo leitenanto, apdovanoto Vyčio Kryžiaus ordino Karininko kryžiumi, Jono Abukauskos (partizano slapyvardžiai – Siaubas, Vytenis) ir Dusetų seniūno Sauliaus Keblio prašymu. Buvo siekiama surasti, ekshumuoti ir perlaidoti Jono Abukauskos brolio partizano Vytauto Abukauskos (slapyvardis – Laisvutis) ir kitų „Audros“ būrio partizanų, galimai užkastų buvusios NKVD Dusetų padalinio būstinės (vadinamosios „stribynės“) kieme, palaikus. Iš liudininkų pasakojimų žinoma, kad 1952 m. rudenį šio pastato kieme buvo suguldyti nužudytų partizanų kūnai, taip pat turėta informacijos, jog čia jie ir „palaidoti“ – užkasti stribų. 1972 m. spėjamoje palaikų užkasimo vietoje statant lauko tualetą buvo aptikta žmonių kaulų.

Partizanų palaikų paieškas Dusetose dar 2012 m. Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro iniciatyva pradėjo archeologai Agnė Žilinskaitė, dr. Gintautas Vėlius ir istorikas Dalius Žygelis. Tąsyk, ištyrus beveik 90 kv. metrų plotą, buvo aptiktas kultūrinis sluoksnis, o jame – XVII–XX a. radinių ir keturi griautiniai kapai. Jų tiksliau datuoti nebuvo galimybės, nes greta neaptikta jokių įkapių. Tąsyk, susumavus visus archeologinių, istorinių ir

antropologinių tyrimų duomenis, buvo padaryta išvada, kad rasti ne Lietuvos partizanų, o čia buvusiose senose kapinaitėse palaidotų vietos gyventojų palaikai. Vis dėlto tai, kad 2012 m. vykusių tyrimų metu rasti veikiausiai ankstyvesnėse kapinėse palaidotų asmenų palaikai, neleido atmesti prielaidos, jog šioje teritorijoje galėjo būti užkasta ir SSRS represinių struktūrų aukų. Todėl Dusetose buvo tikslinga atlikti papildomus archeologinius tyrimus.

Karo akademijos atstovai Dusetose tyrė plotą, esantį šalia buvusios NKVD būstinės ūkinio pastato. Deja, tyrimų rezultatai nebuvo tokie, kokių tikėtasi, – partizanų palaikų aptikti nepavyko. Tyrimų metu paaiškėjo, kad gruntas šioje vietoje yra visiškai permaišytas dar sovietmečiu. Storame (iki 2 m) XX a. antrosios pusės šiukšlių sluoksnyje rasta ir ankstyvesnių radinių – koklių, buitinių keramikos fragmentų, tačiau nerasta žmonių kapų ar pavienių kaulų. Vis dėlto tyrimai nebuvo beprasmingi – dabar žinoma, kad tirtame plote partizanų palaikų nėra. Neatlikus archeologinių tyrimų, nebūtume turėję jokio atsakymo.

Tarp tyrimų vietoje aptiktų XX a. antrosios pusės radinių tyrėjų laukė ir pavojingas „siurprizas“ – Antrojo pasaulinio karo laikų sovietinis 45 mm kalibro artilerijos sviedinys. Jį išsivežė į tyrimų vietą atvykę Juozo Vitkaus inžinerijos bataliono išminuotojai.

Ekspedicijos dalyviams nuoširdžiai talkino Dusetų seniūnas Saulius Kėblys ir jo pavaduotojas Raimondas Parakevičius.

Tyrimuose dalyvavę kariūnai ne tik susipažino su archeologinių tyrimų metodika, bet ir aplankė memorialią žuvusiems partizanams Antazavės miestelyje ir Antazavės šilo kautynių vietą, kurioje 1944 m. gruodžio 26 d. įvyko didelis Lietuvos partizanų, vadovaujamų leitenanto Mykolo Kazano (2000 m. jam buvo suteiktas majoro laipsnis po mirties), ir NKVD kariuomenės bei vietinių strībų mūšis.

Didelį įspūdį kariūnams paliko bendravimas su partizanu, Laisvės kovų dalyviu, išskirtinės biografijos žmogumi Jonu Abukausku. Pasakojimai apie partizanų kovas, dalyvavimą kautynėse, penkis Lukiškių kalėjimo mirtininkų kameroje praleistus mėnesius, Macikų lageryje, Sibire, Mordovijoje, Vladimiro kalėjime išgyventus 24 nelaisvės metus, bėgimą iš lagerio kartu su bičiuliais išsikarus požeminį tunelį būsimiems karininkams įsirežė į atmintį veikiausiai visam gyvenimui.

Krn. Monika ŠINKŪNAITĖ

Apie kasinėjimo darbus ir ekskursiją po Dusetų apylinkes

Lapkričio 8 d., penktadienis. 9.00 išvykstame iš Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos teritorijos. Kelionė ne itin ilga. Apie 11.00 jau esame Dusetų miestelyje. Dėstytojas dr. M. Vitkūnas ir mjr. G. Jakštys pasakoja mums žmogaus, su kuriuo turėsime greitai susitikti, gyvenimo istoriją: apie dalyvavimą partizaniniame judėjime, šturpius tremties metus, nutrūkusį ryšį su šeima, grįžimą į Tėvynę. Staiga šalia Dusetų seniūnijos pastato jį pamatome: iškilmingai pakyla prie smilkinio rankos atiduodant pagarbą dimisijos vyresniajam leitenantui, buvusiam partizanui Jonui Abukauskui-Siaubui.

Nuvykstame į archeologinių tyrimų vietą – iš pirmo žvilgsnio visiškai neišsiskiriančią keliukų sankirtą tarp ūkinio ir gyvenamojo pastatų. Šalia – medis, kadaise pasodintas Lietuvos partizanų garbei. Suprantame, kad dar daug ką reikia išsiaiškinti, kad galėtume imtis

Trumpa poilsio akimirka tyrimų metu

Krn. Monikos Šinkūnaitės nuotrauka

darbo. Po keleto minučių jau kalbamės su buvusiu partizanu: penki kariūnai ir partizanas sklaido krūvą nuotraukų. Įtempiame ausis, nes pasakotojo balsas negarsus. Pasakoja, kaip tapo partizanu, kaip vyko pirmieji ginkluoti susirėmimai su rusų kariais („stribais“), apie kalėjimo lageriuose metus. Kiek vėliau prasitaria ir apie šeimą. Sužinome, kad Jonas – vienas iš penkių vaikų. Kur, jei ne šeimos aplinkoje, galima pajusti stiprią keturių brolių ir sesers meilę, blaškant žvabioms rezistencinio judėjimo bangoms?

Visi susėdome ir susimąstėme. Tačiau supratome viena – kad šis žmogus ras ramybę tik tada, kai bus rasti jo brolio palaikai, ir kad šeima jam – šventa. Partizanas kiekvienam dovanų įteikė savo portretinę nuotrauką, kad prisimintume jį kaip patriotinės ugnies kurstytoją ka-

riūnų širdyse. Ir ši nuotrauka mums tapo ypač vertinga. Tądien atsiveikinant partizanas tyliai pasišaukė ir į ausį pašnabzdėjo, kad, jei būsime laisvi, atvyktume lapkričio 13 d. į Vytauto V. Landsbergio filmo „Trispalvis“ premjerą, kurioje ir jis turėtų būti. Nusprendėme, kad ši žinia žūtbūt turi būti perduota visam Kariūnų batalionui. Jau tą pačią dieną apie 15 val. ėmėme kasti. Temo anksti, tad susitarėme atvykti kitą rytą, tik išaušus. Buvome apgyvendinti vaikų lopšelio-darželio internatinėje mokyklėlėje „Sartukas“, tad nakvoti ten ir grįžome.

Lapkričio 9 d., šeštadienis. 7.00 jau esame vietoje. Kasame atsargiai, pasikeisdami. Pasisveikiname su atvykusiais netoliese gyvenančiais vietiniais, miestelio seniūnu, kiek vėliau mus aplanko ir pats partizanas. Tądien iškasėme

maždaug 1,60 cm. Vieni kasė, kiti dailino archeologinės perkasos sienes. Ypatin-gas radinys buvo rastas vidurdienį. Krn. Paulius Lizdenis iškasė 45 mm artileri-jos sviedinį, aplipusį šaknimis ir žeme, ir padavė kitam kariūnui. Kasėme toliau. Netrukus sulaukėme vietos policijos pa-reigūnų, kurių pareiga buvo užtikrinti saugą civilinėje teritorijoje, todėl jie pri-valėjo atvykti, ir išminuotojų. Neįprasta ir įdomu stebėti išminuotoją ir archeo-logą vienoje perkasoje. Atrodė, kad visa ši atsargi procedūra atliekama dėl vieno nepaprastai kilnaus tikslo. Matėme, kaip partizanas apie valandą kantriai stebėjo mūsų darbą, bendravo su mjr. G. Jakščiu ir M. Vitkūnu.

Deja, apie 15 val. ėmė lyti. Atsižvel-gę į tai, kad, anot tyrimo vyresniųjų, mūsų darbas buvo produktyvus, visi nusprendėme apžiūrėti netoliese esan-čią istorinio mūšio vietą Antazavės kai-melyje. Ją galėjai rasti tik vedamas tam skirtų kelio nuorodų, nes miško keliukai buvo kalnuoti ir labai vingiuoti.

Tiesiog nenupasakojama, kaip jau-

tėmės ten nuvykę. Iškart pastebėjome kalnuotos vietovės grožį, o vėliau ir tak-tinius jos privalumus – gerą stebėjimo lauką. Kaip pamatėme vėliau, tuo metu, 1944 m. gruodžio 26 d., partizanai buvo išsikasę tranšėjas, kurios, tiesą sakant, driekėsi dar keletą metrų užnugaryje, kad praverstų gudraus atsitraukimo atveju. Nustebę suvokėme, kad būtent čia partizanai taikėsi ir stengėsi nukauti priešus. Tranšėjos ir kitos pozicijos dar dabar aiškiai matyti. Visai netoliese pa-stebėjome neįprastą pailgą kupstą. Tai buvo jau šiek tiek šių laikų istorikų „pa-koreguotas“ – „iškeltas virš žemės pavir-šiaus“, bet konstrukcija neišsiskiriantis partizanų bunkeris. Dar prieš į jį įženg-dami spėjome, kad tai – didelė patalpa, todėl ieškojome, kuo galėtume pasi-šviesti, kad joje pamatytume viską.

Vis dar pliaupė lietus. Turbūt visi žino, kaip atrodo lietuviška pirkia: pail-gas namas, viduryje – laiptai, durys, ve-dančios į virtuvę, kairėje ir dešinėje – po kambarį. Šis bunkeris buvo būtent to-kios konstrukcijos. Įžengėme per vidurį,

pasisukome į kairę – patalpa, į dešinę – dar viena. Jose vietos buvo mažai, kai kurie rąstai – šlapi. Visi tylėjome. Turbūt bandėme įsivaizduoti, kaip tektų čia gyventi. Paskui dar ilgai klausėmės mjr. G. Jakščio pasakojimų apie vietovę ir to meto mūsų.

Nuvykę apsipirkti, apsilankėme Du-setų miestelio aikštėje, kuri tuo metu buvo tvarkoma. Miestelis mums pasiro-dė nedidelis, bet jaukus.

Lapkričio 10 d., sekmadienis. Kasė-me nuo 7.00 val. Bendravome su atvy-kusiu mūsų aplankyti miestelio seniūnu. Susipažinome su vyru, kuris čia, Duseto-se, būdamas dar vaikas, namo parsine-šė tris kaukoles, rastas šalia dabartinės mūsų archeologinio tyrimo vietos. Pasak jo, mama neleidusi kaukolių pasilikti, lie-pusi tuoj pat nunešti ten, kur radęs.

Partizano Jono brolio palaikų ieš-kojome jau trečią dieną. Tyrimo vyres-nysis dėstytojas M. Vitkūnas perskirstė darbus. Liko tik nudailinti perkasos sie-neles, pagrindą, parengti tyrimo vietą fotografuoti. Supratome, kad kasinėji-

Karo istorijos centro viršininkas mjr. Gintautas Jakštys su kariūnais prie memorialo Lietuvos partizanams Antazavėje (Zarasų r.)

Manvydo Vitkūno nuotrauka

mai baigiami. Iki pat paskutinės minutės tikėjomės aptikti ką nors, kas suteiktų partizanui Jonui nors kiek vilties rasti brolio palaikus.

Ir tądien jis mus aplankė. Šįkart atvežė balto kaimiško sūrio, daugybę obuolių ir vis dėkojo. Toks dėkingumas mus stebino. Jautėmės keistai, nes tyrimo tikslas nebuvo pasiektas, tačiau supratome, kad padarėme viską, ką galėjome. Išvykome kupini gerų emocijų, nes partizano Jono Abukauskos-Siaubo asmeninis pavyzdys mums suteikė progą pamąstyti apie jį patį, jo šeimą, Lietuvą, o svarbiausia – apie save, tokius, kokie dabar esame, ir tokius, kokie galėtumėme tapti ateityje.

Archeologinė mokslinė ekspedicija buvo tai, ko nesitikėjau ir apie ką negalėjau net svajoti. Įdomiausia buvo kalbėtis su žmogumi, kuris patyrė ginkluotus susirėmimus su sovietiniais kariais ir su šypsena pasakojo apie netikėtumus. Jo kiekvienam iš mūsų padovanota asmeninė nuotrauka tikrai ras garbingą vietą mūsų albumuose.

Labai įdomu buvo sužinoti ir tai, kuo archeologinė perkasa skiriasi nuo jau išmokto įsirengti apkaso. Reikėjo stengtis pernelyg neskubėti, nes po kojomis pasitaiko įvairių radinių. Verta buvo apsilankyti ir paslaptingoje Šilo mūšio vietoje. Nemaniau, kad viską bus galima pamatyti savo akimis: pozicijas, tranšėjas, įvertinti nė kiek nuo to laiko nepakitusią vietovę ir įsivaizduoti mūšio eigą. Džiaugiuosi, kad dalyvavau šioje archeologinėje ekspedicijoje.

Krn. Viktorija LAZAUSKAITĖ

Pokalbis su partizanu Jonu Abukausku-Siaubu

Pirmąją dieną su partizanu kalbėjomės Dusetų miestelio seniūnijoje. Pokalbis truko beveik dvi valandas. Iš pradžių Jonas Abukauskas kiekvienam davė po vieną savo nuotrauką ir dar kelias, padarytas partizanavimo metu. Vėliau išsitraukė dar daugiau: jose buvo nufotografuotas jis, jo brolis ir kiti „Audros“ būrio partizanai.

Pokalbis prasidėjo pasakojimu apie tai, kaip jis pirmąją kartą pateko į lagerį Šilutės rajone. 1944 m., dar būdamas 17 metų, su draugais netoli namų rado užkastų vokiečių ginklų, juos pasidalijo ir parsinešė namo. O po savaitės sulaukė „svečių“ iš tik ką įkurto sovietinės milicijos skyriaus, buvo nuteistas ir išsiųstas į lagerį Šilutėje. Namų grįžo po trejų metų. Įdomu, kad pasakodamas apie šį įvykį ir apie tai, kaip jo laukė namiškiai ir draugai sugrįžtančio, Jonas šypsojosi ir netgi juokavo.

Netrukus ėmė pasakoti ir apie partizanavimo laikus. Dar 1948 m. norėjo stoti į partizanų gretas, tačiau jį atkalbėjo tie patys partizanai, pasakę, kad „tau čia ne bandeles valgyti reikės“. Tačiau jau po metų, 1949-aisiais, jis vis dėlto tam pasiryžo.

Daugiausia J. Abukauskas pasakojo apie priėmimą (kitai sakant – krikštą) į partizanus. Kaip jis pats sakė, kad apie tai papasakotum, reikia visos dienos.

Taigi, 1949 m. birželio pradžioje jis iškilmingai prisiekė ir gavo Siaubo ir Vytenio slapyvardžius. Partizanai pasakė, kad jie jau jį „pakrikštijo“, dabar tik lieka sulaukti pirmojo krikšto, kurį „suteikia“ sribai ir rusų kareiviai. Jau po 10 dienų Jonas pateko į pirmąjį susirėmimą su sovietiniais kariais. Bunkeryje buvo 4 partizanai, o jis ir dar vienas bendražygis miegojo netoliese miške. Kažkas juos išdavė, tačiau iš bunkerio partizanai sugebėjo pabėgti, nespėjęs jo rasti, 300–400 rusų karių apsupus visą mišką. Po dienos nenutrūkstamų susirėmimų, slapstymosi avietynuose iš šešių partizanų gyvi liko tik trys. Siaubui ir būrio vadui gyvybes išgelbėjo užstrigęs jo automatas. Paradoksalu, tačiau lemtingą akimirką, kai vienas rusų karys netyčia parkrito prie pat besislepiančio avietyne Siaubo, partizano automatas neiššovė. Pasirodo, tas sovietinis karys jo nepamatė, taigi, kaip sakė Jonas, „jei būtų iššovęs mano ginklas, būčiau išdavęs mūsų vietą ir manęs dabar čia nebūtų“.

Tų pačių metų rudenį jis buvo sužeistas – numuštas alkūnės kaulas. Gruodžio mėnesį per susišaudymą su kareiviais žuvo „Audros“ būrio vadas ir jį jo pareigas buvo paskirtas Siaubas. 1950 m. pabaigoje šis būrys rinktinėje buvo labiausiai organizuotas ir kovingiausias. 1951 m. į partizanų gretas įstojo ir Siaubo brolis Vytautas (slapyvardis – Laisvutis). Po metų Siaubas nusprendė legalizuotis. Pasak jo, „buvo paskelbta amnes-

tija, ir pradėjau ramų gyvenimą“. Tačiau, kai 1952 m. rugsėjo 21 d. žuvo brolis Laisvutis, saugumiečiai ėmėsi Siaubo.

„Buvo pamiršta amnestija, mane nuteisė mirties bausme, uždarė į Lukiškių kalėjimo mirtininkų kamerą, joje praleidau 5 mėnesius“, – pasakojo partizanas. „Baisus buvo kiekvienas durų atidarymas, žingsniai. Bet, jei galvosi, kad tave nušaus, iškart išprotėsi, todėl nuteikiau save, kad man mirties bausmę pakeis į kalėjimą lageryje.“

Taip ir atsitiko. Siaubas buvo išvežtas į SSRS ir ten lageriuose praleido 24 metus. Tiesa, kartą buvo atvežtas į Vilnių, jam leido pirmą kartą susitikti su dukra, kuriai tuo metu buvo 18 metų. Po to vėl teko grįžti į lagerį.

Pasakotojas nusišypsojo prisiminęs, kaip iš ten bandė pabėgti. „Kadangi mums nepavyko, kaltę prisiėmiau aš, dar 2 lietuviai ir latvis, nes kitaip būtų „pridėję“ daugiau metų lagerio ir kitiems.“

Paklaustas apie Laisvutį, Siaubas papasakojo, kad jo brolis ir dar vienas partizanas iš vienos merginos sužinojo, kur galima rasti ginklų ir šaudmenų, „kurių tuo metu taip trūko“. Nuėjus į nurodytą vietą, juos užpuolė rusų kariai ir abu nušovė. Siaubas pasakė, kad ne vienas žmogus jam tvirtino, kad matė brolio kūną prie sribų būstinės. „Štai kodėl manau, kad brolio palaikai yra toje vietoje, kurios tirti atvažiavote jūs.“

Mums nuostabą kėlė, kad partizanas prisimena ne tik vardus, slapyvardžius, vietas, oro sąlygas, metus, bet ir konkrečias dienas, kada ir kas įvyko. „Dabar jau pamirštu, ką reikia paimti ar padaryti, bet anuos laikus pamenu puikiai.“ Partizano ryžtas rasti brolio palaikus įkvėpė ir mus.

„Ėjau pas NKVD atstovus, prašiau gražinti brolio kūną, tačiau nesulaukiau jokio atsakymo“, – prisiminė Siaubas. Jis taip pat pasakė, kad negali ramiai gyventi ir tuo labiau numirti, kol brolio palaikai nepalaidoti žmoniškai. Tai – garbės reikalas.

Nors Jonas Abukauskas ir atidavė lageriams 27-erius savo gyvenimo metus, akivaizdu, jog šis žmogus to nesigaili ir vėl darytų tą patį – kovotų dėl Lietuvos, jei prireiktų. Po šio pokalbio buvome užsidegę padėti partizanui ir kasinėjimų metu vylėmės nudžiuginti Siaubą. Nors to padaryti ir nepavyko, atsisveikindamas su mumis partizanas nuoširdžiai šypsodamasis padėjo už darbą ir palinkėjo: „Mokykitės, būkit geri karininkai

Karo akademijos kariūnai su partizanų dim. vyr. ltn. Jonu Abukausku-Siaubu

Manvydo Vitkūno nuotrauka

ir mylėkit Lietuvą.“ Atrodytų, paprasti žodžiai, tačiau ištarti tokio žmogaus kaip Jonas Abukauskas-Siaubas, Laisvės kovų dalyvio, jie įgijo daug gilesnę ir platesnę reikšmę. Manau, kad kiekvieno šiuolaikinio kario autoritetai turėtų būti mūsų partizanai ne tik dėl savo moralės, drausmės, sumanumo ir ryžto, bet ir dėl pasiaukojimo – juk jie atidavė viską „vardan tos Lietuvos“.

Pirmą kartą dalyvavau archeologiniuose tyrimuose, todėl viskas buvo įdomu. Labai nenusivyliau, kad neradome ieškotų partizano Laisvučio palaikų – per archeologinius tyrimus ne visada pavyksta rasti, ko ieškai. Tačiau nuliūdino tai, kad partizanas Jonas Abukauskas-Siaubas vis dar negali būti ramus, deramai nepalaidojęs savo brolio. Susitikimas ir pokalbiai su partizanais – nuostabi patirtis. Jaučiu jam begalinę pagarbą ir negaliu apibūdinti jausmo, kuris užplūsta, kai girdžiu žmogų kalbant apie tokį

sunkų savo gyvenimą ir kovą dėl Lietuvos. Tačiau jis viską pasakojo su šypsena. Džiaugiuosi šia patirtimi ir manau, kad visi kariai turėtų būti tokie, kokie buvo mūsų partizanai.

Krn. Rolandas KATKAUSKAS

Išvyka esu labai patenkintas, turėjau garbės pasikalbėti su TIKRU partizanais. Mūsų užduotis buvo rasti partizano Jono Abukausko-Siaubo brolio, taip pat partizano, palaikus. Kasdami numanomą jo palaikų buvimo vietą jautėmės atlieką ypatingą pareigą, nes ne kiekvienam tenka tokia garbė – pasitarnauti Lietuvos laisvės gynėjui.

Krn. Domantas GLIEBUS

Karo archeologija niekad nesidomėjau, net nebuvo šovus mintis kada nors dalyvauti panašioje ekspedicijoje.

Bet, kaip sakoma, visada būna pirmas kartas. Pasiūlė dalyvauti – neatsisakiau ir tikrai nesigailiu. Tai buvo proga ne tik susipažinti su archeologiniais kasinėjimais, nors to, ko tikėjomės rasti, ir neradom, bet ir pasikalbėti su vienu iš nedaugelio gyvų likusių partizanų. Ne kiekvienam pasitaiko galimybė pabendrauti su tikraisiais Lietuvos valstybės gynėjais. Mielai dar kartą dalyvaučiau panašaus pobūdžio išvykoje.

Krn. Paulius LIZDENIS

Archeologiniai tyrimai sudomino. Nors neradome to, ko ieškojome, buvo tikrai smagu. Sužinojau iš pirmų lūpų apie partizanų gyvenimą, partizaninio karo subtilybes, sunkumus. Tai buvo pirmieji mano archeologiniai kasinėjimai, todėl gana daug ko išmokau, supratau, kaip jie vyksta ir kokie reikalavimai keliama norintiems juos vykdyti.

Kodėl aš myliu savo Tėvynę?

Jaunesniųjų karininkų vadų mokymų (JKVM) klausytojus per lyderio ugdymo pratybas kpt. Paulius DILIŪNAS paprašė atsakyti į paprastą klausimą: „Kodėl aš myliu savo Tėvynę?“

Toliau pateikiame jų atsakymus. Ne visi pasirašė savo vardą ir pavardę, tačiau tai nekeičia esmės.

Kodėl aš myliu savo Tėvynę?

- Nes čia gimiau ir užaugau.
- Nes čia mano šaknys.
- Nes čia mano namai.

Vyr. eil. Laurynas JŪRAS

Savo Tėvynę tikrai myliu ne dėl alaus ar merginų. Lietuvą myliu dėl to, kad ji nėra tobula. Taip, pas mus gal ir ne pats geriausias gyvenimas, žmonės gal per daug pikti. Bet tai mūsų ir tik mūsų savybės. Taip pat ir gerosios. Tikriausiai dauguma pasakytų, kad myli Lietuvą dėl istorijos ar kad čia gimė. Taip, neblogo priešastys. Bet aš myliu ją, kaip jau minėjau, dėl kitų dalykų. Ir ne tik ją. Lietuvą myliu, nes pas mus nėra kalnų, bet yra ažuolų. Nėra dirbtinių šypsenų, bet tvyro ramybė. Nors mūsų valstybė jauna, bet tauta sena, užsispyrusi. Gal dėl to ją ir myliu. Bet galų gale manau, jog negaliu atsakyti į šitą klausimą, tiesiog myliu ir, jei reikės, padėsiu galvą dėl jos.

Myliu todėl, kad gimiau šioje žemėje. Čia žengiau pirmuosius žingsnius. Tariau pirmuosius žodžius. Išgirdau pasakojimų apie mūsų žmonių pasiaukojimą. Tai tik dar labiau stiprina šį jausmą, kai gyvenimiškai ten, kur žmonės aukojosi savo gyvenimus, kad turėtum Tėvynę.

J. eil. Lukas ANDRIUKAITIS

Būti savo Tėvynės piliečiu – tai atsiskleisti kaip žmogui, būti laisvam. Tėvynę myliu, nes ji man suteikia šią galimybę, taip pat leidžia jaustis savimi, savimi pasitikėti ir būti garbingam.

„Kas tikrai tiki Dievą, turi tarnauti Lietuvai“ (gen. Povilas Plechavičius)

J. eil. Mindaugas KLIMAS

Žodis „Tėvynė“ pirmiausia reiškia tėvų žemę, o tėvų žemė yra mano gimtinė. Čia užaugo ne viena mano giminė karta. Tvirtai tikiu, kad ir aš ne vieną atžalą čia užauginsiu.

Buvau mokomas suprasti, suvokti, mąstyti ir jausti, atskirti gera nuo blogo. Jau nuo mažų dienų skiepijamas patriotiškumas, garbingos mūsų istorijos pradai sustiprino meilę savo kraštui. Didingi praeities herojai kovojo už šią žemę tam, kad aš kurčiau rytojų.

Eil. Mindaugas Jonas LAUČIUS

Esu gimęs ir užaugęs šioje žemėje. Dėl šios šalies kovojo ir prakaitą liejo jos žmonės, todėl aš karštai myliu savo Tėvynę ir padarysiu viską, ką galiu. Tai – piliečio, patrioto, žmogaus, gyvenančio čia, pareiga. Kaip pasakė viena išmintinga moteris: „Tėvynė prasideda nuo namų, šeimos ir gimtosios vietos. Jei tai myli, myli ir savo Tėvynę.“ Kiekvienas turi šeimą, savo artimuosius, kurie ir yra visa ko pradžia.

Myliu Tėvynę, nes čia – mano namai. Namai tokie, kokių daugiau nėra niekur. Man apskritai gyvenime prioritetai yra ilgalaikiai, gal net amžini dalykai: šeima, namai, gamta, draugystė, praeitis. Mūsų Tėvynė, Lietuva, su savo garbinga istorija – mūsų gyvenimo prasmė.

Myliu Tėvynę todėl, kad ji suteikė man galimybę pažinti savo istoriją, galimybę didžiuotis žmonėmis, kovojusiais dėl šalies laisvės. Myliu ją ir dėl to, kad jaučiuosi saugus ir reikalingas. Myliu ją, nes ji man – antroji mama.

JKVM klausytojų priešai 2013 m. Akademijos ramovėje

Kpt. Tomo Blinstrubo nuotrauka

Myliu savo Tėvynę todėl, kad ji myli mane. Ji man davė tiek daug, o iš manęs pareikalavo tiek mažai.

1. Aš čia gimiau.
2. Čia graži gamta (upės, miškai).
3. Gilios tradicijos, dėl kurių verta kovoti.
4. Čia gyveno mano protėviai ir yra mano šaknys.
5. Gražios liaudies dainos (mėgstu jas dainuoti).
6. Didinga istorija, iš jos semiuosi jėgų.
7. Aš – Lietuvos karys!!!

Daug kartų gynė Lietuvą nuo priešų jos žmonės, kad laisvi galėtų dirbti, kurti. Myliu savo Tėvynę, nes čia ir seneliai, ir tėvai gyveno ir aš gyvensiu.

J. eil. Daiva ŽELNYTĖ

Meilė Tėvynei man prasideda nuo meilės artimui. Tėvai, seneliai, proseneliai... Jų gyvenimo istorijos, pasakos prieš miegą mano gyvenimo sampratoje paliko gilų pagarbos žmoniems, gynusiems šią šalį, pėdsaką. Taigi meilė Tėvynei man – pagarba savo artimui ir jų atminimui.

Meilė Tėvynei – tai jausmas, tai žavėjimasis gamta, istorija, kultūros paveldu.

du. Tai sodų kvapas, tai emocijos, kurios užplūsta, kai žiūri į jūrą besileidžiančią saulę.

Meilė Tėvynei – tai tradicijų puoselėjimas ir perdavimas. Tai geri atsiliepiamai apie savo šalį, jos žmones, jų sukurtus ir pagamintus daiktus.

Meilė Tėvynei – tai drąsa pripažinti ir prisipažinti, kad esu iš Lietuvos.

Tai valstybė, kuri yra išskirtinė dėl savo atkaklumo. Ne kartą ištrinta iš Europos žemėlapiu, patyrusi svetimų valstybių jungą. Dabar ji nepriklausoma ir gali sau leisti būti išdidai tarptautinėje bendruomenėje. Visa tai nebuvo pasiekta paprastai, nesumokėjus didelės kainos. Daugelis kovojusių dėl Lietuvos laisvės to šiandien jau nemato. Tačiau jie pasiaukuoja ne veltui. Jie užtikrina savo artimiesiems, savo tautai gerovę, kurią buvo stengiamasi iš mūsų pavogti.

Jausmas ir žinojimas, kad mano gyslomis teka ir protėvių kraujas, tik sustiprina jausmą, kuris vadinamas meile Tėvynei.

Mes negalime pasirinkti tėvų, negalime pasirinkti Tėvynės. Bet dabar, kai pasaulis pasidarė nedidelis, kad jį galima per kelias dienas apkelti, kai kurie žmonės pamiršta savo Tėvynę, nes laiko save pasaulio piliečiais. Aš laikausi kitos nuomonės. Man Tėvynė – svarbi. Pradedant savo gimtine, kur kiekviena žemės pėda išmatuota, kur kiekvienas medis pažįstamas, tai vieta, su kuria susiję mano laimingiausi gyvenimo metai – vaikystė. Bet augant Tėvynės sąvoka man tapo platesnė. Didi Lietuvos istorija, nestokojanti didvyrių, liudijanti, kad čia visada reikėjo kovoti dėl laisvės ir nepriklausomybės. Nuostabi sena kalba. Bet ne tik tai. Man Tėvynė – kur kas daugiau. Tai mano mama, mano namai. Lietuva niekuo ne geresnė ir ne prastesnė už kitas šalis, tiesiog ji man – ypatinga ir vienintelė. Sunku paaiškinti meilę Tėvynei, kaip sunku paaiškinti meilę mamai. Ji – beribė ir nepaaiškinama.

Krn. Viktorija LAZAUSKAITĖ, krn. Darius DILKAS, krn. Pavel ŽUK, krn. Mantas VALASINAVIČIUS

Kariūnų garbės teismas – sena retorika ar kažkas nauja?

Šių mokslo metų pradžioje savo veiklą pradėjo naujai išrinktas Kariūnų garbės teismas (krn. Mykolas Rutkauskas (pirmininkas), krn. Justas Petkevičius, krn. Kęstutis Kilikevičius, krn. Paulius Kaušylas, krn. Mantas Valasinavičius, krn. Viktorija Lazauskaitė, krn. Pavel Žuk, krn. Darius Dilkas). Keletas kariūnų, GT narių, sutiko pasidalyti mintimis apie naująjį Kariūnų garbės kodeksą.

Ar girdėjote, kad šių metų spalio 4 d. buvo pakeistas Kariūnų garbės kodeksas? Garbės kodeksas (GK) – tai visuma moralinių, etikos ir garbės nuostatų, kurios taikomos Karo akademijos kariūnams. Prieš tai galiojęs GK buvo parengtas remiantis JAV karo akademijų garbės samprata, o naujasis – tarpukario Lietuvos karininkijos garbės normomis. Pagal naująjį GK patvirtintos ir pagrindinės moralinės normos: PAGARBA, SAŽININGAS PAREIGŲ ATLIKIMAS, KLAIDŲ PRIPAŽINIMAS.

Naujasis GK ir naujieji GT nariai keičia viską iš pagrindų. Mes nenorime, kad GT, kaip iki šiol, būtų vieta, kur baudžiami mūsų kolegos, kad į GK būtų žiūrima su pašaipą, panieka, atsainiai. Norime, kad kariūnai GK pasitikėtų ir jo vertybes keltų aukščiau savo principų ir asmeninių interesų. Mūsų tikslas – formuoti kariūnų garbės sampratą, padėti tvirtus moraliniu pagrindu ugdant ateities karininkus, dorus ir garbingus Lietuvos piliečius.

Esminė problema, su kuria susiduriame, – kariūnų požiūris į GT ir GK. Kodėl JAV garbės kodeksai yra vieni svarbiausių karo akademijų įstatymų ir jų turi laikytis kiekvienas? Kodėl Lietuvos karo akademijoje kariūnai net nėra skaitę savo GK, o ką jau kalbėti apie jo laikymąsi? Atsakymas paprastas – skirtingas mąstymas. Mūsų batalione gana sunku rasti kariūną, kuriam svarbesnės yra jo, kaip doro ir garbingo kario, vertybės, o ne asmeniniai poreikiai ir interesai. Kiekvienas žiūri, kas jam naudinga ir pravartu. Štai paprastas pavyzdys: su Akademijos viršininko patvirtintu naujuoju

Kariūnų garbės teismo nariai

GK turi pasirašytinai susipažinti visi kariūnai, tačiau ar bent trečdalis iš jų jį perskaitė? Ar bent permetė akimis? Priėjus prie bet kurio iš kariūnų ir paklausus, ar jis (ji) žino, kokios pagrindinės normos įtvirtintos naujajame GK, sulauksime atsakymo, kurio ir tikėjomės: „Ai, sąžiningumas, dora ir panašiai... Koks skirtumas – kokios? Neturiu tam laiko.“ O juk kiekvienas su GK susipažino...

Iš tiesų kariūnų požiūris į GT yra

diskutuotinas, kai bendro sutarimo negalime rasti ir pasistūmėjimo į priekį gera linkme nematyti. Jau pirmo kurso pradžioje kariūnas pamato, kad vertybės Akademijoje tarp kariūnų dar per mažai vertinamos, kad kai kurie tiesia rankas į priekį galvodami apie savo naudą. Tokius dalykus GT, vadovaudamasis naujuoju GK, ir siekia pakeisti. Taigi tikslas – keisti mūsų pačių požiūrį.

Paskutiniai du mėnesiai GT veiklos metai

nedavė lauktų vaisių. Kodėl taip atsitiko, reikėtų klausti buvusių narių. Jie kalbėjo apie naują koncepciją, tačiau jos taip ir nesukūrė. Šiais metais GT atgijo, GT narių iniciatyva, Kariūnų bataliono ir Akademijos vadovybei nutarus, buvo priimtas naujas GK. Priežastys, kodėl GT nefunkcionavo, ėmė nykti. GT nariai kas savaitę susitinka aptarti reikalų, kariūnų elgesio, GK pažeidimų. Anksčiau kariūnai nerodydavo iniciatyvos, noro tapti GT nariais, dabar matome pokytį – jie jau to siekia. Žinoma, visada bus kariūnų, kurie peiks ir nemėgs GT, tačiau džiugu, jog atsiranda tokių, kurie nori įsitraukti į šią veiklą ir imtis darbų, o ne vien tuščiažodžiauti. Į GT pusę mėtomi priekaištai, jog jo darbas neturi tęstinumo, kad jis tik baudžia. Tačiau kariūnams reikia suvokti, kad svarbiausia ne baismės sunkumas, o neišvengiamumas, karys turi ugdyti savidrausmę. GT to ir siekia.

GT skiriamos moralinės ir drausminamosios nuobaudos nėra tokios jau baisios: išteisinimas, sutaikymas, įspėjimas. Anksčiau tokios drausminamosios nuobaudos kaip „įspėjimas“ nebuvo, tačiau, mūsų manymu, tai – puiki priemonė, sulaikanti kariūną nuo kitų pažeidimų. Didžiausia nuobauda, kurią gali inicijuoti GT, yra tarnybinis tyrimas. Tačiau karys, suvokdamas padaryto pažeidimo, kuriam taikomas tarnybinis tyrimas, reikšmę, turėtų suprasti, kad GT gali būti ir kaip išsigelbėjimas – jis, jei yra lengvinančių aplinkybių ir pripažįsta savo klaidą bei gailisi, gali būti tik įspėtas arba išteisintas.

Mes nesiekiamo, nenorime būti ir tikrai nebūsime budeliai savo kolegoms. GT – ne vieta, kur galima suvedinėti asmenines sąskaitas. Čia sprendžiama, kaip turi elgtis kariūnas, koks jo elgesys netoleruotinas ir kaip tokį kariūną paveikti, kad daugiau tai nepasikartotų. Daugiausia dėmesio skiriame netinkamo elgesio prevencijai, nagrinėjame, kaip būtų galima užkirsti kelią GK pažeidimams. Prie to turi prisidėti ne tik GT nariai, bet ir visas Kariūnų batalionas, taip pat LKA bendruomenė.

Jei matome, kaip netinka elgtis, kodėl nesiekiamo to pakeisti, kodėl netampame pavyzdžiais, kuriais sekdami kariai eitų net į ugnį? Neieškokime problemų aplink, tik patys keisdami, kasdien keldami sau aukščiausius reikalavimus tapsime gerais vadais. Ar garbės klausimai bus tik retorika, priklauso nuo mūsų pačių.

Arūnas ALONDERIS

Anglų–lietuvių kalbų karo technikos žodynas

Karo mokslas nestovi vietoje, sparčiai vystosi, kartu kinta ir karybos terminija. Todėl jos rengimas – permanentinis procesas. Prie šio darbo labai svariai prisidėjo dim. plk. Eugenijus Simonas Kisinas. Šio labai kruopštaus, atkaklaus ir profesionalaus karininko asmenine iniciatyva ir dėka buvo parengti labai svarbūs Lietuvos kariuomenei ir karo mokslui leidiniai.

Lietuvos Respublikai tapus NATO nare, krašto apsaugos sistemoje vis dažniau vartojama anglų kalba. Todėl pirmą kartą Lietuvos kariuomenės istorijoje parengtas „Anglų–lietuvių kalbų karo technikos žodynas“, kuriame pateikti 9 492 anksčiau išleistų karybos žodžių karo technikos ir su jos naudojimu susiję terminai, taip pat beveik 33 000 karo ir kitos technikos bei įvairių sričių terminų ir žodžių, dažniausiai vartojamų karinėje literatūroje. Iš viso žodyne pateikta daugiau kaip 42 000 terminų ir žodžių.

Šį žodyną sudaro NATO kariuomenėse dažniausiai vartojami sausumos pajėgų ginkluotės ir kovos technikos (šaulių ginklų, artilerijos ir raketų, automobilių ir šarvuotosios technikos, karo radioelektronikos ir ryšių, kompiuterijos, karo inžinerijos, logistikos, karo topografijos ir meteorologijos ir kt.), taip pat kai kurie karo aviacijos ir laivyno terminai. Nemažai vietos skirta bendrosios technikos, fizikos, chemijos ir kitų mokslų sričių terminijai.

Dim. plk. E. S. Kisinas 1992–1997 m.

tarnavo Lietuvos kariuomenėje (1993 m. – Lietuvos kariuomenės pulkininkas), buvo Krašto apsaugos mokyklos, Lietuvos karo akademijos katedros viršininko pavaduotojas, vyr. dėstytojas.

Parašė ir parengė spaudai 27 mokomojus, pedagogikos ir mokslo veikalus. Vienas svarbiausių – „Kario ugdymas. Vadovėlis kariniams instruktoriams ir vadams“ (2001).

1995–2013 m. dalyvavo kuriant šiuolaikinę Lietuvos karybos terminiją – parengė šiuos karybos terminų žodynus:

1. „Apsaugos nuo naikinimo priemonių enciklopedinį žodyną“ (2002),
2. „Artilerijos enciklopedinį žodyną“ (2004),
3. „Anglų–lietuvių kalbų karybos žodyną“ (2006),
4. „Lietuvių–anglų kalbų karybos žodyną“ (2006),
5. „Anglų–lietuvių kalbų karo technikos žodyną“ (2013).

Visi leidiniai yra aprobuoti Valstybinės lietuvių kalbos komisijos.

E. S. Kisinas buvo „Enciklopedinio karybos žodyno“ (2008) atsakingasis ir mokslinis redaktorius, parašė daugiau kaip 70 % šio žodyno straipsnių. 1997–2013 m. parašė daug „Visuotinės lietuvių enciklopedijos“ I–XXII t. ir „Technikos enciklopedijos“ I–IV t. straipsnių karybos ir karo technikos temomis. „NATO terminų aiškinamojo žodyno“ (trečiasis pataisytas leidimas, 2006) bendraautoris.

2014 m. rengiami spaudai dar du E. S. Kisino žodynai: „Anglų–lietuvių kalbų karybos žodynas“ (trečiasis pataisytas leidimas) ir „Lietuvių–anglų kalbų karybos žodynas“ (antrasis pataisytas leidimas).

Už viso gyvenimo pasiekimus vysiant Lietuvos karo mokslą ir puoselėjant karybos terminiją, pavyzdžių neturintį nesavanaudišką darbą rengiant krašto apsaugos sistemai karybos žodynus dim. plk. Eugenijus Simonas Kisinas apdovanotas krašto apsaugos sistemos medaliu civiliams „Už nuopelnus“.

Išlikimo žaidimas 2013

Šio renginio tikslas – lavinti dalyvių orientavimosi įgūdžius, loginį mąstymą, supažindinti juos su Lietuvos kariuomene ir Karo akademija, ugdyti komandinį jausmą, patriotiškumą, didinti fizinę ištvermę, skatinti jaunimą turiningai leisti laisvalaikį.

Straipsnio autorių nuotraukos

Krn. Marius DZENCEVIČIUS

Šių metų spalio 11–13 dienomis Asvejos regioniniame parke vyko jau šeštus metus iš eilės Lietuvos karo akademijos ir Vilniaus universiteto studentų atstovybės organizuojamas renginys – „Išlikimo žaidimas 2013“. Žaidime dalyvavo 13 komandų po 4 dalyvius (tarp jų turėjo būti bent viena mergina) nuo 18 iki 35 metų. Šiemet jo scenarijus gerokai skyrėsi nuo ankstesniųjų. Dalyviai, paskelbus įsakymą, turėjo veikti, laikydamiesi įvairių taisyklių, kaip kariuomenėje. Užduotys buvo skirtos ne tam, kad

jie patirtų kuo daugiau nuotykių, o kad „išgyventų“ – sėkmingai įveiktų visus operacijos „Išlikimas 2013“ etapus.

Tik atvykę iš Pabradės traukinių stoties Karo akademijos „MB Unimog“ sunkvežimiu dalyviai turėjo pusę valandos, kad įsikurtų stovyklavietėje ir pasirengtų pereiti kliūčių ruožą. Šis ruožas buvo skirtas dalyviams šiek tiek „apsildyti“, įvertinti jų motyvaciją ir sudaryti kitos dienos komandų startų grafiką. Po šio nelengvo išbandymo, kurio metu teko šliaužti, bėgte leisti nuo piliakalnio ir į jį kilti, ridenti rąstą į pakalnę, bristi per vandenį, nuolat klausytis „balsu skatinančių“ kariūnų riksmų, dalyviai turėjo šiek tiek laisvo laiko ir likusią vakaro dalį praleido prie laužo šnekučiuodamiesi ir džiovindamiesi drėgnus drabužius. Komandoms susidarė įspūdis, kad sunkiausia – praeity. Kariūnai tą vakarą laisvai bendravo su dalyviais ir paskleidė gandą, jog rytoj, šeštadienį, numatoma stovyklą kelti tik 8 valandą ryto.

Tačiau kitą rytą jau 7 valandą dalyvių miegą sudrumstė garsi komanda: „Stovykla, kelk! Turite 10 minučių susiruoš-

ti į žygį.“ Netrukus pasigirdo ir kariūnų „raginantys“ balsai. Komandoms buvo paskelbtas operacijos „Išlikimas 2013“ įsakymas – nurodyta, kad dalyviai yra ne šiaip jaunuoliai, o „Lietuvos kariuomenės desantas, elitinis padalinys, atskaitingas tik LR Prezidentui, infiltravęsis lėktuvu „Spartan C-27 J“ į ASveHistaN provinciją. Šioje provincijoje pastebėta priešiško pajėgų veikla, jų dydis – nuo 30 iki 50 galimai ginkluotų automatiniais ginklais AK-74 priešo karių. Priešo aktyvumas provincijoje – labai didelis, patruliuoja visais įmanomais keliais, organizuoja pasalas, atlieka diversinius veiksmus (naudoja improvizuotuosius sprogstamuosius užtaisus, siekia sumenkinti provincijos vadovų, saugumo pajėgų prestižą jas puldinėdami ir vykdydami kitus veiksmus). Priešo kariai yra religiniai fanatikai. Jie pasižymi aršumu, žiaurumu, ištikimybė savo grupei, vadams ir didele nepatikama bei nepakantumumu moterims. Priešo kovos dvasia labai pakyla paėmus mūsų karių į nelaisvę, nes gali iš jų tyčiotis per masines informavimo priemones. Provincijoje yra nemažai civilių gyvento-

jų. Kontakto su jais reikia vengti, kadangi daugelis jų yra priešišku pajėgų informatoriai ir gali kelti pavojų jums, Lietuvos kariuomenės elitui."

Operacijos užduotis buvo įveikti maršrutą ir įvykdyti maršruto sustojimo taškuose (MST) nurodytas užduotis patiriant kuo mažiau nuostolių.

Nuo stovyklavietės iki pirmojo ir antrojo punktų dalyviai turėjo eiti ne keliais, o azimutais, vadovaudamiesi tik kompasu, be žemėlapiu. Keliais patruliuavo priešas, kuris, paėmęs dalyvius į nelaisvę, galėtų atimti žemėlapij ir sužinoti daug jautrios informacijos. Pirmame punkte dalyviai turėjo nurodyti, kurie iš 10 augalų ir gyvūnų yra nuodingi (pavojingi), kurie – ne. Už kiekvieną naują įsigytą paveikslėlį teko mokėti atsispaudimais. Įvykdę šią užduotį, jie gavo kito taško legendą, azimutą, slaptažodį ir žalių vištų kiaušinių.

Eidamos iš pirmojo į antrąjį punktą komandos šiek tiek atsipalaidavo ir pamiršo, jog priešas aktyviai patruliuoja keliais, todėl beveik visos pateko jam į rankas. Kai kurie nariai net buvo „kankinami“, bandant išgauti slaptažodį ir kitos svarbios su operacija susijusios informacijos. Čia savo darbą idealiai atliko 7 kariūnų „smogikų“ skyrius.

Antrame punkte dalyviai turėjo surasti operacijai reikalingus, bet labai gerai užmaskuotus daiktus: žemėlapij, degtukus, vandenį, foliją ir plytas. Tiems, kurie ko nors nerado, teko pasportuoti, nes trečiame punkte buvo įrengta parduotuvėlė, kurioje komandos galėjo įsigyti įvairiausių daiktų už tam tikrą atsispaudimą ar kitų fizinių pratimų skaičių. Kad ir kaip būtų keista, populiariausia preke tapo ne maskuojamieji dažai, žemėlapiai, rašikliai, vanduo ar kiaušiniai, o plytos. Jų vieninteliū maršruto metu tikrai niekur

nebūtų prireikę, tačiau geri „pardavėjai“ sugebėjo šias „prekes“ įsiūlyti. Taip, pridėjus papildomo svorio, dalyviams buvo dar labiau pasunkintos žygio sąlygos.

Ketvirtame punkte, kurio ieškodamos komandos ilgiausiai užtruko dėl klampios pelkės ir prastų orientavimosi įgūdžių, dalyviai turėjo susitikti su draugiškųjų pajėgų ryšininku SIMU. Jis pasakė komandoms, kad reikia prisėlinti prie priešo stebėjimo posto ir nepastebėtiems paimti lapelį su reikalinga informacija. Tačiau tai padaryti nebuvo labai lengva: priešas (kariūnai) stebėjimo postą buvo įkūrę medžiotojų bokštelėje, iš kurio viskas gan gerai matyti, ir palikę šiek tiek atokiau nuo jo slapuką. Čia dalyviai turėjo panaudoti savo maskavimo si įgūdžius ir sumanumą.

Po to komandos gavo kito taško slaptažodį, koordinatas ir legendą: „Kaip žinote, priešas yra informuotas apie kitą MST. Būkite labai atsargūs, kadangi aplink šį MST, žvalgybos duomenimis, gali slankioti paliktas priešo snaiperis AFGAN-PABRADISTAN OSAMA DE BALVAN. Šis asmuo yra ypač žiaurus, be gailėsčio žudo jo kelyje pasitaikančius beginklius civilius, prievartauja provincijos moteris. Jūsų užduotis – neutralizuoti AFGAN-PABRADISTAN OSAMĄ DE BALVAN. MST jūsų lauks keli mūsų pajėgų asmenys, kurie jus apginkluos ir pateiks nurodymus, ką daryti.“

Komandas pasitiko kariūnai, apginklavo dažasvydžio ginklais ir nurodė pelkę, kurioje jie turėtų rasti ir nukauti priešo snaiperį. Žinoma, kaip visada, pačioje giliausioje pelkės vietoje snaiperis paleido šūvį į vieną iš dalyvių ir jį sunkiai sužeidė. Ką šiuo atveju darė jo komandos nariai? Atsitraukdami gabeno sužeistąjį iš mūšio lauko apie 200 m neštuvais, pagamintais iš parankinių priemonių.

Šeštame taške dalyviams teko įkurti laužą skeltuvais, naudojant nendrių pūkus, ir iškepti folijoje kiaušinieneį iš kiaušinių, kuriuos turėjo išsaugoti nuo pirmo iki šešto punkto. Pakeliui iš šešto punkto į septintą komandas vėl „apšildė“ patruliuojantis priešas. Septintame punkte dalyviai gavo keletą sunkių užduočių: atpažinti 10 miestų herbus, nes to prireiks ateityje vykdant užduotis kitose provincijose, rasti ir pažymėti tašką žemėlapyje pagal aeronuotrauką, persikelti per upę virve, kadangi tiltas, žvalgybos duomenimis, užminuotas.

Prieš keliantis per upę dalyviams buvo liepta įsidėmėti kito taško vietą: kad nesušlaptų, buvo atimti žemėlapiai. Taigi, persikėlę per upę, dalyviai gavo tik legendą ir be žemėlapiu privalėjo rasti aštuntą tašką. Paskutiniame taške jie turėjo kelias minutes dvidešimčiai daiktų, esančių ant palapinsiaustės, įsidėmėti, o vėliau su visomis detalėmis surašyti balto popieriaus lape. Balti popieriaus lapai buvo dažnai minimi, kadangi dalyviai jų prieš tai galėjo įsigyti parduotuvėlyje. Šios užduoties esmė ta, kad išdėlioti daiktai yra priešo ekipuotės dalys, o surašydami jas lape, dalyviai tarsi surenka žvalgybinę informaciją, kurią vėliau turės pateikti vadui.

Nuo paskutinio punkto iki stovyklavietės dalyviams teko grįžti 5–6 km be žemėlapiu, orientuojantis tik pagal ežerą. Visą trasą iš 13 komandų įveikė tik 4-ios. Kitos užstrigo 6, 7 ir 8 punktuose. Didžiulę organizatorių ir dalyvių pagarbą pelnė Ž 999 komanda, užėmusi pirmąją vietą. Ją sudarė tik du nariai (nes kiti 2 negalėjo atvykti – tai buvo vienintelė tokia maža komanda). Vienas iš jų – 35 metų neįtikėtiniu ištvermingumu ir patirtimi nustebinęs vyras. Tai puikus pavyzdys jaunimui, kad amžius gyvenime yra ne vienintelis rodiklis. Šiomet šio renginio scenarijus, kiek įmanoma, atsižvelgiant į tai, kad dauguma dalyvių – civiliai, buvo priartintas prie Lietuvos kariuomenėje rengiamų pratybų. Taip pat buvo siekiama lavinti dalyvių orientavimosi įgūdžius, loginį mąstymą, supažindinti juos su Lietuvos kariuomenės ir Karo akademija, ugdyti komandinę jausmą, patriotiškumą, didinti fizinę ištvermę, skatinti jaunimą turiningai leisti laisvalaikį. Asmeniškai dėkojame visiems, vienaip ar kitaip prisidėjusiems prie šio renginio organizavimo. Tikimės, kad renginys kasmet tik tobulės.

Toliau pateikiame keletą renginio dalyvių atsiliepimus.

Daug kas klausia, kokie bepročiai savo noru gali šiame žaidime dalyvauti

Kristina BALEVIČIŪTĖ

Išlikimo žaidime dalyvavau jau ne pirmus metus – teko prisidėti ir jį organizuojant, ir dalyvauti su komanda.

Šiais metais jis kiek skyrėsi nuo prieš tai buvusių. Reikėjo ne tik įveikti numatytą trasą, bet ir, išėjus iš vieno punkto, rasti kitą. Dar prieš prasidedant žaidimui sužinojome, jog dalyvaujame specialioje misijoje ir turime saugotis, kad nepatektume priešiui į rankas, stengtis išgyventi. Ir, kaip vėliau paaiškėjo, pastangų tam tikrai prireikė! Kelionė kelis kilometrus per pelkė atėmė nemažai jėgų ir buvo rimtas iššūkis ne tik mūsų, merginų, komandai, bet ir projekto veteranams. Pasiekę punktus turėjome atlikti užduotis, reikalaujančias kariškos patirties, susijusias su išlikimu. Bandėme įžiebtį ugnį skeltuku,

sėlinti nepastebėti priešo, spręsti logines ir kitas užduotis. Žygio metu pagerinome savo orientavimosi įgūdžius ir supratome, kad pelkėje kompasas – būtinas! Šaunuoliai organizatoriai kariūnai – užduotys buvo apgalvotos ir siejosi su atliekama „misija“.

Daug kas klausia, kokie bepročiai savo noru gali šiame žaidime dalyvauti: spalio viduryje dvi naktis miegoti palapinėje, lįsti į ežerą, bristi per upę, klampoti per pelkes ir dar nuolatos būti „drožiamiems“ kariūnų. Na, taip, šiek tiek „beprotiškumo“ reikia, tačiau man šis žaidimas buvo ir asmeninis iššūkis, ir savęs išbandymas tiek fiziškai, tiek psichologiškai, ir, žinoma, gerai praleistas laikas gamtoje su draugais, savo koman-

IŠ PIRMŲ LŪPŲ

Mjr. Vidas GRUNDA

➔ Jūsų credo

Šypsokis ir gyvenimas šypsosis tau!

➔ Kas Jums padarė pačią didžiausią įtaką?

Mama

➔ Jeigu galėtumėte keliauti *laiko mašina*, kokį mūsų / karinę operaciją norėtumėte pamatyti?

Kursko mūšį (didžiausią II pasaulinio karo tankų mūšį)

➔ Ką pasikviestumėte į negyvenamą salą?

Na, jei aš ten būčiau, ji jau nebūtų negyvenama. Vis dėlto norėčiau, kad ten būtų mano šeima ir kiti labai artimi žmonės

➔ Jeigu nebūtumėte tapęs karininku...

Būčiau mechanikas, fotografas, garso arba apšvietimo operatorius

➔ Mėgstamiausias tarptautinis žodis

OK. Labiausiai dėl vienos iš jo atsiradimo versijų: JAV pilietinio karo metu (1861–1865 m.) „O killed“ reiškė, kad tą dieną mūsų niekas nežuvo

➔ Jei rašytumėte žmogaus garbės kodeksą, kurie reikalavimai būtų esminiai?

Atsakomybė ir pagarba kitam žmogui

➔ Kada supratote, kad norite būti karininkas?

1991 m., kai buvau pašauktas tarnauti į Lietuvos kariuomenę

➔ Lietuviškas filmas, kurį verta pažiūrėti

„Vaikai iš „Amerikos“ viešbučio“, režisierius Raimondas Banionis, 1990 m.

➔ Ką gilindamasis į save įdomaus pastaruoju metu pastebėjote?

Kad su metais ateina ir išmintis. Džiaugiuosi, kad metai ateina ne vieni :)

➔ Ko niekada nesutiktumėte padaryti?

Be valties perplaukti Baltijos jūros

➔ Lietuvių rašytojas (poetas), kuris Jums patinka?

Juozas Erlickas dėl gilių įžvalgų

➔ Mėgstamiausias metų laikas

Vasara, nes gimiau vasarą

➔ Kokios muzikos klausotės?

Įvairios – nuo klasikinės iki sunkiojo roko. Neklausau tik tos, kuri mane vargina, na, bet, jei trumpai, galima ir tai iškęsti :)

➔ Trys juokingiausi žmonės Lietuvoje

da, taip pat renginys, kur gali sutinki senų pažįstamų ir rasti naujų draugų, bendraminčių.

Dalyvavimas tokiame projekte suteikia nemažai adrenalino ir gerų emocijų ne vienai savaitei. Tikrai rekomenduoju visiems, nebijantiems sušlapti kojų!

Survival Game – kova už būvį

Tomas JANKAUSKAS

Straipsnelio autorius atrodo palaužtas, tačiau teigiami įspūdžiai nusvėrė fizinį skausmą. Laukite manęs kitais metais ir pamatysite tikrai laimingesnę veido išraišką!

Ne, nesu nuolatinis išlikimo žaidimo (*Survival Game*) dalyvis, tačiau šiemet jame dalyvavau. Tiesa, antrąjį kartą. Pirmasis buvo gan seniai, turbūt 2007-aisiais. Iš pažįstamų ir kitų dalyvių, kurie tai daro ne pirmus metus iš eilės, pasakojimų supratau, kad iki šiol viskas buvo daugmaž panašiai – orientavimosi žaidimas su kiek sunkesnėmis nei paprastai užduotimis: įlipti į medį, panešti malką, pašliaužioti griovyje ir kt. Visa tai įdomu, tačiau jau pats žaidimo pavadinimas suponuoja, kad tai – kova už būvį, kurioje išlieka tik stipriausieji.

Šiemet organizatoriai garantavo, kad čia tikrai bus mokomasi išgyventi, tad iškilo visai nemenka grėsmė palūžti. Pirmasis vakaras prasidėjo tikrai ne lengviausiu

kareivišku apšilimu (netrūko ir dūmų uždangos). Po to visi komanda po komandos turėjo pereiti kliūčių ruožą. Kadangi buvome paskutiniai, apšilimą darėme ilgiausiai ir pieno rūgšties raumenyse prikauptėme daugiausiai. Kliūčių ruožas irgi nepaliko abejingų – šliaužimas, „žąselė“, estafetės, nardymas po ne tokį šiltą rudenį ežerą ir nuolatinis skubėjimas išvargino dar labiau.

Kitą dieną gavome užduotis ir pradėjome pirmieji (atvirkščiai nei vakar) jas

Tęsinys 22 puslapyje

Mano nuomone, yra tik vienas, nes apie jį prikūrta daugiausia anekdotų :)

➔ Kas pagražintų Lietuvą?

Daugiau sporto aikštynų ir dviračių takelių

➔ Mėgstamiausias skanėstas, kuriam negalite atsisipirti

Ledai

➔ Neseniai matytas filmas, kurį kitiems rekomenduotumėte pažiūrėti

Režisierių Erico Toledano ir Oliviero Nakache meninis filmas „Noliečiamieji“, sukurtas prieš dvejus metus, tačiau jį verta pažiūrėti ne kartą

➔ Kas Jums svarbiausia – gerai atrodyti ar patogiai jaustis?

Manau, kad patogiai jaustis, nes tada ir visa kita bus gerai

➔ Ką dabar skaitote?

Tikrai nieko romantiško... Karinio rengimo doktriną :)

➔ Kokios, Jūsų akimis, yra mūsų visuomenės stiprioji ir silpnoji pusės?

Stiprioji – tai, kad prireikus galime susivienyti. Silpno-

ji – kai poreikio vienytis nėra, daugelis jaučia pareigą visus aplinkui kritikuoti

➔ Kas yra laisvė?

Kai gali sakyti tai, ką galvoji, bet neįžeisti kitų. Kai gali elgtis, kaip nori, tačiau savo elgesiu netrukdam gyventi kitiems

➔ Įdomiausias vaikystės prisiminimas

Pirmasis važiavimas traktoriumi...

➔ Užbaikite sakinį: „Mane išveda iš pusiausvyros, kai...“

Kai sakinio viduryje rašiklyje baigiasi rašalas :). Tačiau mano zodiako ženklas Dvyniai, todėl išvesti du iš pusiausvyros – sunku...

➔ Šventė, kurios labiausiai laukiate

Kūčių vakaras, nes tai išskirtinai šeimos ir artimiausių žmonių šventė

➔ Kai ko nors nežinote

Paieškau Google

➔ Kada paskutinį kartą verkėte iš juoko?

Datų nefiksuojau, tačiau tai nutinka neretai

➔ Neįsivaizduojate dienos be...

Darbo kompiuteriu (darbo dienos) :

➔ Ko Jums trūksta Akademijoje?

Baseino... :) O jei rimtai – naujos karo technikos, ginkluotės ir ekipuotės visiems kariūnams

➔ Daugelis galvoja, kad Jūs

Teigiamas. Gal dėl to, kad mano kraujo rezus teigiamas?

➔ Lietuvos vieta, kurią patartumėte aplankyti

Apžvalgos bokštas (35 m aukščio) Sartų regioniniame parke

➔ Mėgstamiausia vieta Akademijoje

Mokomojo korpuso antrasis aukštas, nes ten įsikūrę puikus kolektyvas

➔ Trimis žodžiais apibūdinkite kariūną

Jaunas, drausmingas, gudrus

➔ Knyga, kurią patartumėte perskaityti draugams

Peter Kelder „5 Tibeto pratimai“

➔ Įsivaizduokite, kad Jūs – Karo akademijos viršininkas. Pirmasis Jūsų įsakymas

Visiems kariūnams priskirti automatinius šautuvus G-36 :)

← Pradžią 20 puslapyje

vykdyti. Visi buvome įspėti vengti kelių, nes juos gali būti užėmę priešiškausi nusiuteikę teroristai. Suprantama, kelių nevengėme ir už tai teko sumokėti dar didesniu pieno rūgšties kiekiu raumenyse. Kiekviename punkte buvo parengta staigmenų – įvairių fizinių jėgų reikalaujančių užduočių. Deja, sugebėjome pelkėje pasiklysti daugiau nei vieną kartą, kas privertė po trijų užduočių pripažinti pralaimėjimą ir pasukti atgal, stovyklavietės link.

Dalis komandos buvo palaužta ir išgyvenimo žaidimo egzamino neišlaikė, kiti jos nariai nusprendė, kad pelkėse klaidžioti tamsoje – nėra geriausias sprendimas. Kitą dieną, suprantama, visi supratome, kiek kainavo mūsų pasirinkimas nevengti kelių ir pietauti išalkus pakelėj. Nors po visų nesėkmių ne visų kovos dvasia liko itin tvirta, esu įsitikinęs, kad, ir dauguma su manimi sutiks, išlikimo žaidime tikrai gerai buvo imituojama kova už būvį ir tam reikėjo ne tik fizinio, bet ir psichologinio pasirengimo.

Nuolat pasakoju įspūdžius draugams ir pažįstamiems ir raginu iš anksto rinkti komandas kitiems metams, slapčia tikėdamasis, kad ir vėl turėsime kovoti dėl išlikimo!

Virginija TUZINAITĖ

Į šiųmetį renginį „Išlikimo žaidimas“ užsiregistravome, matyt, viena pirmųjų komandų. Nemeluosiu, pradėjome laukti jo iš karto pasibaigus ankstesniam žaidimui. Nors daugelis namiškių iki šiol nesupranta, ko aš taip veržiuosi į tuos miškus, galiu pasakyti – laukti tikrai yra ko. Jei atvirai, tikėjau lengvo pasivaikščiojimo, daug gražios gamtos, spalvotų rudeniškų lapų ir smegenų „restarto“. Tai ir gavau, tik su PRIEDAIS.

Viskas prasidėjo šventąjį penktadienį – smagia kelione traukiniu, kuriame praktiškai nebuvo, kur stovėti, matytais ir gerai pažįstamais veidais aplinkui, pergrūstu ištroškusių gamtos žmonių „kūzavu“ ir naktine mankštele, kuri sušildė kūną ir atgaivino sielą, šaltu ežero vandeniu.

Jau iš karto po ankstyvo ryto starto sugebėjome „nugrybauti“ į priešingą pusę. Tai nežadėjo nieko gero. Nieko gero ir nebuvo. Šeštadienio „vinis“ buvo pusę dienos užtrukęs braidymas pelkėse ir visiškai prastas orientavimasis vadovaujantis net dviem kompasais. Moterys... Nieko daugiau šioje situacijoje pridurti nereikia. Už tai prisivalgiau nykščio didumo spanguolių, prisiziūrėjau stirnų, išsigandusių draugių veidų ir patyriau lengvą motulės gamtos spaudimą. Bet patiko. Labai patiko. Na, prie viso to dar prisidėjo ir vakaras, laužas, dainos, linksma kompanija, įspūdžiai ir gyvenimo filosofijos paieškos.

Tai buvo ketvirtas ir, tikiuosi, ne paskutinis išlikimo žaidimas, kuriame dalyvavau. Visiems, kurie mėgsta bent trumpam išeiti iš komforto zonos, labai rekomenduoju bent kartą gyvenime taip save išbandyti. Žemai lenkiuosi entuziastingiems žmonėms, kurie imasi organizuoti tokį džiaugsmą ir kartu skatinti jaunimą fiziškai judėti, aktyviai leisti laiką, įkvėpti gaivaus rudeniško oro!

KARIŪNO skaitytojų vardu nuoširdžiai dėkojame Pirmakursių kuopos vado pavaduotojui krn. Mariui Dzencevičiui už apie šį renginį parengtą medžiagą.

SPORTAS

Krn. Romas JONAITIS

Ištvermės šventė

Šį rudenį buvo surengtas vienas iš daugiausiai dalyvių sutraukiančių renginių Lietuvoje – tarptautinis Vilniaus maratonas. Vilniaus maratone dalyvavo kariūnai: Karolis Pūras, Kristina Putnaitė, Eitvydas Lastovka (21 km), Dainius Ruminas, Marius Gružas ir Romas Jonaitis (42 km). Pasak jų, visus bėgimo sunkumus ir kelias dienas trunkantį stiprų kojų raumenų ir sąnarių skausmą atperka šventinė atmosfera, jausmas, kad įveikė ne tik tam tikrą nuotolį, bet ir patį save, taip pat, be abejo, kaklą padabinę medaliai, kurių po tokio išbandymo jautiesi tikrai nusipelnęs.

Autoriaus nuotrauka

Ko reikia, kad laimėtum Bataliono vado taure?

Šia tema 121-ojo studijų būrio antrakursius, šį rudenį laimėjusius Kariūnų bataliono vado taure, kalbino būrio vyresnysis krn. Tadas ŽIČEVIČIUS.

➔ **Krn. Tadas Žičevičius:** „Kalbant apie Kariūnų bataliono vado taure, vis prisimenu vieną posakį: „Grandinė yra stipri tiek, kiek stipri jos silpniausia grandis.“ Taigi, norinčios laimėti Bataliono vado taure komandos nariai turi vienas kitą pasitikėti, vienas kitą suprasti ir palaikyti, nes tik tada, kai visi dirba vieningai ir atkakliai siekia užsibrėžto tikslo, įmanoma išplėsti pergalę.“

➔ **Krn. Olegas Reis:** „Ne paslaptis, kad Akademijoje studijuoja fiziškai ir morališkai pajėgus jaunimas, todėl būti geriausiems iš geriausių išties nelengva... Pirmiausia reikia tikėti ir pasitikėti būrio draugais, žinoti, ko jie verti, o tuos, kurie nėra fiziškai labai aktyvūs, – motyvuoti, drąsinti, skatinti daugiau sportuoti, juk mes esame komanda, o kiekvienas komandos narys turi prisidėti prie pergalės.“

➔ **Krn. Karolis Pūras:** „Ko reikia, kad laimėtum Bataliono vado taure?.. NUGALĖTI SAVE, SIEKTI NET TO, KAS NEĮMANOMA, TIKĖTI TUO, KĄ DARAI!“

➔ **Krn. Deividas Ivanauskas:** „Reikia geros muzikos, kuri būtų skirta būtent savų karių motyvacijai sustiprinti.“

➔ **Krn. Julius Bertulis:** „Kad laimėtum Bataliono vado taure, pirmiausia reikia ryžto ir valios, daug ir nuolat dirbti. Kad iš pusės žodžio, mirktelėjimo vienas kitą suprastumėte. Tokia kariūnų komanda tampa nugalima. Tokia kariūnų komanda tampa geriausia. Tada ir Bataliono vado taure nesunkiai pasiekiami.“

➔ **Krn. Regimantas Mačys:** „Norint Bataliono vado taurę laimėti, būtina visą laiką judėti į priekį, padėti būrio draugams tobulėti, kai matai, jog jie praranda motyvaciją sportuoti.“

➔ **Krn. Aivaras Bunokas:** „Jei norite, kad jūsų komanda būtų geriausia, reikia: 1) didelio tarpusavio pasitikėjimo, palaikymo, 2) gero fizinio pasirengimo, nes tik tada pasieksite norimų rezultatų.“

➔ **Krn. Simonas Stankaitis:** „Norint laimėti, svarbiausia – komandinis darbas. Visos rungtys skirtingos, todėl joms įveikti reikia skirtingų fizinių savybių. Vadinasi, svarbu žinoti, kas ką geriausiai geba. Be to, sunku būtų kovoti be draugų palaikymo. Kartais, rodos, kalnus gali nuversti, kai draugai tave skatina nepasiduoti. Tada atsiranda ryžto padaryti tai, kas pačiam atrodo neįmanoma.“

➔ **Krn. Erlandas Meškėnas:** „Pakartosisi: bet kokia komanda yra tiek stipri, kiek stipri jos silpniausia grandis. Būrys, jei yra vieningas, susitelkęs kaip kumštis, jei visi jo nariai dirba kartu, gali bet ką nugalėti, nes tada kiekvienas karys jaučia atsakomybę už savo vienetą, negali sau leisti pasiduoti ir juda pirmyn, kad ir kas nutiktų.“

➔ **Krn. Laurynas Žarnauskas:** „Norint laimėti taurę, reikia jaustis būryje kaip šeimoje, juk jis ir yra šeima.“

➔ **Krn. Tadas Jurkštas:** „Bataliono vado taurė – rimtas visų Karo akademijos būrių išbandymas. Vieni yra pranašesni vienoje rungtyje, kiti – kitoje. Tačiau, mano nuomone, per paskutines rungtynes viską lėmė tik draugų palaikymas ir bendras komandos darbas. Šie du veiksniai turėjo įtakos ne tik žaidynių metu, bet ir prieš jas. Mūsų būrio kariūnai vieni kitus nuolat motyvuoja, skatina sportuoti, stipresni sporto salėje padeda silpnesniems ir pan. Tai ir lėmė mūsų pergalę.“

➔ **Krn. Marius Gružauskas:** „Norint laimėti sporto varžybas, visada tenka daug laiko skirti treniruotėms, nes tik per prakaitą ir kančią pasiekiami lauktų rezultatų. Be to, komandos nariai turi būti gerai pasirengę, tinkamai pasiskirstę rungtimis, pasitikėti savimi ir savo būrio draugais.“

FOTOREPORTAŽAS

PIRMAKURSIŲ KRIKŠTYNOS

*Krn. Andriaus Kubiliaus ir
Kęstučio Dijoko nuotraukos*

Kęstučio Dijoko nuotraukos

Akvilė MILKEVIČIŪTĖ
Lietuvos skautija

Gėrio pėdomis: gyvenimo nuotykis po atviru dangumi

2013-ieji visos Lietuvos skautams neeiliniai – rudenį skautų judėjimui suėjo 95 metai. Minint šią sukaktį liepos 6–14 dienomis Telšiuose vyko jubiliejinė skautų stovykla „Gėrio pėdomis“, sukvietusi per 2000 skautų iš 20 valstybių ir tapusi vienu didžiausių šios vasaros jaunimo renginių šalyje.

Kas yra skautai?

Prieš pradėdant pasakoti apie šią stovyklą reikėtų pasakyti, kas gi yra tie skautai. Tai – visuomeninis, nepolitininis, ne pelno siekiantis savanoriškas jaunimo judėjimas. Skautų ugdymo sistema – tai poveikis per žodį, priesakus, mokymąsi, veiklą, specialybes ir mažų grupių narystę. Skautai daug laiko praleidžia gamtoje, mokosi išgyvenimo paslapčių, kas taip pat yra skautiško metodo dalis.

Skautų judėjimo ištakos siekia 1899 m., Būrų karą Afrikoje, kurio metu britų pulkininkui Robertui Badenui-Powellui kilo idėja užimti nieko neveikiančius vaikus naudinga veikla. Kare gatvės berniukai atliko žvalgų ir pasiuntinukų funkcijas. 1907 m. R. Badenas-Powellis surengė pirmąją skautų stovyklą Brownsea saloje D. Britanijoje. Po šios stovyklos skautų idėjos išplito po D. Britanijos kolonijas ir kitas valstybes. Šiandien visame pasaulyje yra per 31 mln. skautų, judėjimas apėmė 216 valstybių. Lietuvoje jis prasidėjo 1918 m., kai pirmąjį skautų vienetą įkūrė Petras Jurgėla-Jurgėlavičius.

Tapti skautu gali kiekvienas, sulaukęs bent 7-erių metų. Suaugusieji, norintys prisijungti prie judėjimo, taip pat laukiami – yra daugybė pavyzdžių, kai vyresni žmonės, tapę skautais, puikiai pritapo prie kitų narių ir pateikė naujų, gerų idėjų. Skautai visada ieško entuziastingų savanorių – vaikų vadovų.

Skautų tikslas – išauginti jauną žmogų – pilietišką, atsakingą visuomenės narį. Imdami pavyzdį iš vadovų, skautai skatinami nebijoti prisimti atsakomybės. Todėl galima teigti, kad judėjimas – puiki lyderystės mokykla: nieko nestebina vos pilnametystės sulaukę skautai, jau vadovaujantys kelių šimtų žmonių būriui. Daugybė pasaulyje ir Lietuvoje garsių žmonių yra buvę skautais: astronautas Neilas Armstrongas, muzikantas Paulas McCartney, prodiuseris Stevenas Spielbergas, Lietuvos Respublikos Prezidentas Valdas Adamkus, žurnalistė ir laidų vedėja Aistė Stonytė, dainininkė Rasa Bubulytė ir kiti.

Apie stovyklą „Gėrio pėdomis“

Kas penkerius metus Lietuvos skautai švenčia judėjimo jubiliejų šalyje organizuodami stovyklas vis kitoje vietoje. Šiemet buvo pasirinkti Telšiai, Masčio ežero pakrantė. Ir renginio „formatas“ šįkart buvo visai ne tradicinis – skautai stovyklavo beveik pačiame mieste. Žemaitijos sostinė savaitei tapo skautų sostine neatsitiktinai – šiemet minimas ir Žemaitijos krikšto 600 metų jubiliejus. Stovykloje ši data taip pat buvo paminėta, bet apie tai kiek vėliau.

O iš kur gi kilo pavadinimas „Gėrio pėdomis“? Skautų judėjimo įkūrėjas lordas Robertas Baden-Powellis savo paskutiniame laiške rašė: „Palikite pasaulį gražesnį, negu radote.“ Vadovaudamiesi šiais žodžiais daugiau nei 31 milijonas skautų visame pasaulyje kasdien stengiasi padaryti nors po mažą gerą darbą ir taip prisidėti prie geresnio pasaulio kūrimo. Pasak stovyklos viršininko kun. Viliaus Viktoravičiaus, „darydami gerus darbus, visi skautai kasdien įmina po gėrio pėdą, kuri ne tik skleidžia žinių apie skautišką judėjimą, bet ir daro pasaulį geresnį gyventi“.

Gyvenimas stovykloje

Visą savaitę ant Masčio ežero kranto šurmuliavo tikras skautų miestas su palapinių rajonais, parduotuvėlėmis ir netgi skautišku restoranu. Jaunuoliai stovykloje gyveno suskirstyti pagal regionus, su jais kartu įsikūrė dalyviai iš 20-ies užsienio valstybių – nuo Australijos iki Kosta Rikos.

Kiekviena pastovyklė turėjo savo išskirtinių bruožų. Pavyzdžiui, jūrų skautų pastovyklė priminė tikrą laivo denį su vairu, varpu ir vėliavų stiebais. Šiame denyje gyveno visi – nuo mažiausiųjų iki vadovų. Raitieji skautai visus maloniai priėmė, leido susipažinti net su aštuoniais žirgais, įkurdintais čia pat pastatytose arklidėse.

Savanorių pastovyklė, nors ir ne labai didelė, turėjo tai, ko pavydėjo daugelis – skautišką restoraną. „Avinėlio puota“ pavadintame restorane trys profesionalūs virtuvės šefai kūrė tikrus valgomus šedevrus, taigi garsas apie jį pasklido po visą stovyklą.

Šiaurės rytų pastovyklė, kurioje gyveno per 300 skautų iš Kauno, Panevėžio, Utenos, Zarasų, Molėtų, Svėdasų, Ukrainos ir Čekijos, buvo skirta Lietuvos pirmininkavimui Europos Sąjungai. Joje pridėjo statinių, iki šiol nematytų Lietuvos skautams, – akį traukė daugiabučiai. Taip, dviaukščiai pastatai su palapinėmis abiejuose aukštuose. Ši pastovyklė netgi turėjo savo saulės bateriją, pavadintą Energetinių tyrimų centro Telšių filialu. Taigi, akivaizdu, kad stovyklautojams ir svečiams vaikščioti po stovyklos teritoriją nuobodu nebuvo, nes bet kurioje jos vietoje galėjo rasti kažką naujo, nematyto.

Programos „pėdos“

Veikla stovykloje buvo glaudžiai susijusi su jos pavadinimu – atskiros programos dalys vadintos „pėdomis“. Tokių pėdų buvo penkiolika, tad kiekvienam dalyviui, atsižvelgiant į amžių, buvo leista daryti praktiškai viską, ką norėjo – nuo žygių po Žemaitijos kraštą, raketų gamybos iki amatų studijų.

Norinčiųjų išmokti amatų paslaugoms buvo įkurtas amatų kaimelis. Čia tautodailininkai, muziejininkai, menininkai, keramikai, juvelyrų ir tiesiog smagūs, nagingi vadovai padėjo stovyklautojams pasigaminti gražių ir naudingų dalykėlių – lauktuvių tėveliams arba tiesiog ką nors sau atminimui. Specialybių akademijoje visi talentingi skautai galėjo pasimokyti norimų specialybių, pvz., fotografijos, kulinarijos, teikti pirmąją pagalbą ir tapti vietos šių sričių specialistais!

Kiek filosofiškiau nusiteikusiems skautams pasiūlyta dvasinė programa. Buvo galima dalyvauti įvairiose diskusijose apie save ir savo ryšį su pasauliu, nusiteikusių aktyviau leisti laiką laukė piligriminiai žygiai.

Visi, kuriems mieliau duoti, o ne imti, buvo laukiami gerųjų darbėlių „pėdoje“. Šios programos dalyviai lankėsi senelių ir vaikų namuose, darė kitus gražius darbus skautus priklaudusiame Telšiu mieste.

Pačių drąsiausių laukė „Iššūkių miestas“. Čia nereikėjo jokio specialaus pasiruošimo, nes stipriausias „koziris“ buvo drąsa ir pasitikėjimas savo jėgomis. Kai kurios „Iššūkių miesto“ užduotys užsienyje naudojamos per atrankas į spec. tarnybas, todėl šios programos dalyviams stiprių įspūdžių tikrai netrūko.

Vakarais programa taip pat buvo labai įvairi – nuo ramių pasisėdėjimų prie laužo iki didžiulių vakarėlių. Imituotame Oskarų vakare atsirado bent penkios Laros Kroft ir Čarlis Čaplinas, o jau besibiegiant stovyklai kiek vyresni stovyklautojai šoko pagal 70-ųjų hipių muziką.

Svečių dienos nuotykių

Programos „pėdų“ buvo daug. Sunku būtų papasakoti, ką kiekvienoje iš jų skautai veikė. Tačiau, ko gero, ilgiausiai dalyviai prisimins Svečių dieną.

Pirmiausia stovyklą aplankė žiniasklaidos atstovai, todėl mažiesiems buvo proga skambinti tėveliams ir liepti laukti, kol juos parodys televizija. Kartu su žurnalistais atvyko skautų draugai, rėmėjai ir partneriai, vietos ir nacionalinių institucijų atstovai, tarp jų – krašto apsaugos ministras Juozas Olekas.

„Skautai daug prisidėjo kuriant tokią Lietuvos valstybę, kokią turime šią dieną. Tikiu, kad jauni žmonės, dalyvaujantys stovykloje, pasisemia ir skleidžia

gėrį bet kurioje gyvenimo sferoje. Linkiu ne tik eiti gėrio pėdomis, bet ir tokią pėdą palikti po savęs“, – sakė ministras.

Skautai gerus darbus daro ne tik stovykloje, bet ir kasdienėje veikloje. Dažnas šio judėjimo narys yra neatlygintinas kraujo donoras. Tad ir stovykloje visi norintys galėjo paaukoti kraują. Tam sąlygas sudarė skautų draugas Nacionalinis kraujo centras. O šalia Kraujo centro palapinės stovėjo tikras šarvuotis, kurį atvairavo „Aro“ pareigūnai. Mažieji skautukai turėjo galimybę susipažinti su technika, daugiau sužinoti apie karių gyvenimą, išbandyti įvairius ginklus. Buvo džiugu matyti entuziazmo ugnelę ir susižavėjimą vaikų akyse, prieš save matant tai, ką iki tol jie buvo regėję tik filmuose.

Popiet stovyklą sudrebino tikras mūšis, kuriam buvo rengiamasi jau išvakarėse. Lietuviai rengėsi kovai su kryžiuočiais dėl Žemaitijos krašto. Kadangi Lietuva be Žemaitijos – ne Lietuva, mūšis buvo žūtbutinis. Nuo vakaro buvo dažomasi karo spalvomis, rengiamasi šarvais, galandami kalavijai. Aukų buvo daug, kraujas liejosi laisvai, tačiau galų gale Lietuva nugalėjo kryžiuočius ir, gavusi Popiežiaus leidimą, pakrikštijo Žemaitiją. Istorija nebuvo suklastota! O ko vertas reginys, kai per tūkstantį persirengusių vaikų inscenizuoja 600 metų senumo kovą, aplinkui rūkstant karo dūmams, žvengiant žirgams ir degant fake-lams! Nenuostabu, kad šio mūšio akimirkos tikrai dar ilgai nebus pamirštos.

IŠ PIRMŲ LŪPŲ

Krn. Evaldas ČIPLYS

IŠ PIRMŲ LŪPŲ

➔ Jūsų credo

Ką darai, daryk gerai!

➔ Kas Jums padarė pačią didžiausią įtaką stojant į LKA?

Galutinai apsisprendžiau apsilankęs LKA atvirų durų dienoje

➔ Jeigu galėtumėte keliauti *laiko mašina*, kokią mūšį / karinę operaciją norėtumėte pamatyti?

Žalgirio mūšį

➔ Ką pasikviestumėte į negyvenamą salą?

Nekviesčiau nieko, nes taip priversčiau kitą žmogų atsisakyti gyvenimo visuomenėje

➔ Ko niekada nesutiktumėte padaryti?

Apgaudinėti žmonių

➔ Užbaikite sakinį: „Mane išveda iš pusiausvyros, kai...“

Naudoja spaudimą

➔ Šventė, kurios labiausiai laukiate

Kalėdos, nes jos suburia visą šeimą

➔ „Pasaulyje yra tik dvi jėgos: kardas ir kovos dvasia, ir anksčiau ar vėliau kardas bus nugalėtas kovos dvasios.“ Ar tikrai?

Tikrai. To įrodymas – 1991 m. sausio mėn. įvykiai

➔ Filmas, kurį norėtumėte pažiūrėti dar kartą „Gladiatorius“

➔ Ko reikia, kad taptum geriausiu Bazinio kario kurso kariūnu

Fizinio pasirėngimo, noro mokytis ir nugalėti save

➔ Asmenybė, kuria žavėtės

Irkluotojas Rolandas Masčinskas

➔ Kada paskutinį kartą verkėte iš juoko?

Po pratybų Pabradės poligone

➔ Mėgstamiausias tarptautinis žodis

Žodžių junginys: „Alma Mater“

➔ Jei rašytumėte žmogaus garbės kodeksą, kokie reikalavimai būtų esminiai?

Sąžiningumas, pareigingumas, atsakomybė už savo veiksmus

Lauros Liubinaitės, Andres Morales, Giedriaus Masalskio nuotraukos

Pasibaigus stovyklai

Jau grįžusi namo pagalvojau – gal ir gerai, kad tokio masto stovyklos vyksta taip retai. Tokia daugybė įspūdžių per vieną savaitę, kad net sunku suvokti... Stovyklos štabas dėl šio renginio dirbo beveik 3 metus, ir tas darbas tikrai nenuėjo veltui.

Tačiau be mūsų draugų, rėmėjų ir partnerių tokie stebuklai nevyktų. Taigi labai nuoširdžiai tariame „ačiū“ stovyklos organizaciniams partneriams – Lietuvos kariuomenei. Džiaugiamės šiuo bendradarbiavimu ir tikimės, kad po penkerių metų galėsime jums papasakoti apie skautų šimtmečio stovyklą – dar didesnę, dar puikesnę, bet su tais pačiais draugais. Taigi, iki greito!

PROTINGOS MINTYS

*Į galvą šovusi mintis
neturėtų išeiti kiaurai*

*Mintis nr. 1 iš V. Šerelio
rengiamos knygos „5,56x100
šovusių į galvą arba auliniiais
batais įmintų minčių“*

➔ Neįsivaizduojate dienos be...

Juoko

➔ Daugelis galvoja, kad Jūs

Atsakingas

➔ Lietuvos vieta, kurią patartumėte aplankyti

Kadagių slėnis

➔ Mėgstamiausia vieta Akademijoje

105 kambarys

➔ Trimis žodžiais apibūdinkite karininką

Garbingas, teisingas, ryžtingas

➔ Knyga, kurią patartumėte perskaityti

Randy Pauch „Paskutinė paskaita“

➔ Įsimintiniausias nuotykis per Bazinį kario kursą Rukloje

Paskutinės nakties išgyvenimai

➔ Užgaida, kurią sau leisite per Kalėdų atostogas

Ilgai miegoti

➔ Akademijoje Jus labiausiai džiugina

Draugai

➔ Įsivaizduokite, kad Jūs – Karo akademijos viršininkas. Pirmasis Jūsų įsakymas

Laisvas savaitgalis kariūnams!

Krn. Evaldo Čiplio tėvelių įspūdžiai iš kariūnų priesaikos ceremonijos

Rugsėjo 28 dieną mūsų šeima, kaip ir kitų pirmakursių artimieji, atvyko į Vilnių dalyvauti priesaikos šventėje.

Nesitikėjome tokių emocijų, kokias patyrėme. Šventė buvo iškilminga ir ori. Puikiai parinkta vieta – Gedimino kalno papėdė – priminė sunkų ir garbingą lietuvių tautos kelią istorinių įvykių verpetuose. Šventės svarbą pabrėžė tai, kad joje dalyvavo ne tik LKA vadovai, bet ir krašto apsaugos ministras Juozas Olekas. Maloniai nustebino, kad jaunuoliai, baigę pirmuosius karinius

mokymus, jau elgėsi atsakingai ir drausmingai.

Mums, kariūnų artimiesiems, buvo parodyta daug dėmesio. Kad jaustumėmės patogiai, buvo apgalvota viskas: nuo mašinų nukreipimo į aikštelę iki pasistiprinimo kava su sausainiais. Nesitikėjome, kad turėsime galimybę apsilankyti pačioje LKA ir pamatyti, kur kariūnai gyvena ir mokosi. Puikų įspūdį paliko švara kambariuose, tvarka visoje teritorijoje, sporto komplekso erdvios salės ir modernūs treniruokliai. LKA vadovai su pažindino mus su Akademijos reikalavimais, mokymo ypatumais ir perspektyvomis.

Baigdami pridursime, kad mes, tėveliai, dalyvaudami šventėje, didžiuomės atsakingais, rimtais, pasitempusiais ir labai gražiai su paradinėmis uniformomis atrodančiais savo vaikais.

Ignas JURČIUKONIS
Vilniaus universitetas

„Mokslo festivalio 2013“ atgarsiai Lietuvos karo akademijoje

Nedažnai civilis gauna progą iš arti pažvelgti į karišką gyvenimą, paragauti tos egzotiškai atrodančios kasdienybės, kuri, žiūrėk, vienam kitam ir apkarsta. Galbūt tą patį galima pasakyti ir apie kariūnų gyvenimą. To nepamatysi Holi-vudo filmuose, apie tai nerašoma E. M. Remarko knygoje. Tačiau aš pats turėjau galimybę „užmesti akį“ į Akademijos priėmimo tvarką, pagal kurią iš civilių atrenkami potencialūs kariūnai.

Vėlyvas rugsėjo 12-osios rytas. Prie Akademijos praleidžiamojo punkto būriuojasi moksleivių pulkas, tyliai šalia stoviniuoją keletas aviacijos entuziastų. Visi jie atvyko į LKA pasiklausyti mokslo festivalio „Erdvėlaisis Žemė 2013“ pasikaitus apie bepiločius lėktuvus, skraidančius Lietuvos padangėje. Pasitikęs mus mjr. Rimvydas Adomavičius surikiavo gretomis po tris, kaip ir dera karinėje teritorijoje. Pajudėjome į auditoriją.

Įsitaísėme patogiose kėdėse (tik pritrūkiau vietos 46 numerio kerziniams batams...). Majoras pristatė ltn. Ugnį Ragauską ir ltn. Gražvydą Bajarūną, neseniai baigusius Karo akademiją. Pilotai papasakojo apie Lietuvos oro pajėgų kūrimąsi, paminėjo talentingus konstruktorius ir lakūnus vyr. ltn. Jurgį Dobkevičių ir brg. gen. Antaną Gustaitį, kurių sukurti lėktuvų modeliai tarpukario metais buvo gerai žinomi ne tik Lietuvoje, bet ir Europoje. Palyginome pilotuojamus ir bepiločius orlaivius, aptarėme jų pritaikymo galimybes. Paaiškėjo, kad šie lėktuvėliai, panašūs į žaislinius modelius, gali tapti pavojingu strateginiu įrankiu,

leidžiančiu greitai, saugiai ir nepastebimai rinkti informaciją priešų stovyklose, fotografuoti objektus ar net treniruoti oro gynybos operatorius.

Įdomiausia dalis – teorijos taikymas praktiškai. Netrukus Akademijos stadione pakilo kariūnų orlaivis. Kai ltn. Ugnius Ragauskas paleido iš rankų valdymo pultą, supratome, kad dabar už skrydį atsakingas autopilotas. Kompiuteriu valdant maršrutą „gudrusis“ orlaivis pats sukiojosi plačiais viržais, pasirinkdavo skrydžio kampus pagal šoninį vėją. Į kelių šimtų metrų aukštį pakilęs ir ten tyliai sklendžiantis dirbtinis sparnuotis nieko nenustuokiančio praeivio gali likti nepastebėtas – būti visiškai nematomas ir negirdimas.

Dr. Nijolė Janulaitienė aprodė LKA teritoriją, papasakojo Akademijos kūrimosi istoriją. Sužinojome, kad buvusioje LDK didikų Sapiegų giminės valdose XIX a. II p. buvo įkurtas Lietuvos Brastos Aleksandro kadetų korpusas, o nuo 1940 m. čia veikė sovietinės karo mokyklos. 1992 m. prasidėjo Lietuvos karininkų rengimo etapas, šis darbas tęsiamas iki šiol. Prie Ramovės sienoje įrengto bareljefo išgirdome įdomų pasakojimą apie Lietuvos pasipriešinimo kovų vadą gen. Joną Žemaitį, prisiminėme jo indėlį į Lietuvos istoriją.

Galiausiai pasukome į profesinio tinkamumo testo demonstravimo vietą. Čia mus pasitiko ats. kpt. Kęstutis Kairys. Susėdę į vietas ir susipažinę su jo atlikimo tvarka gavome kelias užduotis, tikrai reikalaujančias gerai pamąstyti.

Trikampio kraštinių aritmetika, „Stogai ir kaminai“, „Piloto pieštukai“, būsimu vado diktuojamas stačiakampių braižymas vaizdžiai parodė, kokią galvą reikia „atsinešti“ būsimam kariūnui. Susikaupe daugumą uždavinių „sudorojome“. „Kariuomenės ir Tėvynės labui!“ – atsakydavome, gavę iš atsargos kapitono rankų atminimo dovanėles.

Lankytojų vardu dėkoju leitenantams U. Ragauskui ir G. Bajarūnui už vaizdžiai atskleistą aviacijos ateitį, dr. N. Janulaitienei – už pagilintas karo mokymų istorijos žinias, ats. kpt. K. Kairiui – už tikroviškai surengtą testą, mjr. R. Adomavičiui – už tai, kad prisipažino klausęs grupės „Sepultura“, ir už begalę atsakymų klausimų apie karininko gyvenimą baigus Akademiją.

PROTINGOS
MINTYS

Didžiausias laiko
švaistymas – puikiai
padaryti tai, ko iš viso
nereikėjo daryti

Bendžaminas Trego

Doc. dr. Nijolė JANULAITIENĖ

Pirmoji tarptautinė mokslo mugė Lietuvoje

Kaune rugsėjo 13 d. nuo 11 iki 18 val. Lietuvos karo akademijos atstovai dalyvavo didžiausiam mokslo festivalio „Erdvėlaivis Žemė 2013“ renginyje – pirmojoje tarptautinėje mokslo mugėje, kuri buvo organizuota Kauno technologijos universiteto studentų miestelyje, prie Elektronikos rūmų (Studentų g. 50).

Nacionalinio mokslo populiarinimo festivalio „Erdvėlaivis Žemė“ ir mokslo mugės organizatorius ir idėjos autorius – Lietuvos radijo ir televizijos programų direktorius Rolandas Maskoliūnas, 2004 m. susitikęs su Europos mokslo renginių asociacijos generaliniu sekretoriumi Peteriu Reberniku, kuris paskatino jį organizuoti tokią mokslo šventę, surengė ją Lietuvoje. Tuomet festivalyje dalyvavo Vilniaus universiteto, Kauno technologijos universiteto, Kauno medicinos

universiteto Mikrobiologijos katedros mokslininkai – bene ištikimiausi mokslo idėjų populiarintojai šalyje, kasmetiniai šio renginio dalyviai. Kadangi tuo metu šiai idėjai noriai pritarė LR švietimo ministerija, per mūsų kraštą nuvilnijo jau dešimt mokslo festivalių, kasmet sutraukiančių vis daugiau lankytojų.

Jau keletą metų VšĮ „Mokslas ir inovacijos visuomenei“ noriai darbuojasi dar dvi renginio organizatorės – Lina Venslovaitė ir Dalija Vonžodienė. Šis festivalis finansuojamas iš Europos Sąjungos programų lėšų. Šiais, jubiliejiniais, mokslo festivalio metais nesitenkinta tik renginių organizavimu aukštosiose mokyklose ir mokslo centruose – pirmą kartą Lietuvoje buvo surengta ir mokslo mugė.

Pirmąją tarptautinę mokslo mugę atidarė KTU rektorius prof. Petras Bar-

šauskas, LR švietimo ir mokslo viceministras dr. Rimantas Vaitkus ir Varšuvos Koperniko mokslo centro direktorius Robertas Firmhoferis.

Kauno technologijos universiteto auditorijose ir palapinių miestelyje moksleiviai ir studentai, taip pat visi norintys buvo kviečiami susipažinti su naujaisiais mokslo ir technologijų laimėjimais, policininkų, gaisrininkų, karių, medikų, astronomų ir kitų specialybių darbo specifika ir mokslinių tyrimų kryptimis, Lietuvos, Lenkijos ir Latvijos mokslininkų darbais, apsilankyti laboratorijose.

Mokslo mugėje dalyvavo ne tik daugelis aukštųjų mokyklų, bet ir institucijų: UAB „Thermo Fisher Scientific Baltics“, Lenkijos institutas Vilniuje, Britų taryba, Lietuvos hidrometeorologijos tarnyba prie Aplinkos ministerijos, Varšuvos Koperniko mokslo centras, Lietuvos jūrų muziejus, Lietuvos zoologijos sodas ir kt.

Prie įėjimo į KTU rūmus daugelio lankytojų dėmesį patraukė Kauno apskrities Priešgaisrinės gelbėjimo valdybos, kuri lankytojus siekė supažindinti su gaisrininkų automobiliais ir jų įranga, gaisrų gesinimo prietaisais, ekspozicija ir Kauno apskrities vyriausiojo policijos komisariato paroda, kurioje kiekvienam norinčiajam buvo demonstruojama atrankos jėga, kai diržai užsegti, o automobilis važiuoja nemažu greičiu. Galima tik įsivaizduoti, kokie padariniai lauktų, jei diržai nebūtų užsegti... Drąsiausieji sėdo į automobilį, kuris imituoja avarinę situaciją, verčiasi ant stogo. Tie, kurie tai išmėgino, nelinksmiais veidais palikdavo bandymų aikštelę.

Palapinėje, kur buvo įsikūręs UAB „Križių tyrimo centras“, o grindys nuklotos manekonais, visi norintieji galėjo pasimokyti, kaip nukentėjusiajam suteikti

pirmąją pagalbą. Į mugę buvo atvežtas netgi kilnojamas planetariumas, kuriame buvo galima pasigėrėti visata, stebėti joje vykstančius procesus.

Nemažai jaunuolių stoviniavo prie Sveikatos mokslų universiteto stalų, kur Mikrobiologijos katedros dėstytoja ir studentai supažindino smalsaujančius su virusinėmis ligomis, praktiškai de-

monstravo, kaip atskirti kai kuriuos virusų sukėlėjus.

Kur pažvelgsi – visose Elektronikos rūmų auditorijose gausybė lankytojų. Čia jų laukė ne tik išradingi eksperimentai, bet ir parodos, žaidimai, piešimo pamokos, viktorinos, edukacinės programos, įvairūs treniruokliai ir kt.

Lankytojai nuolat būriavosi ten, kur

jau iš tolo akį traukė mūsų – Lietuvos karo akademijos auklėtinių lttn. G. Bajorūno, lttn. U. Ragauskio ir jų bendražygių – sukonstruoti bepiločių orlaivių modeliai. Jų skrydį kūrėjai demonstravo didžiulėje aikštėje prie Elektronikos rūmų, noriai atsakinėjo į smalsuolių klausimus apie šių modelių panaudojimo galimybes. Vaikiniai ir merginos stoviniavo ir prie Akademijos stendų – domėjosi, kaip tapti karo lakūnu, skrydžių vadovu ar karininku. Atrankos centro viršininkas mjr. R. Adomavičius ir ats. kpt. K. Kairys vos spėjo atsakyti į gausybę klausimų.

Šalia mūsų stendų lankytojų dėmesį traukė ir KTU Gynybos technologijų instituto raketų „Stinger“ mokymams skirtas taikinys, taip pat Kosmoso asociacijos ir Kosmoso mokslų ir technologijų instituto demonstruojamas pirmojo lietuviško kosminio palydovo modelis. Visi norintieji galėjo įsigyti popierinę palydovo išklotinę.

Mokslo mugė šurmuliavo iki pat vakaro. Dalyviai ir lankytojai neskubėjo namo. Kūrybinė mintis, meilė mokslui ir pažangai subūrė visus draugėn, skatino diskusijas, kėlė vis naujus klausimus.

Tegul ši mugė tampa tradicinė, o Lietuvoje nemažta susidomėjimas mokslu ir jo naujovėmis. Tegul mokslinė mintis greičiau pasiekia kiekvieną, besidomintį pažanga!

AKADEMIJOS PULSAS | APDOVANOTI | SVEIKINAME

LIETUVOS KARIUOMENĖS DIENOS PROGA

Už ypatingus nuopelnus ir indėlį plėtojant ir stiprinant krašto apsaugos sistemą

Konstancija Janina TUPĖNIENĖ – Lietuvos Respublikos krašto apsaugos sistemos medaliu civiliams „Už nuopelnus“

Už ypatingą indėlį užtikrinant Vadų ir jaunesniųjų štabo karininkų kursų veiklą, pareigingumą, iniciatyvumą ir aktyvų dalyvavimą tobulinant pratybų rengimo metodiką ir vertinimą

kpt. **Egidijus PAURA** – Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministro padėka

Už ilgametę pavyzdinę ir nepriekaištingą tarnybą krašto apsaugos sistemoje, profesionalumą, lojalumą, sumanumą, svarų indėlį puoselėjant LKA įvaizdį

vyr. srž. **Arūnas TVERAGA** – Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministro padėka

Už pavyzdinę ir sąžiningą darbą, pareigingumą, darbštumą ir iniciatyvumą

Alvidas LIPNICKAS – Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministro padėka

Už profesionalumą ir sumanumą rengiant NATO Mokslo ir technologijų organizacijos tarybos rudens sesiją ir simpoziumą Vilniuje 2013 m. rugsėjo 14–21 d.

srž. **Deividas ŠIRMENIS** – Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministro padėka

Už sąžiningą, nepriekaištingą tarnybą ir svarų indėlį į LKA Personalo ir administravimo skyriaus veiklą, aktyvų dalyvavimą personalo atrankoje ir visuomeninėje veikloje

kpt. **Povilas MIKALAINIS** – Lietuvos kariuomenės vado padėka

Už pavyzdinę, sąžiningą ir nepriekaištingą tarnybą, iniciatyvą atliekant papildomas užduotis

vyr. srž. **Vitalij SVOROBOVIČ** – Lietuvos kariuomenės vado padėka

Doc. dr. Dileta JATAUTAITĖ

Konferencija Portugalijos jūrų karo akademijoje

Šį rudenį Lietuvos karo akademijos Universitetinių studijų instituto direktorė doc. dr. Jūratė Guščinskienė ir aš, Užsienio kalbų katedros vedėja doc. dr. Dileta Jatautaitė, buvome pakviestos dalyvauti Lisabonoje ES organizuotoje kalbų konferencijoje „Intermar višioms“, finansuojamoje iš ES viso gyvenimo mokymo(si) projekto, Portugalijos jūrų karo akademijoje (*Escola Naval Academy*).

Šios tarptautinės konferencijos tikslas buvo supažindinti su naujausia kalbų mokymo(si) didaktika ir jos pasiekimais, pasidalyti šio darbo patirtimi, pristatyti pranešimus apie dvejų metų patirtį rengiant mokymo programas ir modulius skandinavų, romanų, germanų, rusų ir baltų kalbomis karo laivynų akademijoms, mokykloms, universitetams ir pan., apsvarstyti, išanalizuoti ir spręsti problemas, kurios kyla mokant

anglų ir kitų užsienio kalbų ir testuojant kariūnus, karininkus ir civilius pagal Europos ir NATO standartus.

Buvo užmegzti ryšiai su NATO šalių jūrų karo mokyklomis, universitetams, numatytos tolesnio bendradarbiavimo formos ir kryptys. Užsienio mokslininkai susidomėjo LKA mokslo žurnalu anglų

Tęsinys 38 puslapyje

Už pavyzdinę, sąžiningą ir nepriekaištingą tarnybą, asmeninį indėlį ir iniciatyvą vykdant papildomas užduotis

vyr. srž. **Raimundas JANKŪNAS** – Lietuvos karo akademijos viršininko padėka

Už pavyzdinę, uolią ir sąžiningą tarnybą bei iniciatyvą

krn. **Viktorija LAZAUSKAITĖ** – Lietuvos karo akademijos viršininko padėka

Už puikiai organizuotą „Išlikimo žaidimą 2013“

krn. **Marius DZENCEVIČIUS** – Lietuvos karo akademijos viršininko padėka

Už profesionalų, nepriekaištingą pareigų atlikimą ir tarnybos vykdymą

kpt. **Ronaldas ENDRIJAITIS** ir

vyr. srž. **Alvydas VERŠILA** – Lietuvos karo akademijos viršininko padėka

Už mokslinės-praktinės konferencijos „Ugdymo veiksniai mokymo(si) kontekste globalizacijos sąlygomis“ organizavimą:

mjr. **Gintautas Jakštys**, doc. dr. **Jūratė GUŠČINSKIENĖ**, doc. dr. **Dileta JATAUTAITĖ**, doc. dr. **Nijolė JANULAITIENĖ**, **Birutė GAIDELIENĖ**, **Rasa VAIČIULIENĖ**, **Paulius ZAVECKIS** – Lietuvos karo akademijos viršininko padėka

Už sąžiningą darbą ir asmeninį indėlį rengiant Visuomenės saugumo ir gynybos iššęstinių magistrantūros studijų programą

Audronė PETRAUSKAITĖ ir **Andrius TEKORIUS** – Lietuvos karo akademijos viršininko padėka

Už pavyzdinę, uolų ir iniciatyvų darbą:

Viktor KISIEL, **Agnė PANKIENĖ**, **Vita RAMAŠAUSKIENĖ**, **Raimonda STOGVIČIENĖ**, **Rasa ŠARAKAUSKIENĖ** – Lietuvos karo akademijos viršininko padėka

Už išskirtinę iniciatyvą ir atkaklumą

j. eil. **Danutė BAKAITYTĖ** – Lietuvos karo akademijos viršininko padėka

Už didžiausią pažangą pagal reitingus

j. eil. **Džiugas BALTRUŠAITIS** – Lietuvos karo akademijos viršininko padėka

Už geriausius mokymosi rezultatus

j. eil. **Daiva ŽELNYTĖ** – Lietuvos karo akademijos viršininko padėka

← Pradžią 37 puslapyje

kalba *Security and Sustainability Issues* ir planuoja jame publikuoti savo straipsnius, rekomenduoti šį leidinį karo mokyklų doktorantams.

Užsienio kolegos taip pat išreiškė norą dalyvauti mūsų organizuojamose konferencijose ir patys kvietė daly-

vauti analogiškuose savo renginiuose, bendruose projektuose ir moksliniuose tyrimuose (kalbų strategijų mokymo klausimais projektas bus teikiamas 2014 m., šį procesą koordinuos Portugalijos atstovai).

Be to, Portugalijos jūrų karo akademijos viršininkui buvo pristatyta Lietuvos kariuomenės strategija ir Lietuvos karo akademija, aptartos bendradarbiavimo galimybės. Akademijos vadovas admiras Edgaras Marcosas de Bastos

Ribeiro mato galimybių plėtoti bendradarbiavimą skatinant dėstytojų ir kariūnų mainus (*Erasmus* ar kitais pagrindais, pvz., siųsti dėstytojus skaityti atskirų studijų dalykų ar jų blokų paskaitų), dalijantis patyrimu sprendžiant pedagoginio personalo klausimus (ypač karių mokslo daktarų), organizuojant bendrą veiklą studijų programose, susijusiose su nacionalinio saugumo tematika, kuri, kaip specifinė, būdinga abiem aukštosios mokykloms, ir tai pabrėžia Lietuvos ir Portugalijos studijų kokybės vertinimo centrai (SKVC). Taip pat numatoma bendradarbiauti dalijantis patirtimi ir informacija tarptautinio institucinio vertinimo klausimais, nes Lietuvos karo akademijos anglų ir kitų užsienio kalbų mokymo programas akredituoti numatyta 2014 m., o Portugalijos jūrų karo akademijos – 2015 m.

Šis renginys buvo naudingas Lietuvos karo akademijai ir krašto apsaugos sistemai apskritai, nes suteikė daug informacijos, kad Lietuva galėtų toliau efektyviai plėtoti santykius su NATO ir NATO partneriais užsienio kalbų mokymo ir testavimo srityje, dalyvauti priimanč svarbius sprendimus, nustatant kalbų mokymo kryptis pagal ES kalbų mokymo standartus, STANAG 6001 lygių reikalavimus, atstovauti LKA bendruose projektuose ir moksliniuose tyrimuose, dalytis patirtimi sprendžiant pedagoginio personalo klausimus, plėtoti bendrą veiklą studijų programose, susijusiose su nacionalinio saugumo tematika.

Doc. dr. Jūratės Guščinskienės nuotraukos

PROTINGOS MINTYS

*Karas, jei jau paskelbtas,
turi būti puolamasis,
agresyvus. Reikia ne gintis
nuo priešo, o jį mušti*

Alfredas Sojeris Mahanas

Marcin KAMINSKI

NATO Mokslo ir technologijų organizacija (NATO STO)

Nacionalinis leidinių platinimo centras

NATO Mokslo ir technologijų organizacijos padalinys Maršalkos Juzefo Pilsudskio centrinėje kariuomenės bibliotekoje

Karinių konfliktų istorijoje kariuomenių dydis buvo svarbiausias veiksnys, lemiantis jų galią ir pranašumą. Tačiau bėgant laikui ir tobulėjant moderniosioms gynybos technologijoms jo reikšmė sumažėjo. Šiuolaikiniai karai įrodė, kad kariuomenės galia – ne jos dydis, o ginkluotė ir pajėgumai. Svarbūs ne tik ginklai, bet ir vadovavimas, transporto ir atpažinimo priemonės, informacinių technologijų ir ryšių sistemos, t. y. techninė ir programinė įranga. Minėtieji veiksniai grindžiami karių žiniomis ir gebėjimu naudotis moderniosiomis kariuomenės priemonėmis.

Siekiant įdiegti aukščiausio lygio technologijas kariuomenėje, būtina atlikti tyrimus ir įtraukti mokslininkus į karinius projektus. Tarptautinis bendradarbiavimas yra veiksnys, galintis padidinti modernių gynybos technologijų taikymo efektyvumą ir atnešti ne tik finansinės (pelno už tyrimus), bet ir intelektualinės naudos, – taip plėtojami abipusiai informacijos, žinių ir patirties mainai.

Puikus tokio bendradarbiavimo pavyzdys – NATO Mokslo ir technologijų organizacija (angl. *Science and Technology Organization*), kuri sumaniai naudoja daugelio valstybių mokslinio bendradarbiavimo pasiekimais atliekant tyrimus ir vystant technologijas gynybos srityje.

Mokslo ir technologijų organizacija yra pagrindinis NATO padalinys, atsakingas už tarptautinį bendradarbiavimą naujų gynybos technologijų plėtros srityje. Be to, ji vykdo abipusius informacijos, susijusias su gynyba, mainus. Pagrindinis organizacijos tikslas – spręsti bendras šalių sąjungininkių mokslo ir technologijų problemas ir teikti infor-

Marcin Kaminski (iš dešinės pirmas)

Arūno Alonderio nuotrauka

maciją apie naujausius karinius technologinius pasiekimus NATO vadovybei.

Mokslo ir technologijų organizacija visoms valstybėms narėms suteikia prieigą prie naujausių karinių technologinių sprendimų. Toks bendradarbiavimas yra geras tarptautinio bendradarbiavimo pavyzdys, kaip geriausiai panaudoti valstybių mokslinį potencialą bendrai naudai.

Organizacija sudaryta iš kelių lygmenų: vadovų, administracijos ir ekspertų. Specialistų grupės suskirstytos pagal šias mokslo sritis:

- Taikomosios transporto priemonių technologijos
- Žmogiškieji veiksniai ir medicina
- Informacinių sistemų technologijos
- Sistemų analizė ir tyrimai
- Sistemų koncepcijos ir integracija
- Jutikliai ir elektronikos technologijos
- Modeliavimas ir imitavimas

Tam tikrai mokslinei, technologinei

ar operatyvinei problemai spręsti sudaromos ekspertų grupės numatytam laikotarpiui (daugiausiai 3 metams). Grupės sudaro valstybių narių paskirti specialistai. Ekspertų veikla – įvairūs susitikimai, praktiniai mokymai, darbai lauke, eksperimentai ar paskaitų ciklai su mokymais. Įgyvendinti projektai skelbiami šiuose leidiniuose: *Meeting Paper* (MP) („Susitikimo dokumentai“), *Educational Note* (EN) („Mokymo pastabos“), *Technical Report* (TR) („Techninis pranešimas“) ir *Technical Memorandum* (TM) („Techninis memorandum“).

Svarbu pažymėti, kad NATO Mokslo ir technologijų organizacijos vaidmuo neapsiriboja vien mokslinės informacijos rengimu. Ji taip pat aktyviai ją platina plėsdama suinteresuotų asmenų ratą. Pastarąją veiklą užsiima Informacijos valdymo komitetas, kurį sudaro valstybių narių atstovai, atsakingi už Mokslo ir technologijų organizacijos leidinių platinimą.

Reguliarių susitikimų metu komiteto atstovai keičiasi žiniomis, patirtimi, veda paskaitas, seminarus ir mokymus, svarsto klausimus, susijusius su elektroniniais leidiniais, bibliografiniais standartais, internetinės darbo aplinkos kūrimu, citatų indeksais, spausdintų leidinių intelektinės nuosavybės teisėmis, skaitmeninimu, sisteminimu, informacijos ir žinių valdymu, modernių informacinių technologijų naudojimu. Daugiau patirties turintys atstovai rengia vadovus, kuriuose pristato nacionalinius mokslinės ir technologinės informacijos išteklius. Juose taip pat skelbiama informacija apie šaltinius ir duomenų bazes. Be to, valstybės narės dalijasi žiniomis ir patirtimi per NATO Mokslo ir technologijų organizacijos leidinių platinimo centrus.

Nacionalinių centrų tikslas – minėtų leidinių kaupimas ir platinimas nacionaliniu lygmeniu. Tokius centrus turi 22 valstybės narės. Dauguma centrų, pavyzdžiui, platinimo centras Lenkijoje, taip pat apdoroja informaciją ir kuria specializuotas duomenų bazes.

NATO Mokslo ir technologijų organizacijos leidinių platinimo centras Lenkijoje buvo įkurtas 2010 m. sausio mėn. Maršalkos Juzefo Pilsudskio centrinėje kariuomenės bibliotekoje Varšuvoje. Biblioteka perėmė leidinių platinimą iš Karinės mokslinės informacijos platinimo centro, kuris nuo 2006 m. buvo atsakingas už Tyrimų ir technologijų organizacijos leidinių platinimą. Centras

kaupia ir platina Mokslo ir technologijų organizacijos leidinius Lenkijoje.

Centro taisyklės numato, kad jo teikiamomis paslaugomis gali naudotis visi Lenkijos piliečiai, ypač laukiami universitetų mokslininkai, karo akademijų studentai, mokslininkai, atliekantys tyrimus karybos srityje, ginklų gamintojai, krašto apsaugos atstovai, dirbantys universitetuose ir mokymo centruose, o išskirtiniais atvejais ir kiti asmenys, besidomintys karo mokslais.

Siekdamas veiksmingai ir racionaliai platinti leidinius, centras naudojami duomenų bazę, kurioje galima sužinoti ne tik apie Mokslo ir technologijų organizacijos, bet ir kitų mokslo institucijų, pavyzdžiui, Jūrinių tyrimų ir eksperimentų centro, Karinės techninės informacijos centro, Kanados karinių tyrimų ir vystymo centro, leidžiamus leidinius.

Varšuvos Centrinė kariuomenės biblioteka gavo prieigą prie šių institucijų mokslinių leidinių dalyvaudama Informacijos valdymo komiteto projektuose. Prieiga prie šių resursų bibliotekos duomenų bazėje gali naudotis visi. Atlikdamas paiešką skaitytojas turi galimybę pasirinkti tris iš penkių paieškos filtrų, esančių paieškos lauke: žodis, indeksas, anotacija, metai ir autorius – ir susieti juos pagal Bole'io logines operacijas (TAIP arba NE). Kiekvieną įrašą sudaro indeksas, leidimo data, pavadinimas, raktiniai žodžiai, anotacija, autorius ir failas PDF, ZIP ar RAR formatu, jei jį galima atsisiųsti.

Paprastai jungdamasis prie duomenų bazės skaitytojas gali rasti tik dalį leidinių, o norėdamas prieiti prie ribotos prieigos informacijos šaltinių, turi susisiekti su Nacionaliniu leidinių platinimo centru ir užpildyti specialų prašymą.

Padedant Nacionaliniam leidinių platinimo centrui, Varšuvos Centrinė kariuomenės biblioteka kaupia informaciją apie projektus, įgyvendintus su Europos gynybos agentūros pagalba. Be to, centras vykdo skaitytojų paiešką ir užklausa ir teikia informaciją apie dominančius leidinius, esančius duomenų bazėje. Informavimo paslaugos yra nemokamos.

Nacionalinio leidinių platinimo centro įkūrimas buvo svarbus stimulus plėtojant Centrinės kariuomenės bibliotekos veiklą. Be to, su karyba susiję asmenys gavo prieigą prie milžiniško informacijos šaltinio, prieinamo visoje šalyje. NATO Mokslo ir technologijų organizacijos Nacionalinio leidinių platinimo centras pasitarnavo bibliotekai: ji sulaukė naujų skaitytojų ir pelnė gerą vardą dėl NATO mokslinės veiklos.

NATO mokslo ir technologijų organizacijos leidiniai sudaro didelę bibliotekos išteklių dalį. Bibliotekoje taip pat saugomi įvairūs NATO valstybių narių tarptautinio bendradarbiavimo dokumentai.

Prieiga prie minėtų mokslinės informacijos išteklių praturtino mokslinį ir gynybinį Lenkijos potencialą, o Centrinė kariuomenės biblioteka tapo aktyvia daugelio tarptautinių projektų dalyve.

AKADEMIJOS PULSAS | APDOVANOTI | SVEIKINAME

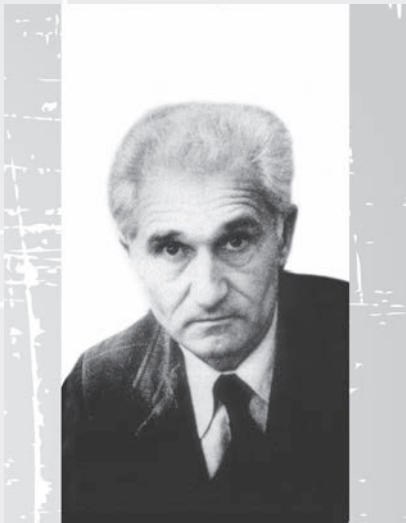
Lietuvos kariuomenės dienai skirtame šventiniame renginyje Akademijos ramovėje Senato nutarimu buvo įteikti II laipsnio diplomai labiausiai nusipelnusiems Akademijos mokslininkams: geriausia 2013 m. mokslininke išrinkta Vadybos katedros profesorė dr. **Manuela TVARONAVIČIENĖ**, už geriausią 2013 m. mokslo darbą „Robotas savadarbiams sprogmenims išminuoti“ apdovanoti Karo technologijų centro specialistai **Tadas LIPINSKIS**, **Aivaras RUTKAUSKAS** ir **Darius MONTVYDAS**.

„Lietuvos karžygio“ apdovanojimo ceremonijoje Lietuvos kariuomenės vado padėka už žmogiškųjų vertybių puoselėjimą, gerumą ir pasiaukojimą teikiant paramą skaudžios nelaimės ištiktai Lietuvos kariuomenės karininko šeimai apdovanota Lietuvos karo akademijos Viešųjų ryšių poskyrio viršininkė srž. **Jūratė MASIULIENĖ**.

Albinas VAIČIŪNAS

Rašytojas ir karininkas

Šiomet iškilmingai paminėtos karininko, žymaus vaikų ir jaunimo rašytojo, vertėjo, KARIŪNO redaktoriaus Vytauto Tamulaičio (1913–1993 m.) šimtosios gimimo metinės. Per pirmąjį Lietuvos nepriklausomybės laikotarpį daugelis gimnazistų skaitė jo talentingai sukurtas ir dideliais tiražais išleistas jaunimui skirtas knygas.

Vytautas Tamulaitis gimė 1913 m. sausio 17 d. Sutkiškiuose (Šakių valsčiuje), keturių vaikų šeimoje.

Vyresnysis brolis Stasys (1909–1982 m.) buvo baigęs Kauno Karo mokyklą, studijavo Vytauto Didžiojo universitete, mokytojavo keliose Lietuvos mokyklose, rašė noveles, vėliau pasitraukė į JAV. Vyriausioji sesuo Ona pasirinko vienuolės kelią, kita sesuo – Jadvyga – tapo mokytoja, ištekėjo už Stasio Penčylos.

Tamulaičių sodyba yra labai gražioje vietoje ant Nemuno kranto. Žiūrint per jos langus, atsiveria nuostabūs Nemuno slėnio vaizdai, už upės boluoja Seredžiaus bažnyčios bokštai, kaip ant delno matyti Maironio apdainuotos Dubysos žiotys.

Mažasis Vytukas, 1920 m. gavęs Žemumos Panemunės pradžios mokyklos kvietimą, džiaugėsi galėdamas ją lankyti. Po ketverių metų sėkmingai baigęs pradinę, išvyko į Sūduvos sostinę Marijampolę, kur buvo priimtas į marijonų gimnaziją. Joje jau mokėsi vyresnysis brolis Stasys. Abu gyveno viename kambaryje. Vytautas įstojo į skautų organizaciją. Kartu su bendraklasiais grožėjosi gamta, vaikščiodamas pašešupiais dainuodavo populiarias to meto jaunimo dainas. Mokydamasis trečiojoje gimnazijos klasėje, mokytojų paskatintas, 1930 m. pradėjo rašyti trumpas žinutes ir straipsnelius vaikų periodiniams leidiniams „Ateities spinduliai“, „Žvaigždutė“, „Šaltinis“, „Žiburėlis“.

V. Tamulaitis prisimena: „Žvaigždutės“ redaktorius ir toliau vis ragino ra-

šyti. Jei ne mielas S. Tijūnaitis, vargu ar būčiau tiek prirašęs „Žvaigždutei“ dar mokyklos suole. Jam esu dėkingas už pirmuosius žingsnius.“

Šiandien mažai kas žino, kad V. Tamulaitis jaunystėje parašė ir periodinėje spaudoje paskelbė keliasdešimt eilėraščių. Tačiau daugiausia rašė prozos kūrinis vaikams ir jaunimui. Vienas pirmųjų jo apsakymų buvo jaunystėje išgirstas pasakojimas „Kaip kunigas pašventino pypkę“. 1935 m. buvo išleista pirmoji V. Tamulaičio knyga „Skruzdėlytės Greitutės nuotykių“, už ją jaunasis rašytojas gavo Lietuvos Raudonojo Kryžiaus draugijos vaikų literatūros premiją – 1000 Lt. Tais laikais tai buvo labai didelė suma. Kita jo knyga „Kiškelių nuotykių“ Švie-

timo ministerijos buvo rekomenduota visoms Lietuvos mokykloms.

Baigęs Marijampolės marijonų gimnaziją, V. Tamulaitis 1933 m. įstojo į Vytauto Didžiojo universitetą. Studijavo teisę ir ekonomiką. Tiesa, mokėsi neilgai – 1934 m. rugsėjo mėn. buvo pašauktas į privalomąją karo tarnybą. Jos metu teko studijuoti Kauno karo mokyklos X laidos aspirantų (atsargos karininkų) kursuose. Juos baigus, 1935 m. jam buvo suteiktas atsargos jaunesniojo leitenanto laipsnis. Po to V. Tamulaitis buvo išleistas į atsargą. Nuo 1936 m. vėl tęsė studijas Vytauto Didžiojo universitete. Bet tada pasirinko Gamtos fakultetą – biologijos specialybę, nes buvo parašęs knygų gamtos tematika. Po keleto mėnesių studijų vėl grįžo į Karo mokyklą ir čia mokėsi Ginklavimo karininkų kursuose. Baigęs trečiąją laidą, buvo priimtas į tikrąją karo tarnybą ir paskirtas 9-ojo pėstininkų pulko kulkosvaidžių kuopos būrio vadu. Iš ten vėl buvo gražintas į Pirmojo Lietuvos Prezidento karo mokyklą.

Manau, kad KARIŪNO skaitytojams bus įdomu sužinoti, kad V. Tamulaitis savo rašinius nuo 1935 m. pradėjo skelbti ir KARIŪNO žurnale. Šiame leidinyje jau prieš metus buvo pradėti spausdinti jo straipsniai karine tematika. Pirmasis buvo vertimas iš vokiečių kalbos – „Parlamentas“. V. Tamulaitis tuo metu su bičiuliu Alfonsu Lešinsku vertė knygą apie Ispanijoje vykusias kovas „Alkazaro didvyriai“. Vėliau rašytojas KARIŪNO žurnale spausdino ir savo anksčiau parašytus apsakymus. Jo apsakymas „Karklo dūdelė“

– vaikystės atsiminimai – buvo paskelbtas tų metų trečiajame, eiliuotas kūrinyse „Rytas pro Donelaičių akinius“ – sausio mėn. numeryje. 1937 m. antrąjį pusmetį KARIŪNE buvo išspausdinta dar viena didelė ištrauka „Aro kritimas“ iš V. Tamulaičio verstos knygos „Napoleonas“.

Jaunasis karininkas V. Tamulaitis 1938 m. per Kalėdas susituokė su Marija Sinkevičiūte. 1941 m. lapkričio mėn. jiems gimė dukra Vida.

Kai kuriuose užsienio literatūros šaltiniuose nurodyta, kad V. Tamulaitis jau 1938-aisiais buvo KARIŪNO redaktorius. Tai klaidinga informacija. Tais metais jis tik buvo pakviestas tapti redaktoriumi, o juo paskirtas – nuo 1939 m. sausio. Apie tai rašoma ir KARIŪNO žurnale. Būdamas žurnalo redaktoriumi tų pačių metų antrajame numeryje jis paskelbė išsamų straipsnį apie Karo mokyklos kūrimąsi, o 6-ajame numeryje aprašė Lietuvos kariuomenės atmintinos dienos minėjimą lapkričio mėnesį. Straipsnį pavadino „Kardo ženkle“. V. Tamulaičio redaktoriavimo metais KARIŪNO žurnale buvo paskelbta jo studija „Karo mokyklos kūrimas“.

Švenčiant Karo mokyklos 20-metį

buvo sumanyta išleisti specialų reprezentacinį leidinį. Jo redaktoriumi tapti buvo pasiūlyta V. Tamulaičiui. Šis leidinys, kiek žinau, yra ir Lietuvos karo akademijos bibliotekos fonduose.

Lietuvą okupavus sovietams, 1940 m. vasarą KARIŪNO leidimas nutrūko. V. Tamulaitis tuo metu tarnavo Kaune – buvo Karo mokyklos ginklininkas. Jis nebuvo atleistas iš tarnybos, tik 1940 m. spalio pradžioje paskirtas sovietinės armijos karo mokyklos jaunesniuoju ginklų techniku. Vokiečiams užpuolus Sovietų Sąjungą, jis iš kariuomenės pasitraukė ir liepos mėn. tapo Vilniaus įgulos apsaugos pulko būrio vadu. Netrukus, spalio mėn., V. Tamulaitis buvo paskirtas Lietuvos savisaugos dalinio bataliono adjutantu. Po metų jam buvo patikėtos karių invalidų ir partizanų reikalų referento pareigos.

Sesuo Ona pasakojo, kad Vilniuje jos brolis Vytautas, einantis tiltu per Vilnelę, buvo apšaudytas, bet, laimei, kulkos jo nekliudė.

Karo metais, gyvendamas Vilniuje, kartu su Bernardu Brazdžioniu redagavo vaikams skirtą žurnalą „Žiburėlis“.

Artėjant frontui grįžo į tėviškę, o iš ten liepos mėn. kartu su šeima pasitraukė į Vokietiją. Apsigyveno Blumbergo mieste. Ten 1948 m. išleido savo jau septintąją knygą – „Sugrįžimas“. Verta priminti, kad savitraščio „Lietuvos žodis“ 1947 m. paskelbtame novelės konkurse V. Tamulaitis, pateikęs rašinį „Širdies sargyboje“, laimėjo pirmąją vietą, o jo brolis Stasys, novelistas, – tik trečiąją.

Iš Vokietijos 1948 m. su šeima jis išvyko į Kanadą ir apsigyveno Toronto mieste. Nelengva buvo įsikurti tolimoje šalyje, rasti tinkamesnį darbą. Iš pradžių V. Tamulaičiui teko kasti duobes telefono stulpams, dirbti kitus pavienius fizinius darbus. Tik gerokai vėliau jis gavo darbą meno galerijoje. Kanadoje, kaip ir Vokietijoje, rašytojas atliekamu nuo darbo laiku kūrė apsakymus jaunimui. Ten 1951-aisiais buvo išleista jo istorinė apysaka, skirta 1863 m. sukilimui, „Raguvo malūnininkas“. Šią knygelę išleido lietuvių leidykla-spaustuvė „Rūta“.

Šiandien ne daug kas žino, kad V. Tamulaitis yra pasaulinės reikšmės vaikų literatūros klasikas. Lietuvos išeivijoje tai – ne naujiena.

Straipsnio autoriaus nuotraukos

Vienas įvykis V. Tamulaičio gyvenime buvo ypač reikšmingas. 1970 m. Suvienytųjų Nacijų Organizacijai paskelbus Tarptautiniais vaikų metais buvo surengtas tarptautinis vaikų literatūros konkursas. Reikėjo išrinkti trisdešimt geriausių pasaulyje vaikams skirtų kūrinių. Buvo išsiųsti kvietimai įvairių šalių rašytojų organizacijoms, tarp jų – ir tuometei Lietuvos SSR rašytojų sąjungai. Tačiau į kvietimą ji neatsakė. Gal pabūgo Maskvos? Tada organizatoriai kreipėsi į JAV veikiančią išeivijos Lietuvių rašytojų draugiją. Iš keturių kandidatų buvo išrinktas vaikų rašytojas V. Tamulaitis ir jo patriotinis apsakymas „Petriuko vėliava“. Šis kūrinys buvo išspausdintas tarptautiniame leidinyje „Children everywhere“ („Vaikai visur“).

Sovietmečiu Lietuvoje V. Tamulaičio knygos nebuvo leidžiamos. Tik atkūrus nepriklausomybę per pastaruosius dešimtmečius buvo perleista dauguma rašytojo V. Tamulaičio knygų, gražiai iliustruotų žymių Lietuvos dailininkų (Arvydo Každailio, Antano Kučo ir kitų).

Lietuvoje kasmet organizuojami įvairūs literatūros konkursai. Kilo mintis surengti ir V. Tamulaičio vaikų literatūros konkursą. Šiam siūlymui pritarė Lietuvos rašytojų sąjunga, Šakių rajono savivaldybė ir Kriūkų seniūnija. Jau įvyko penki konkursai. Kiekviename konkurse būna trys prizinės vietos, jas užėmusiems įteikiamos piniginės premijos. Laimėtojai buvo pripažinti: poetai Martynas Vainilaitis ir Jonas Strielkūnas, rašytojas Vytautas Račickas, prozininkė Emilija Liegutė. O šiais rašytojo jubiliejaus metais konkurso laureate tapo Birutė Sarapinavičienė.

2013 m. švenčiant šimtą metų rašytojo ir karininko gimimo metines „Versmės“ leidykla išleido iliustruotą knygėlę „Petriuko vėliava“, leidykla „Žara“ ketina išleisti jo pasakų rinkinį „Aukso maišas“. Kriukuose šį rudenį buvo surengtas jubiliejinis V. Tamulaičio minėjimas. Šia proga veikė tautodailininkų pleneras, prie Kriūkų–Šakių kelio buvo atidarytas ažuolinių skulptūrų pagal rašytojo literatūrinius personažus ansamblis. Tautodailininkai išdrožė Skruzdėlytę Greitutę, Svirplį Muzikantą, Kiškelį ir kt. Ateityje skulptūrų parką papildys nauji kitų plenerų metu sukurti darbai.

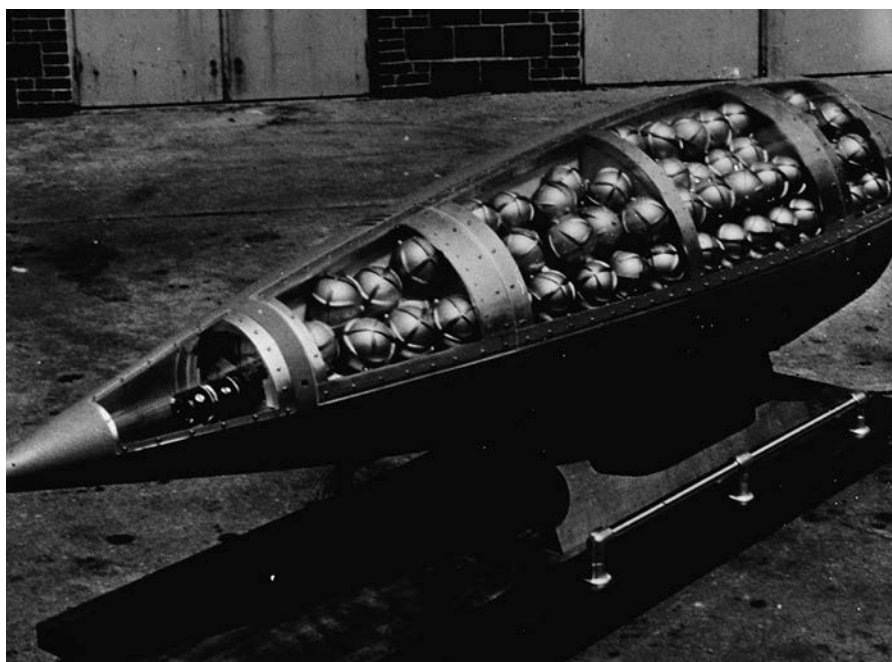
Paskutinis Kauno karo mokyklos leisto žurnalo KARIŪNAS redaktorius V. Tamulaitis mirė 1993 m. rugsėjo 22 d. Kanadoje. Palaidotas Toronto kapinėse, šalia brolio Stasio.

Kpt. Valdas VALAUSKAS
Juozo Lukšos mokymo centro Karo inžinerijos kursų vyresn. ekspertas

Zarinas: kas tai?

Žiniasklaidai eskaluojant Sirijos įvykius nori nenori kyla logiškas klausimas: kodėl taip griežtai reaguojama į cheminio ginklo ir konkrečiai zarino naudojimo atvejus? Nesigilindami į politines peripetijas pažvelkime įdėmiau, kas slypi po NATO dokumentuose naudojama santrumpa GB.

Kovinė raketos galvutė su nervus paralyžiuojančių cheminių medžiagų užtaisais

Mitai ir tikrovė

Mitas: dujokaukė apsaugos nuo zarino. Delfi.lt interneto svetainėje buvo paskelbta, kad Izraelyje žmonės išpirko dujokaukes, reaguodami į šalies pašonėje panaudotas kovines chemines medžiagas.

Tikrovė: dujokaukės apsisaugoti nuo zarino poveikio nepakanka.

Trumpa cheminio ginklo ir zarino istorija

Cheminis ginklas – viena iš masinio naikinimo ginklo atmainų. Jo poveikis pagrįstas kovinių nuodijamųjų chemi-

Tęsinys 44 puslapyje

← Pradžia 43 puslapyje

nių medžiagų savybėmis. Mūšyje cheminis ginklas naudojamas priešui žaloti arba naikinti. Per Pirmąjį pasaulinį karą buvo panaudotas fosgenas, difosgenas, chloras, ciano vandenilis, sieros arba grynasis ipritas ir riaušių malšinimo medžiagos. Po plačiai nuskambėjusių Matsumoto (Japonija, 1994 m. birželio mėn.) ir Tokijo metro incidentų (1995 m. kovo mėn.) cheminis ginklas pradėtas vertinti kaip galinga teroristams prieinama kovos priemonė.

Zarinas (angl. *sarin*), NATO kodas GB – labai nuodingas cheminis junginys, priskiriamas nervus paralyžiuojančioms kovinėms nuodingosioms medžiagoms, dar kartais literatūroje vadinamomis G grupės cheminėmis kovinėmis medžiagomis. GB pažeidžia nervų sistemą, blokuodamas cholinesterazės fermentą, atsakingą už nervinių impulsų perdavimą organizmo raumenų grupėms. Žmogaus jutimo organai neleidžia jo nustatyti, kol nepasireiškia pirmieji apsinuodijimo požymiai.

Zariną sukūrė vokiečių mokslininkai ieškodami naujų pesticidų 1938 m. (literatūros šaltiniuose kartais nurodomi ir 1939 m.). GB gaminamas iš dvejopo naudojimo cheminių pirmtakių, t. y. komerciškai prieinamų cheminių medžiagų, kurios naudojamos pramonės reikmėms. Kaip ir VX (toksiškiausia nervus paralyžiuojanti cheminė kovinė medžiaga), GB sutrikdo nervų sistemos veiklą. GB paveikus, sutrikdoma normali liaukų ir raumenų, kvėpavimo sistemos veikla, atsiranda traukulių, išrinka paralyžius ir net mirtis, jei iš karto nepanaudojamas priešnuodis. Net vienas GB lašas gali būti mirtinas.

Masinio naikinimo ginklo uždraudimo konvencija

Susiklosčiusi tam tikra kariavimo praktika ir skaudi kovojusių Pirmajame pasauliniame kare tautų patirtis, kokie buvo milžiniški karių nuostoliai ir žalojantis poveikis niekuo nekaltiems

taikiems gyventojams, paskatino uždrausti naudoti chemines kovines medžiagas karyboje. Antrajame pasauliniame kare užėmę Vokietiją sąjungininkai aptiko gausias nervus paralyžiuojančių medžiagų, tarp jų – ir zarino, atsargas. Zarinas, kaip visi cheminiai ginklai, laikomas masinio naikinimo ginklu (MNG) ir pagal tarptautinės teisės normas yra uždraustas. JTO Cheminio ginklo uždraudimo (UNOPCW) organizacija, Cheminio ginklo uždraudimo konvenciją įgyvendinančioji institucija, zariną apibrėžia kaip uždraustą mirtiną cheminę medžiagą, kuri gali būti teisėtai panaudota išimtiniais atvejais ir tik taikiems civiliniams tikslams. Šiuo metu prie šios konvencijos yra prisijungusios 189 šalys. Sirija netrukus turi tapti 190-ąja šalimi (nuo oficialaus įsipareigojimo nenaudoti cheminio ginklo iki konvencijos visiškai įsigaliojimo dėl biurokratinių procedūrų praeina šiek tiek laiko). Izraelis ir Mianmaras pasirašė sutartį, bet jos neratifikavo, o Angola, Egiptas, Šiaurės Korėja ir Pietų Sudanas nėra nei pasirašę, nei ratifikavę Cheminio ginklo uždraudimo konvencijos.

IŠ PIRMŲ LŪPŲ

Krn. Mindaugas JASAITIS

➔ Jūsų credo

Nori nugalėti, išmok kentėti!

➔ Jeigu galėtumėte keliauti *laiko mašina*, kokį mūsų / karinę operaciją norėtumėte pamatyti?

Kadangi neseniai Akademijoje rodė filmą apie Saulės mūšį, būtų įdomu sužinoti, kaip viskas vyko iš tiesų

➔ Kas padarė Jums pačią didžiausią įtaką stojant į LKA?

Aš esu savo likimo kalvis ir neklausiu aplinkinių, ką turėčiau daryti gyvenime

➔ Ką pasikviestumėte į negyvenamą salą?

Edvardą Maiklą Grylsą

➔ Ko niekada nesutiktumėte padaryti?

Pasiduoti

➔ Šventė, kurios labiausiai laukiate

Kalėdos – atostogų metas

➔ „Pasaulyje yra tik dvi jėgos: kardas ir kovos dvasia, ir anksčiau ar vėliau kardas bus nugalėtas kovos dvasios.“ Ar tikrai?

Kardas, be žmogaus, išauklėto kovos dvasia, yra niekas

➔ Filmą, kurį norėtumėte pažiūrėti dar kartą

„Vieni vieni“

➔ Ko reikia, kad taptum geriausiu Bazinio kario kurso kariūnu?

Atkaklumo

➔ Asmenybė, kuria žavėtis

Žaviuosi visais savo kolegomis, kurie, kad ir kaip kartais sunku būna, nenuleidžia rankų ir toliau juda į priekį

➔ Mėgstamiausias tarptautinis žodis

„Uniforma“

➔ Jei rašytumėte žmogaus garbės kodeksą, kokie reikalavimai būtų esminiai?

Nemeluoti, padarius klaidą prisipažinti, nesukčiauti

➔ Neįsivaizduojate dienos be...

Kavos

➔ Daugelis galvoja, kad Jūs

Vieniems – paprastas, kitiems – *pasikėlęs*, o iš tikrųjų esu toks, koks esu

➔ Mėgstamiausia vieta Akademijoje

Valgykla

➔ Trimis žodžiais apibūdinkite karininką

Tvarka, pranašumas, pavyzdys

➔ Knyga, kurią patartumėte perskaityti

Z. Stankaus „Kaip tampama albinosais“

➔ Įsimintiniausias nuotykis per Bazinį kario kursą Rukloje

Žinoma, kad vertinamosios pratybos!

➔ Užgaida, kurią sau leisite per Kalėdų atostogas

Kelionės

➔ Įsivaizduokite, kad Jūs – Karo akademijos viršininkas. Pirmasis Jūsų įsakymas

Rytinė mankšta nukeliama į vakarą!

Cheminės-fizikinės zarino savybės:

- bespalvis ir bekvapis skystis;
- gerai tirpsta vandenyje ir organiniuose tirpikliuose;
- kovinė būseną – garai, kartais – smulkiadispersinis aerozolis;
- lydymosi temperatūra – -57°C , virimo temperatūra – $151,5^{\circ}\text{C}$;
- laki medžiaga – panaudota greitai išgaruoja ir išsisklaido aplinkoje: paskleista ant smėlėto paviršiaus visiškai išgaruoja per 2 val. esant aplinkos temperatūrai 10°C , per 1 val. – esant aplinkos temperatūrai 43°C ;
- paskleista ant cheminiams junginiams atsparių paviršių (pvz., orlaivių kilimo tako) gali išgaruoti per 15 min. esant 10°C , per 2 min. – esant 43°C ;
- veikia organizmą per odos paviršių ir kvėpavimo takus, pasižymi kumuliaciniu (kaupiamuoju) efektu.

Akivaizdu, kad poveikis priklauso nuo aplinkos sąlygų ir pasirinkto būdo GB paskleisti aplinkoje. Siekiant didelio poveikio (kad būtų daug žuvusiųjų ir nukentėjusiųjų), aplinkoje paskleidžiamas didelis kiekis GB.

Pristatymo iki taikinio priemonės – beveik visi užpildomieji aviacijos, artilerijos cheminiai šaudmenys, cheminių raketų kovinės dalys.

Sąlyginė mirtinoji dozė:

1. įkvėpus – 0,075 mg min./l;
2. per odą (garai) – 12 mg min./l;
3. per odą (lašai) – 24 mg /kg;
4. per virškinimo traktą – 0,14 mg/kg

Ribinė dozė – 0,001 mg min./l

Pirmieji pažeidimo požymiai pasireiškia, kai ekspozicijos lygis pasiekia 0,0005 mg/l per minutę.

Aptikimas ir apsauga

Apsauga – dujokaukė ir individualios odos apsaugos priemonės. Izraelyje paprastas dujokaukes iš prekybos centrų iššlavę civiliai neturėtų nusiraminti, įsigiję tik kvėpavimo organų apsaugos priemonių.

Švarinti tinka amoniako ir aminų vandeniniai tirpalai.

Esant bent menkiausių pakenkimo požymių, būtina naudoti priešnuodžius. Jokiu būdu negalima jų naudoti prevenciškai. Diazepamas arba kiti benzodiazepamų grupės preparatai vartojami esant vidutinio arba didesnio nei vidutinis pakenkimo požymių. Paprastai atropinas ir pralidoksimo chloridas (PAM-Cl) yra pagrindiniai priešnuodžiai, esantys kariui skirtuose priešnuodžių rinkiniuose. Pralidoksimo chloridą būtina suleisti kuo anksčiau, vos atsiradus pirmųjų poveikio organizmui GB požymių. Apčiuopiamai naudai pasiekti daugiausia galima naudoti 3 2-PAM Cl

GB sukiamų pažeidimų palyginimas

Lengvi pažeidimai pasireiškia gavus 0,1 mirtinosios įkvepiamosios dozės	Vidutiniai pažeidimai pasireiškia gavus 0,2 mirtinosios įkvepiamosios dozės	Sunkūs pažeidimai pasireiškia gavus 0,3–0,5 mirtinosios įkvepiamosios dozės
<ol style="list-style-type: none"> 1. Vyzdžių susiaurėjimas 2. Pasunkėjęs kvėpavimas 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Nepaaiškinamas nosies varvėjimas (sloga) 2. Nepaaiškinamas staigus galvos skausmas 3. Staigus seilėtekis 4. Regėjimo sutrikimai (tamsa akyse, miopatija) 5. Kvėpavimo sutrikimai (sunkumas krūtinėje) 6. Prakaitavimas ir raumenų drebbėjimas (užterštoje odos vietoje) 7. Skrandžio traukuliai 8. Pykinimas 9. Tachikardija*, lydima bradikardijos** 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Keistas elgesys 2. Dusulys, sunku kvėpuoti, kosulys 3. Raudonos išsiplėtusios akys 4. Vėmimas 5. Stiprus raumenų drebbėjimas ir bendras silpnumas 6. Nkontroliuojamas šlapinimasis ir viduriavimas 7. Konvulsijos 8. Sąmonės netekimas 9. Sustojęs kvėpavimas
<p>*tachikardija – nenormaliai greitas širdies plakimas, palyginti su normaliu plakimu, daugiau kaip 100 dūž./min. **bradikardija – lėtas širdies plakimas, palyginti su normalia jos veikla, mažiau kaip 60 dūž./min.</p>		

Nepanaudojus priešnuodžių, mirštama per 5–15 min. nuo širdies raumens ir kvėpavimo centro paralyžiaus.

(pralidoksimo chlorido) savišvirškščius, o gryno atropino savišvirškščius būtina leisti kas 5–10 min., kol pradės džiūti burna. Karių MARK-1 savišvirškščių rinkinys – tinkamiausias priešnuodžių rinkinys suaugusiam žmogui. Jį sudaro du savišvirškščiai: 2 mg atropino ir 600 mg 2-PAM Cl.

Naujausios kovos su masinio naikinimo ginklais tyrimų kryptys

Mokslininkai kuria specialius dažus, kurie sugertų ir padarytų nekenksmingas chemines medžiagas, karo maši-

noms, su kuriomis dirbama cheminių incidentų ir atakų vietose. BBC praneša, kad šią technologiją plėtoja Didžiosios Britanijos Gynybos mokslo ir technologijos laboratorija. Laboratorijos atstovo Steveno Mitchello teigimu, naujos kartos mašinų dangos bus tokios, kad ne tik sugertų, bet ir neutralizuotų (dėl jas kuriant naudojamų katalizatorių ir fermentų) kenksmingas cheminės atakos medžiagas.

KARIŪNO redakcinės kolegijos vardu nuoširdžiai dėkojame Juozo Lukšos mokymo centro Karo inžinerijos kursų vyresn. ekspertui kpt. Valdui Valauskui už straipsnį.

Kpt. Egidijus ČIŪTAS

Kariai kalavijo kelyje

Š. m. spalio 26–27 d. Karo akademijoje vyko VI Lietuvos kendo čempionatas, kuriame individualiose ir komandinėse rungtyse varžėsi ir Lietuvos kariuomenės kendo klubo kariai.

Kendo, išvertus iš japonų kalbos, – kalavijo tobulėjimo kelias. Tai dvikovos sporto šaka – dviejų sportininkų kova abiem rankomis laikant kalaviją, pagamintą iš bambuko.

Labiau apčiuopiamos kendo ištakos siekia XVIII a., kai Japonijoje taikesniu kelių šimtų metų laikotarpiu samurajai kalavijo valdymo technikos tobulinimą ėmė sieti ne tik su priešininkų įveikimu, jų nukovimu, bet ir su asmenybės tobulėjimu laikantis griežtos kario gyvenimo būdo koncepcijos. Šios idėjos plito, nes buvo aprašomos knygos, aiškinamos kovos mokyklose. Pamažu slenkant amžiams kendo unifikavosi ir įgijo tvirtą akademinį pagrindą, o XIX a. panaikinus samurajų luomą ir uždraudus viešumoje nešioti šaltuosius ginklus, virto viena iš BUDO sporto šakų. Japonijoje kendo – privaloma disciplina daugelyje vidurinių mokyklų, ypač ji populiari jėgos struktūrose (policijoje, kariuomenėje) ir

universitetuose. Taigi kalavijo valdymo technika, viena iš daugelio kažkada buvusi samurajaus kovos įgūdžių arsenale, virto savo filosofiją turinčia dvikovos sporto šaka.

Šiame amžiuje kendo – populiarus, visuose žemynuose kultivuojamas sportas, turintis aiškią hierarchiją, vertinimo ir tobulinimo sistemą. Naudojama įranga ir ekipuotė praktiškai nesikeičia daugiau nei šimtą metų. Kaunamasi bam-

bukiniu kalaviju *shinai* (jis pakeitė medinį treniruocių kalaviją *bokuto* dėl per dažnų samurajų mirčių treniruojantis) dėvint šalną, pirštines, krūtinės šarvus ir klubų apsaugas. Dvikova trunka nustatytą laiką arba kol vienas iš priešininkų atliks du įskaitinius kirčius. Leidžiami kirčiai – per šalną, per rankos riešą, per pilvą tarp šonkaulių ir dubens kaulo, dūris į gerklę. Yra begalė kovos technikos reikalaujamų, kuriais remiantis teisėjai įskaito kirčius. Tai ir įtvirtina kendo kaip fechtavimo meną, o ne kaip muštynes lazdomis, kaip skeptikai bando teigti. Ilgų šimtmečių patirtis, gludinant šį meną, visas technikas yra patikrinusi kraujo upėmis, todėl kiekvienam kendo kovotojui aišku, kaip ir kodėl smūgiuojama ir duriama kalaviju, kokie pavojingi dvikovoje nereikalingi judesiai ir kokias galimybes priešininkas atveria, kad ir pusę centimetro krypteldamas *shinai* galą į šoną, viršų ar žemyn... Be viso to,

dar reikalaujama laikytis gan griežto kovos etiketo – *reigi* (gerbti save, mokytoją ir priešininką, tramdyti emocijas, atlikti tam tikrus tai liudijančius ritualus: nusilenkti, pasisveikinti, padėkoti ir t. t.). Visa tai rodo, kad šis sportas – taurus užsiėmimas, skirtas rimtiems žmonėms, tvirtai einantiems savo keliu.

Lietuvoje kendo ištakos siekia dar praeito amžiaus pabaigą. Tačiau organizuotai, sistemškai plėtoti šį kovos meną imta tik 2005–2006 m. Nors tai bene jauniausia dvikovų šaka Lietuvoje, jos plėtra įspūdinga – šiuo metu Lietuvos kendo asociacija vienija septynis kendo

klubus, veikiančius didžiuosiuose šalies miestuose, Lietuvos kendo rinktinė dalyvavo Europos ir pasaulio kendo čempionatuose, I–IV dano meistriskumą jau yra pasiekę beveik dvidešimt asociacijos kendo sportininkų. Šių iniciatyvių žmonių dėka 2010 m. buvo įkurtas ir Lietuvos kariuomenės kendo klubas. Kariai, praktikuojantys kendo, paskatinti kolegų ir įkvėpti užsienio pavyzdžių, įkūrė klubą, kurio viena iš paskirčių – plėtoti šį kariams, ypač karininkams, tinkantį Rytų kovos meną Lietuvos kariuomenėje. Nors klubo nariai dėl tarnybos specifikos treniruojasi tarnybos vietose esančiuose

kituose kendo asociacijai priklausančiuose klubuose, Lietuvos kariuomenės kendo klubo veikla apima kendo pristatymus kariuomenės daliniuose. Jis prisideda organizuojant Lietuvos kendo čempionatus ir seminarus. Klubas turi savo ekipuotę, reikalingą įrangą, lešų, taigi yra pasiruošęs pasirūpinti naujokais.

Š. m. birželį Lietuvos kariuomenės kendo klubas Akademijos vadovybės prašymu surengė pristatymą Lietuvos karo akademijoje. Buvo rodomos pagrindinės technikos, kendo katos, taip pat laisvosios kovos epizodai. Kariūnai galėjo apžiūrėti kendo šarvus ir kitą naudojamą įrangą, į rūpimus klausimus jiems atsakė kendo dvikovas praktikuojantys kariai. Trumpa pristatymo valandėlė prabėgo lyg akimirka, todėl dar liko daug neatsakytų, o gal ir nepateiktų klausimų...

Visi Akademijos bendruomenės nariai kviečiami išbandyti šį inteligentišką, bet nuožmų kovos meną. Čia netaikomi nei amžiaus, nei lyties apribojimai. Vilniuje šiuo metu veikia 3 kendo klubai, todėl rasti tinkamą išties įmanoma. Priesijunkite prie mūsų!

Daugiau informacijos gali suteikti plk. ltn. A. Motiejūnas (aurelijus.motiejunas@mil.lt) ir kpt. E. Čiūtas (egidijus.ciutas@gmail.com).

Straipsnio autoriaus nuotraukos

AKADEMIJOS PULSAS | PASKIRTI Į PAREIGAS | NAUJI LKA LEIDINIAI

2013-10-04
kpt. **Virginijus DUDZINSKAS**
paskirtas į Kariūnų bataliono
II kariūnų kuopos vado pareigas.

Odetta BLOŽIENĖ

Klaidūs pinigų etiketo labirintai

Ar verta, dovanų gavus nešiojamą kompiuterį, pačiam krapštyti paskutinius centus skalbimo mašinai? O bičiulį gimtadienio proga sveikinti įteikiant „vokelį“? Kur dėti dovanų čekius ir etiketes? Ką daryti, jei pasiskolinai ir sugadinai? Kas apmoka sąskaitas per pirmąjį pasimatymą?

Penkios nepatogios situacijos, pažįstamos kiekvienam, neįstrigusiam negyvenamoje saloje. „Swedbank“ Asmeninių finansų institutas kreipėsi į etiketo ekspertus ir kiekvienu atveju rado išeitį. Kokią – sužinosite ir Jūs.

1 situacija Išvargintas paskaitų ir sesijų maratono, niekaip nesugalvoji, ką dovanoti draugui, kurio gimtadienis jau rytoj. Ar pirkti bet ką, o gal dovanoti į vokelį supakuotą „Basanavičių“?

Ekspertai vieningi – pinigai gera dovana tik tada, kai įteikiami pradendant naują etapą, pavyzdžiui, vestuvių, įkurtuvių ar panašia proga. Kitaip jie iškreipia pačią dovanos idėją, kurios esmė – maloniai nustebinti. Todėl verčiau jau draugui įteik keptuvę ir kitą kartą susitikus neteks krimsti prisvilusių bulvių. Kita vertus, nėra taisyklės be išimties. Jei bičiulis nuolat „svaigsta“ apie motociklą, kelionę ar naują fotoaparata, dovanoti pinigus – nieko blogo. Taip prisidėsi prie jo svajonės išsipildymo. Tik nepamiršk kupiūrų įdėti į vokelį – „palaidi“ pinigai laimės neatneš.

2 situacija Dėdė išvertė tave „iš koto“ gimtadienio proga įteikęs seniai trokštamą nešiojamą kompiuterį. Dovana brangi, tad jautiesi įsipareigojęs. Kitą mėnesį bus dėdės gimtadienis – gal metas krapštyti taupyklę ir taip pat atsilyginti brangia dovana?

Išties, gavęs didelės vertės dovaną, žmogus neretai pasijunta nejaukiai. Tarsi skolingas, tarsi pamalonintas. Tai ne

itin dera su šventiškomis emocijomis, todėl itin brangių dovanų dovanoti etiketo ekspertai nepataria. Tad nesistenk užsukti vertingų pirminių karuselės. Neverta rinkti paskutinių litų ar, dar blogiau, skolintis vien norint atsilyginti tuo pačiu. Verčiau pasuk galvą ir nustebink dėdę originalia ar nuotaiką pakeliančia, o ne prabangia dovana.

3 situacija Nupirkai bičiuliui dovaną, tačiau nežinai, kaip elgtis su čekiu ir etikete.

Dovanojant ilgai rinktą daiktą norisi atsikratyti visko, kas primena parduotuvę. Tačiau etiketo ekspertai pataria neskubėti ir etiketes bei čekius prie dovanos pridėti. Juk jie parodo, kad daiktas naujas, juose pateikiama daug svarbios informacijos, pavyzdžiui, kaip skalbti, kur laikyti, kaip naudotis ir t. t. Svarbu ir tai, kad jei vis dėlto prašovei pro šalį ar daiktas pasitaikė brokuotas, bičiulis, turėdamas čekį, galės dovaną pasikeisti. Ir taip elgdamasis jis tikrai nenusižengs etiketo normoms.

4 situacija Tavo nuomojamas butas didžiausias, todėl visi grupiškai vienbalsiai nusprendžia kalėdinį vakarėlį rengti pas tave. Rūpesčių ir taip daug, tad ar galima jų prašyti atsinešti savo maisto ir gėrimų?

Maloningai suteikdamas plotą kompanijai sutaupėi ne vieną dešimtį litų, kuriuos būtų reikėję atiduoti sodybų ar salių nuomotojams. Kartu įgijai teisę siūlyti savo vaišių variantus. Jei kas nors pagavos, kad esi šykštuolis vien dėl to, jog paprašė maistu ir gėrimais pasirūpinti patiems, primink tam nesupratingajam, jog vakarėliui finišavus tau dar teks imti šluotą į rankas ir sušluoti visus „čipsų“ ir sumuštinų likučius.

5 situacija Iš bendrabučio kaimyno pasiskolinai spausdintuvą, tačiau atidarant kambario duris jis ima ir išslysta iš rankų. Įjungus – nebeveikia. Ar pirkti naują, kompensuoti jo kainą, o gal išsisuksi atsiprašęs?

Etiketo ekspertai čia griežti – kompromisų negali būti, kompensuoti kaimyno išlaidas privalai. Tiesa, pirmiausia vertėtų išsiaiškinti, ar tas nenaudėlis spausdintuvas tikrai galutinai „užsilenkė“. Galbūt jį dar galima prikelti taisykloje. Bet kokiu atveju taip nutikus krausytis į kitą „baraką“ tikrai nederu – prisipažink, atsiprašyk ir pasisiūlyk padaryti viską, kad referatai vėl būtų spausdinami. Tokiu būdu kaimynas kitą kartą tau paskolins ne tik spausdintuvą, bet ir paskutinius marškinius.

STOJANČIŪJŲ Į LKA AUKSINĖS MINTYS

(Kalba netaisyta!)

Kai pasportuoju, ant širdies geriau palieka.

Reikia išnaudoti pareigą tėvynei.

Tapti karininku man liepė vidinis balsas.

Apie karininko profesiją: tai geriau, negu dangoraižyje sėdėti ant kėdės.

Tarnybos privalumai - nemokamas ir skanus maistas, ir jo daug.

Karys visuomenei nori kažką duoti.

Karyba - tai kaip ekstremalus sportas, ir dar nemokamai.

Apie tarnybą - tiesiog darai gera kitiems.

Sunkiausias dalykas tarnyboje būtų aliarmas.

Kariuomenėje nenorėčiau sėdėti ir rašyti.

Apie specialybes LKA (tarptautinius santykius) - važiuoji tai į skirtingas šalis, bet visur šneki tą patį.

Mes, moterys, nesame silpnoji lytis, nes aš, mergina, padariau daugiau susilenkimų (fizinio pasirėngimo testo metu) už kai kuriuos vaikus.

Jūs, merginos, geriau užsiimkite ofiso veikla.

Vyrai turi 50 g smegenų daugiau.

Laisvalaikį leidžiu ne šiaip sau bim bam.

Galvoju, kad LKA yra kokybiškiausios studijos.

Aš jau esu kaip ir karininkas, nes perėjau BKM (bazinius karinius mokymus).

Norėčiau būti pėstininkas, nes man artimas kapstymasis.

Privalumas tarnyboje yra sportas. Vadas skiria tau laiko sportuoti, o jei pats esi vadas, tai skiri laiko sportuoti pavaldiniams ir sau.

Reikia atsiriboti nuo tėvų ir atsiduoti karui.

Aš nenoriu tingti, noriu tobulėti.

Geriau geras seržantas, negu blogas leitenantas.

Ką daryti, norint dalyvauti atrankoje (laikyti profesinio tinkamumo testą)?

1. Pasitikrink sveikatą sveikatos priežiūros įstaigoje pagal gyvenamąją vietą ir, gavęs pažymą (forma F 027-1/a arba F 027/a), registruokis.
2. Registruokis šiais Atrankos centro telefonais:
(8 5) 212 7092; (8 5) 210 3593; (8 5) 210 3589

REGISTRACIJA VYKSTA ➔ nuo 2013-10-15 iki 2014-06-07 darbo dienomis nuo 8 iki 17 val.
(penktadieniais – iki 15.45 val.)

REGISTRUOJANTIS

REIKIA NURODYTI SAVO:

- ➔ vardą, pavardę;
- ➔ asmens kodą;
- ➔ adresą;
- ➔ telefono numerį.

3. Paskirtu laiku turi atvykti į Karo akademiją laikyti profesinio tinkamumo testo.
(Adresas: Šilo g. 5A, Vilnius. Nuo autobusų stoties ir geležinkelio stoties važiuoti Antakalnio kryptimi troleibusu nr. 2 arba mikroautobusu nr. 6 iki „Šilo“ stotelės.)

Ką reikia turėti vykstant laikyti profesinio tinkamumo testo?

TESTAVIMAS VYKSTA ➔ nuo 2013-11-05 iki 2014-07-12

1. Interneto svetainėje www.lka.lt perskaityk, kas rašoma apie profesinio tinkamumo testą.
2. Reikia atsivežti:
 - ➔ pasą arba asmens tapatybės kortelę;
 - ➔ sveikatos pažymą (forma F 027-1/a arba F-027/a);
 - ➔ besimokantiems bendrojo lavinimo mokyklose – mokymo įstaigos išduotą pažymą apie praėjusių metų metinius pažymius, o įgijusiems vidurinį išsilavinimą – brandos atestato su priedais kopiją;
 - ➔ mokymo įstaigos (darbovietės – jei dirbi, dalinio – jei tarnauji kariuomenėje) išduotą charakteristiką;
 - ➔ 30 litų (už maistą);
 - ➔ sporto aprangą;
 - ➔ rašiklį, paprastą pieštuką ir trintuką;
 - ➔ pagrindines asmens higienos priemones.

Ką darysi testavimo metu?

- ➔ Atliksi įvairias individualias ir grupines užduotis (dalis jų – praktinės), spręsi problemas, dalyvausi pokalbiuose, laikysi fizinio parengtumo normatyvus.
- ➔ Užduočių turinys neskelbiamas ir specialaus pasirengimo nereikalauja. Toliau pateikiame tik fizinio parengtumo normatyvus, nes jų reikalavimus reikia žinoti iš anksto.

Ką reikia žinoti apie fizinio parengtumo testą?

Jį sudaro 3 dalys:

- ➔ atspaudimai; ➔ susilenkimai; ➔ 3000 m bėgimas.

NORMATYVAI

Eil. nr.	Pratimo pavadinimas	Taškai										
		100	90	80	70	60	50	40	30	20	10	
1.	Atspaudimai (kartai per 2 min.)	Vaikinai Merginos	71 42	64 36	57 31	49 25	42 19	35 13	28 8	20 2	13	6
2.	Susilenkimai (kartai per 2 min.)	Vaikinai Merginos	78 78	72 72	66 66	59 59	53 53	47 47	41 41	34 34	28 28	22 22
3.	3000 m bėgimas (laikas, min.)	Vaikinai Merginos	12.06 14.42	12.48 15.30	13.33 16.21	14.18 17.12	15.00 18.00	15.42 18.48	16.27 19.39	17.12 20.30	17.54 21.18	18.36 22.06

- ➔ Netaisyklingai atlikti pratimai neįskaitomi. Apie tai įspėjama pratimo atlikimo metu.
- ➔ Fizinio parengtumo testas vertinamas teigiamai, jei kiekvienas pratimas įvertinamas ne mažiau kaip 60 taškų.

Testavimas vyks 2 dienas. Dalyviai bus apgyvendinti ir maitinami Akademijoje.

Jeigu neatvyksi laiku arba neatsiveši nurodytų dokumentų, neturėsi teisės laikyti profesinio tinkamumo testo.

DĖMESIO!

→ www.lka.lt → stojantiesiems → priėmimo tvarka → Atrankos centras → profesinio tinkamumo testas – pasitikslink, kaip taisyklingai atlikti pratimus, nes dažnam jaunuoliui (-ei) tenka jų neįskaityti (ypač atspaudimų).

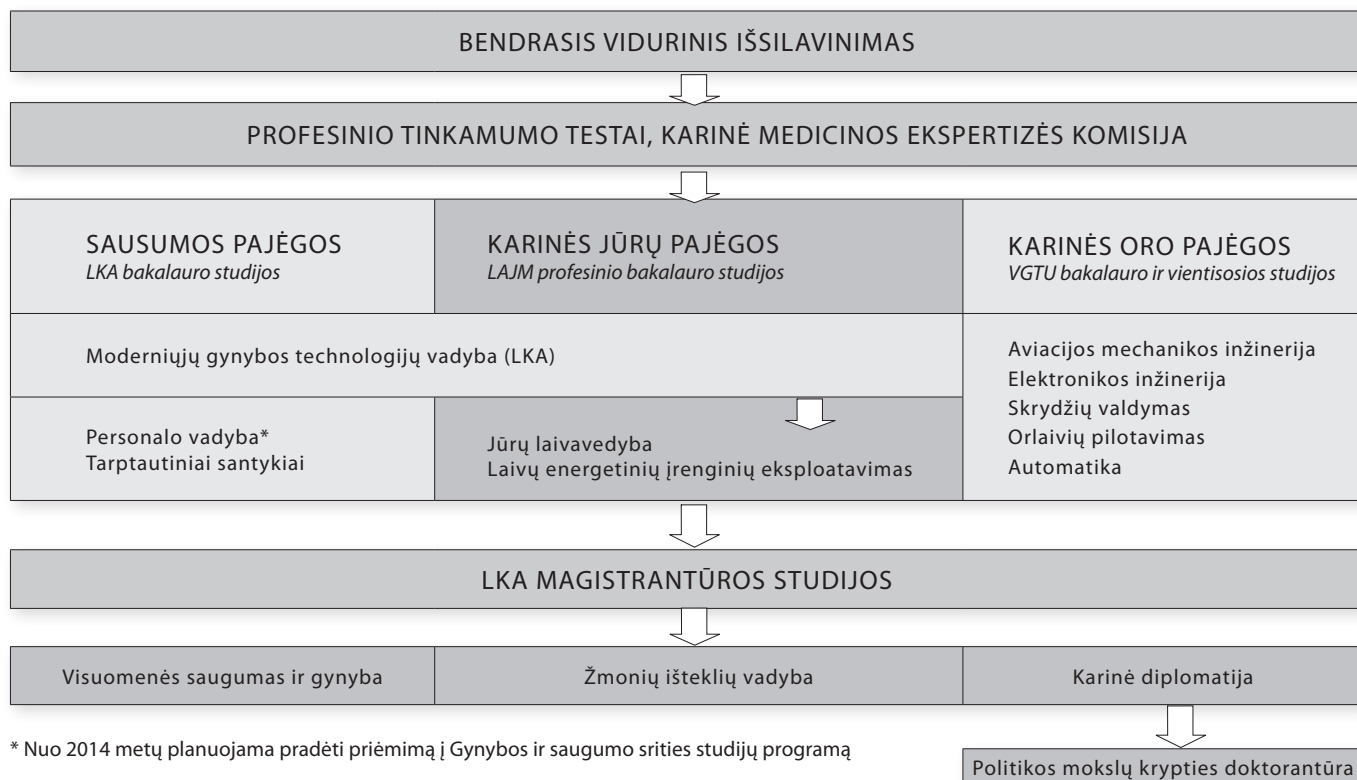
GENEROLO JONO ŽEMAIČIO LIETUVOS KARO AKADEMIJA

– vienintelė aukštoji mokykla Lietuvoje,
suteikianti universitetinį ir karinį išsilavinimą,
ugdanti karininkus lyderius

KVIEČIAME STUDIJUOTI:

- ➔ Vadybą
- ➔ Tarptautinius santykius
- ➔ Moderniųjų gynybos technologijų vadybą
- ➔ Orlaivių pilotavimą
- ➔ Skrydžių valdymą
- ➔ Aviacijos mechanikos inžineriją
- ➔ Automatiką
- ➔ Jūrų laivavedybą
- ➔ Laivų energetinių įrenginių eksploatavimą

* Nuo 2014 metų planuojama pradėti priėmimą į Gynybos ir saugumo srities studijų programą

ALBUMAS

Tamulaitis Vytautas su žmona Marija

Vytautas Tamulaitis su žmona Marija Sinkevičiūte sutuoktūvių dieną. 1938 m. Kalėdos

Albino Vaičiūno asmeninio fotoarchyvo nuotrauka

BATALIONO VADO TAURĖ 121 BŪRIO KARIŪNŲ RANKOSE
Krn. Andriaus Kubiliaus nuotrauka